

Віктор Ідзьо

Інститут Східної Європи у 2020 році

Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2021

**Друкується за рішенням Кафедри українознавства
Інституту Східної Європи, протокол № 1 від 3 січня 2021р.**

Рецензенти:

Васильєв О. - доктор економічних наук, професор, академік, завідувач відділення «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проектів» Інституту Східної Європи.

Гаркуша В. - доктор юридичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи

Ірша Р. - доктор історичних наук, професор відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи.

Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Каляндрук Т. - доктор філософії, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Дослідження українського козацтва», заступник директора Інституту Східної Європи.

Кардашук М. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи.

Кононенко Т. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Крисаченко В. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Масарик Я. - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи.

Недюха М. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи.

Пасічник Г. - кандидат філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Прикладна лінгвістика» Інституту Східної Європи.

Пасічник В. - доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи.

Хитрук В. - кандидат філологічних наук, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Карпатської духовності» Інституту Східної Європи.

Віктор Ідзьо.

Інститут Східної Європи у 2020 році. Наукове видання. - Львів, 2021р. - 280с.

ISBN 978-966-8067-43-20-2

Монографія віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2020 році» приурочена до 60-ти ліття з дня народження (1960-2020рр.) автора.

У праці показана активна науково-освітня, культуролого-християнська та громадська діяльність Інститут Східної Європи у 2020 році.

ISBN978-966-8067-43-20-1

© Ідзьо В.С., 2021р.

Зміст

Інститут Східної Європи у 2020 році.....	4
Список використаних джерел та літератури.....	279

Директору Інституту Східної Європи, академіку АНВШ України Віктору Ідзьо – 60 років(1960-2020рр.)!

Презентації наукових праць в Інституті Східної Європи у свято святого Степана.

9 січня 2020 року з нагоди відзначення Старого Нового року та свята Василя в Інституті Східної Європи відбулися презентації наукових праць академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, директора Інституту Східної Європи та завідувача Кафедри українознавства Віктора Ідзя: «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Австрії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 40с.», Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Будапешту. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 32с.», Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Польщі. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 68с.

Ці наукові праці видрукувані за рішенням Вченої Ради Інституту Східної Європи протокол №3, від 1 липня 2019р. та рішенням Кафедри українознавства Інституту Східної Європи, протокол №4, від 2 липня 2019р.

Слід наголосити, що рецензентами наукових праць є: **Артюх В.** - кандидат історичних наук, доцент Кафедри українознавства, вчений секретар Вченої Ради Інституту Східної Європи, завідувач відділення «Стародавньої історії України» Інституту Східної Європи, лауреат міжнародної премії імені короля Данила Галицького; **Ірша Р.** - доктор історичних наук, професор відділення «Словацько-української культури» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Калакура Я.** - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Кононенко П.** - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи; **Кононенко Т.** - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи. **Крисаченко В.** - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи. **Масарик Я.** - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач відділення «Словацько-української культури» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Недюха М.** - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; **Партико З.** - доктор філологічних наук, професор, завідувач відділення «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи; **Пасічник Г.** - кандидат філологічних наук, професор, завідувач відділення «Прикладна лінгвістика» Інституту Східної Європи; **Хитрук В.** - кандидат філологічних наук, доцент Кафедри українознавства, завідувач відділення «Санскритології», виконуючий обов'язки професора, керівник Карпатського відділення Інституту Східної Європи... Як було наголошено на презентації, зокрема Вченим секретарем Вченої Ради Інституту Східної Європи, завідувачем Відділу «Стародавньої історії України» Інституту Східної Європи, кандидатом історичних наук, доцентом, лауреатом Міжнародної премії імені короля Данила Галицького Вадимом Артюхом: «Наукові монографії віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, засновника Кафедри українознавства та директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя: «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Австрії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 40с.», «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Будапешту. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 32с.», «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Польщі. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 68с.» - внесли в українську та європейську науку нові конкретні, практичні напрацювання з наукового дослідження проблем європейської інтеграції, нові джерела, які слід використати українським та європейським вченим для розбудови європейської міжнародної науково-освітньої співпраці... Ці наукові праці підсумували активну міжнародну наукову, освітню та громадську діяльність незалежного Інституту Східної Європи у 2017-2019 роках»...

В обговоренні монографій доктора історичних наук, професора, академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедри українознавства Віктора Ідзя взяли участь гості Інституту Східної Європи, зокрема, голова Фонду Артистратига Михайла пан Михайло Кондрин та львівський меценат, отаман Ліги Українського Козацтва пан Ігор Яблонський, які пообіцяли сприяти розвитку Інституту Східної Європи...

Гостей, які виразили бажання співпрацювати з Інституту Східної Європи, Кафедрою українознавства, науковим журналом «Українознавець» було запрошено на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки, за адресою: пр. Т.Шевченка, д. 13...

З науковими працями доктора історичних наук, академіка Віктора Ідзя можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua та у Національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника. Нище подаємо фото-документи та титули презентованих книг з наукової презентації...

Обговорення подальшої співпраці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, академіка В.Ідзя з львівським меценатом та отаманом Ліги Українського Козацтва паном І.Яблонським.

13 січня 2020 року, в рамках відзначення Старого Нового року в Інституті Східної Європи(ІСЄ), відбулось обговорення академіком АНВШ України, доктором історичних наук, професором, директором ІСЄ Віктором Ідзем з львівським меценатом та львівським отаманом Ліги Українського Козацтва паном Ігор Яблонським подальшої науково-освітньої співпраці... В першу чергу львівського мецената та львівського отамана Ліги Українського Козацтва пана Ігора Яблонського було запрошено на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки, за адресою: проспект Тараса Шевченка, дім 13... Також в ході зустрічі були обговорені питання спільного відзначення весною 24-29 травня 2021 року в Ватикані та Римі з Інститутом Східної Європи, 425 - ти ліття утворення Папою Климентом VIII УГКЦ(1596-2021pp.) та спільного проведення Інститутом Східної Європи з львівським відділом Ліги Українського Козацтва у Львові на свято Покрови Пресвятої Богородиці 14 жовтня 2021 року - Міжнародної наукової конференції «Українське козацтво як національна еліта в Українській козацькій державі в XVI-XVIII століттях...»... На завершення зустрічі львівському отаману Ліги Українського Козацтва пану Ігору Яблонському було надане запрошення на конференцію та подаровано копію «Різдвяного привітання і благословення Владики Іринія з Риму» про що засвідчено на фото...

Обговорення підручника «Логіка. Традиційна (двозначна) та ймовірнісна логіки. Модальні логіки» який напрацював завідувач відділу «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи доктор філологічних наук, професор Зіновій Партико у свято Василя 14 січня 2020 року.

У свято Василя 14 січня 2020 року в Інституті Східної Європи відбулося обговорення підручника «Логіка. Традиційна (двозначна) та ймовірнісна логіки. Модальні логіки», який напрацював завідувач відділу «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи доктор філологічних наук, професор Зіновій Васильович Партико.

... Як наголосив під час обговорення віце-президент Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академік Академії Наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, доктор історичних наук, професор, директор Інституту Східної Європи та завідувач Кафедри українознавства Віктор Ідзьо: «Дана наукова праця завідувача відділу «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи доктора філологічних наук, професора Зіновія Партико «Логіка. Традиційна (двозначна) та ймовірнісна логіки. Модальні логіки» є науковим підручником в якому описані історичні, теоретичні й методологічні засади традиційної (двозначної) багатозначних, імовірностей та модальних логік щодо форм мислення (понять, висловів, виводів)...

В підручнику завідувача відділу «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи доктора філологічних наук, професора Зіновія Партико «Логіка. Традиційна (двозначна) та ймовірнісна логіки. Модальні логіки» детально висвітлено питання доказової та недоказової аргументації. Описано застосування аргументації в суперечках (еристиці)...

У висновках наголошу, що в підручнику завідувача відділу «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи доктора філологічних наук, професора Зіновія Партико «Логіка. Традиційна (двозначна) та ймовірнісна логіки. Модальні логіки» наведено й охарактеризовано типові логічні помилки... Сам же підручник призначений для студентів всіх університетських спеціальностей, зокрема гуманітарного й суспільного напрямків підготовки...»...

**Обговорення подальшої науково-освітньої праці відділення
«Дослідження епохи правління в Русі-Україні короля Романа Великого» в Інституті Східної Європи
за ініціативи завідувача відділення, історика-краєзнавця Миколи Давидовича 20 січня 2020 року.**

20 січня 2020 року з нагоди свята Злуки України, яке Інститут Східної Європи (ІСЄ) буде святкувати 22 січня 2020 року, відбулось обговорення подальшої праці завідувача відділення «Дослідження епохи правління в Русі-Україні короля Романа Великого» ІСЄ яке очолює історик-краєзнавець Микола Давидович з директором ІСЄ доктором історичних наук, професором, академіком Віктором Ідзем.

В ході обговорення були намічені плани подальшої праці відділення «Дослідження епохи правління в Русі-Україні короля Романа Великого» у 2020 році, це і: 1. Перевидання наукової монографії «Король Руси-України Роман Великий», 2. Встановлення відносин з 14 військовою бригадою імені Романа Великого. 3. Презентація монографії «Король Руси-України Роман Великий» в середовищі воїнів 14 бригади імені Романа Великого...

Під час обговорення завідувач відділення «Дослідження епохи правління в Русі-Україні короля Романа Великого» ІСЄ історик-краєзнавець Микола Давидович продемонстрував для вчених ІСЄ новий варіант «Ордену Короля Романа Великого», фото-копію якого подаємо нижче..., а директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо виклав для вчених ІСЄ нову напрацьовану наукову працю про військові перемоги та полководський талант українського короля Романа Великого...

Обговорення науково-освітньої співпраці у Донецькій області у відділенні «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проектів» Інституту Східної Європи(ІСЄ) з завідувачем відділення «Книгорозповсюдження» магістром-істориком Олександром Василюком.

2 лютого 2020 року відбулось зустріч директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя з завідувачем відділення «Книгорозповсюдження» магістром-істориком Олександром Василюком на предмет обговорення подальшої співпраці у Донецькій області у відділенні «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проектів» яке очолює доктор економічних наук, професор, академік Олександр Васильєв. В ході зустрічі відбулось обговорення подальшої праці в Донецькій області. Зокрема директором Інституту Східної Європи доктором історичних наук, професором, академіком Віктором Ідзьо було наголошено, що Інститут Східної Європи в 2020 році буде розвивати у Донецькій області відділення «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проектів» з центром у місті Сіверську, яке охоплюватиме своєю науково-освітньою та культурологічною діяльністю також міста Маріуполь та Бердянськ. Очевидно, що українське книгорозповсюдження повинно у 2020 році в час українсько-російської війни в першу чергу охопити цей український регіон...

Під час зустрічі було наголошено, що відділення Інституту Східної Європи в Донецькій області першочергово у 2020 році повинно презентувати та обговорювати на Донеччині наукові та культурологічні праці свого земляка, уродженця міста Мелітополя Дмитра Донцова.

Очевидно, що у сьогодні в 2020 році відділення «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проектів» Інституту Східної Європи з центром у місті Сіверську в першу чергу слід оформити звернення до владних структур щодо побудови пам'ятка Дмитру Донцову в місті Мелітополі... Побудова пам'ятника Дмитра Донцову в місті Мелітополі на головній площі міста – це це відновлення історичної справедливості і велика повага мешканців маріуполя до свого земляка і визначного українського діяча, яким би мав гордитися не тільки місто Мелітополь, але й весь Донецький регіон, оскільки Дмитро Донцов все життя поклав за Соборність України...

У висновок зустрічі завідувач відділення «Книгорозповсюдження» магістр-історик Олександр Василюк наголосив, що готовий до активних науково-освітніх презентації та розповсюдження українських книг у Донецькій області України з метою популяризації, зокрема в містах Мелітополі, Маріуполі українського феномена Дмитра Донцова... Директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо у висновок зустрічі наголосив, що вже починає популяризацію особистості Дмитра Донцова своєю науковою працею «Дмитро Донцов - літературне дослідження та усвідомлення українського націоналізму»...

Презентація науково-нумізматичної колекції рідкісних Честоховських натільних медальйонів та медальйонів, нагород і монет Польщі XVIII-XIX століть завідувачем відділу «Дослідження духовності України» Інституту Східної Європи, що з центром у місті Дніпро, магістром історії Євгеном Шматченком в Інституті Східної Європи 4 лютого 2020 року.

11 лютого 2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбулась презентація науково-нумізматичної колекції рідкісних «Честоховських натільних медальйонів», нагород і монет Польщі XVIII-XIX століть, які були зібрані, привезені в Львів з міста Дніпра і продемонстровані на презентації завідувачем відділу «Дослідження духовності України» ІСЄ, що з центром у місті Дніпро, магістром історії Євгеном Шматченком...

В презентації взяли участь вчені Інституту Східної Європи, фахівці-колекціонери та нумізмати, зокрема визначний львівський колекціонер та нумізмат Ігор Ярославович Жук... За попередньою оцінкою нумізматів повної колекції рідкісних Честоховських натільних медальйонів XIX століття оцінена від 3 до 5 тисяч доларів...

Як наголосив на науковій презентації директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо: «... науково-нумізматична колекція рідкісних «Честоховських натільних медальйонів» Польщі XIX століття повинна поповнити Львівський музей історії та релігії чи Львівський історичний музей...

Однак, якщо музеї не в змозі придбати ці християнські реліквії то до їх купівлі слід залучити музеї та меценатів з Польщі чи Ватикану чи Митрополію Католицьку в Львові???...»...

Ще одна презентація науково-нумізматичної колекції рідкісних «Честоховських натільних медальйонів» планується 6 червня 2020 року під час міжнародної наукової конференції «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту»...

Деякі зразки із великої колекції, яка демонструвалася на презентації в Інституті Східної Європи фотографіями подаємо нище...

Завідувачем відділу «Дослідження духовності України» Інституту Східної Європи, що з центром у місті Дніпро, магістром історії Євгеном Шматченком під час наукової презентації польських старожитностей Польщі були також продемонстровані нагороди і монети Польщі XVIII-XIX століть, деякі зразки яких подаємо нище...

На завершення наукової презентації директор ІСЄ доктор історичних наук, академік Віктор Ідзьо подякував за прекрасну презентацію завідувачу відділу «Дослідження духовності України» Інституту Східної Європи, що в місті Дніпро, магістру історії Євгену Шматченку і наголосив: «...науково-нумізматична колекція рідкісних «Честоховських натільних медальйонів» Польщі XIX століття та нагороди і монети Польщі XVIII-XIX століть повинні бути оцінені вченими та нумізматами як України так і Польщі, зокрема міста Львова, передусім Львівського музею історії та релігії і Львівського історичного музею... Присутній на презентації науковий співробітник Львівського музею історії та релігії та наш завідувач відділу «Стародавньої історії України» Інституту Східної Європи кандидат історичних наук, доцент В.С. Артюх повинен забезпечити експертну оцінку цих польських старожитностей. Радий буду побачити їх ще раз 6 червня 2020 року на конференції...».

Обговорення вченими Інституті Східної Європи археологічно-пошукових досліджень на місці козацького табору XVII століття що під містом Жовквою та його подальшого дослідження літом 2020р.

18 лютого 2020 року вчені Інституті Східної Європи(ІСЄ) провели обговорення подальшого археологічно-пошукового дослідження на місці козацького табору XVII століття, що під містом Жовквою, яке відбудеться літом 2020 року і яке присвячується ювілею з дня народження гетьмана України Петра Сагайдачного...

Директором Інституту Східної Європи Віктором Ідзьо було наголошено, що у козацькому таборі XVII століття в 2016-2019 роках вченими Інституту Східної Європи проводилися дослідження, які вилилися в наукову працю, яку намагатимемося апробувати на міжнародній науковій козацькій конференції в 2020 році...

Самі ж науково-пошукові дослідження чітко кінематографічно зафіксовані і з ними можна познайомитися на Ютубі (Віктор Ідзьо)... У висновок цієї інформаційної статті наголосимо, що в рамках Міжнародної наукової конференції «Гетьман України Петро Сагайдачний та його діяльність в утворенні Української козацької держави в XVII столітті», вченими учасниками та гостями відбулось оглядове ознайомлення з козацьким військовим табором XVII століття, що під містом Жовквою. Дослідник козацького військового табору історик Віктор Ідзьо ознайомив вчених з: Києва, Львова, Одеси, Тернополя, Івано-Франківська, Ужгорода, Вроцлава, Праги, Братіслави, Риму, Відня з величчю цієї української похідної козацької військової архітектурної споруди...

Таким чином наголосимо, що в 2020 році вчені Інституту Східної Європи планують подальше наукове дослідження українського військового похідного козацького табору під містом Жовквою...

Анонс та обговорення вченими Інституту Східної Європи, гостями: викладачами вузів, громадськими, культурними діячами з Львова та Києва XX числа наукового журналу «Українознавець» (2005-2015рр.).

20 лютого 2020 року на запрошення засновника та головного редактора, директора ІСЄ, доктора історичних наук, професора, академіка В. Ідзя, відбулось обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець»...

В обговоренні взяли участь також гості: викладачі вузів, громадські, культурні, релігійні діячі з Львова та Києва які цікавляться науковою діяльністю наукового журналу «Українознавець», що нище подані на фото-документах... Зокрема Президент Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» пан Михайло Кондрин, під час АНОНСУ та обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець» наголосив: «... Те, що науковий журнал «Українознавець» активно функціонує в Львові в Україні вже 15 років (2005-2015pp.) і об'єднує навколо себе визначних українських на європейських вчених: істориків, філологів, філософів, українознавців, зокрема таких з України, як Петро Кононенко(філолог, мовознавець, літературознавець), Ярослав Калакура(історик), Микола Недюха (філософ), Володимир Качкан(філолог), Ян Масарик(історик, філософ. Чехія), Рудольф Ірша(історик та археолог - Словачія), Ярослав Крик(філолог та літературознавець. Німеччинка), Катерина Хоронжук(історик - міжнародник. Польща) та багато інших визначних вчених-українознавців з України та Європи, які утворюють Редакційну Раду та Редколегію наукового журналу «Українознавець», і які власне формують з вчених авторів наукових праць кожне число «Українознавця» у продовж 15 років, є цілковита заслуга його засновника та головного редактора, завідувача Кафедрою українознавства, директора Інституту Східної Європи(ІСЄ) доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя, якому я від Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» складаю велику Подяку за титанічну наукову та організаційну працю... Надіюсь що більш детально 15 - ти літню діяльність наукового журналу «Українознавець ми обговоримо під час Міжнародної наукової конференції «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка відбудеться 6 червня 2020 року і на якій відбудеться офіційна презентація всіх XX чилел наукового журналу «Українознавець»...», наголосив на завершення виступу від всіх присутніх Президент Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» пан Михайло Кондрин, виступ якого був зустрінутий оплесками всіма учасниками Анонсу та обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець»...У якійсь мірі це обговорення можна вважати першою репетицією до майбутніх урочистостей і вона пройшла успішно... Познайтися з працями, що опубліковані в I - XX випусках наукового журналу «Українознавець» за 2005-2020 роки можна у Львівській національній науковій Бібліотеці імені Василя Стефаника... На завершення Анонсу та обговорення, засновником та головним редактором наукового журналу «Українознавець» доктором історичних наук, професором, академіком Віктором Ідзьо було наголошено: «що в XX випуску наукового журналу «Українознавець» видруковані наукові праці наступних вчених: Бежук Ольга. Жіночі історії родини С.Федака; Васильєв Олександр, Гарсія Ернесто, Кутовий Сергій. Ставропігія, як стрижень системи соціально-статусного стимулювання у вищій школі України (обґрунтування створення відділення економіко-соціокультурних досліджень Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Гаркуша Володимир, Недюха Микола. Правова культура українського суспільства: спроба ідентифікації; Горгота Мирослав. Формулювання етично-моральних засад українським націоналістичним табором; Гулай Василь. Українське питання в програмах та діяльності польського військово-політичного підпілля в Західній Україні в 1930-1941 роках; Ідзьо Віктор. Стародавнє місто Щекотин та щекотинська християнська релігійна культура XIII-XIV століть; Каляндрук Тарас. Лицарський чин українського парламентаря; Кардашук Микола. Гуцули – нащадки Карпів; Кобилюх Василь. Угринів та угринівчани; Кононенко Петро. Наукова проблема: національна ідея; Кукса Надія. Родинний клан Виговських: Данило Виговський – полководець, політик, дипломат; Огірко Ігор. Логіка відносності в інформаційних війнах країн сусідів; Смакота Олександр. Родинні спогади за Богдана Хмельницького та Івана Виговського; Турків Світлана. Діяльність Моніки Полянської – ігумені монастирів сестер-василіанок (1917–1945 pp.; Хитрук Василь. Чи є вихід з хаосу апокаліпсису сучасної цивілізації білої раси? До питання Реформи Освіти і політичного життя суспільств в Україні, Європі і світі; Хоронжук Катерина. Особистість Степана Бандери в контексті подій XX століття; Шпот Олексій. До питання про стародавню історію України; Щеглюк Мирон. Зображення

українського козацтва на поштових марках. Рецензії: Ідзьо Віктор. Рецензія на працю «Енциклопедія Бойківщини: культура, мова, славні імена». Головний редактор - Роман Степанович Дяків». - Київ, 2016. - 408с.; Огірко Ігор. «Фактологічний аналіз засобами історичної науки джерел з Угорщини та України». Рецензія на наукову працю Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Будапешту. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р.; Огірко Олег. Рецензія на монографію доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України «Нарис історії Української греко-католицької Церкви - за свідченнями джерел російських архівів». Івано-Франківськ, «Сімик», 2020. - 48 с.; Партико Зіновій. Відгук на монографію доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзя «Українська держава в IX-XVI століттях. Івано-Франківськ, «Сімик», 2017. - 768с.; Хитрук Василь. «Архетип Великої Матері Північного Причорномор'я 10-8 тисячоліть до нашої ери». Рецензія на наукову працю «Зародження, становлення і розвиток Європейської Цивілізації та релігійної культури в басейні Чорного моря та на територіях прилягаючого Дністро-Дунайського міжріччя території України Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019» директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя; Шилов Юрій. Відгук та доповнення до наступного видання монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо «Український Історичний Клуб міста Москви - 20 років громадської, науково-дослідницької та видавничої праці у 1995 - 2015 роках (Івано-Франківськ, 2015р.)». Офіційна презентація XX випуску «Українознавця» відбудеться на Міжнародній науковій конференції «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка присвячена 15 - тиліттю заснуванню наукового журналу «Українознавець» (2005 - 2020рр.), яка відбудеться 6 червня 2020 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (пр. Т.Шевченка, д. 13)... Вже зараз з працями, які опубліковані з XX випуску наукового журналу «Українознавець» можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника... Придбати XX випуск журналу «Українознавець» вже можна в центрі Львова в книжковому магазині «Глобус», який розміщується навпроти пам'ятника короля Данила Галицького...

Презентація монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» доктора історичних наук, професора, академіка, директора Інституту Східної Європи Віктор Ідзя в Фонді «Артистратига Михайла».

22 лютого 2020 року на запрошення директора Фонду «Артистратига Михайла» пана Михайла Кондрина відбулась презентація наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» доктора історичних наук, професора, академіка, директора Інституту Східної Європи Віктор Ідзя в Фонді «Артистратига Михайла».

Виступаючи перед співробітниками Фонду «Артистратига Михайла», зокрема кандидатом філософських наук, отцем Василем Курилом, подякувавши за сприяння у її видруку від імені Інститут Східної Європи львівському меценату, Отаману Ліги Українського Козацтва пану Ігорю Яблонському, автор презентованої наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзя наголосив: «...Наукова монографія “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” дослідила науково-освітню діяльність Інституту Східної Європи з часу набуття юридичної особи з 10 липня 2017 року. При її написанні мною зроблено аналіз джерел з архіву Інституту Східної Європи, Кафедри українознавства та наукового журналу “Українознавець”, більшість яких проаналізовані та апробовані вперше.

В монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” наголошено, що досліджені архівні джерела, за сукупністю їх аналізу, відтворено активну міжнародну науково-дослідну, освітню та громадську діяльність яку Інституту Східної Європи розвивав у 2017-2019 роках.

В монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” мною вказано, що з набуття юридичної особи 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи зробив вклад в розвиток міжнародної української науки та освіти в Україні та Європі. В монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” мною досліджено, що Інститут Східної Європи спрямований на розвивати основи міжнародного українського наукового, освітнього, соціально-культурного, християнсько-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян.

З метою реалізації міжнародних науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках розвивав на своїй базі Кафедру українознавства, науковий журнал “Українознавець” які згідно потребами координації міжнародних науково-освітніх процесів підпорядкував ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України. В монографії я також наголосив, що Інститут Східної Європи успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленого Священною Римською імперією - Галицького Королівства. Власне у XVIII столітті на основі реорганізації Ставропігійського братства, в Львові у 1788 році засновано “Львівський Ставропігійський Інститут”, який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття.

Отже у монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” я показав, що з часу реєстрації в органах юстиції України 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи, почав активно вести міжнародну діяльність, відновлювати українські науково-освітні та культурно-християнські традиції та цінності в умовах відновлення

незалежності України, які постають не на пустому місці а мають українську міжнародну історичну традицію. Власне в умовах незалежності України, що мною показано мною в монографії, Інститутом Східної Європи генеруються нові українські наукові та освітні, відмінні від попередньої комуністично-фашистської епохи, цінності, які розвивалися на засадах створеного Священною Римською імперією в Галицькому Королівстві у 1788 році Львівського Станіславського Інституту, який активно функціонував у Львові з XVIII по XX століття...», наголосив у висновку автор презентованої наукової монографії “Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках” доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо.

На завершення презентації доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо запросив керівництво Фонду «Артистратига Михайла», зокрема директора пана Михайла Кондрина, кандидата філософських наук, отця Василя Курила на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11-00 у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки: Львів, проспект Т. Шевченка, дім 13.

З монографією можна познайомитися у Львівській національній бібліотеці імені Василя Стефаника та у електронному варіанті на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

Презентація монографії директора ІСЄ, завідувача Кафедрою українознавства, головного редактора наукового журналу «Українознавець» доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України, першого віце - президента Міжнародної асоціації “Україна і світове українство” Віктора Ідзя «Леся Українка: поет, літературознавець, борець - революціонер за відновлення незалежної Української держави в 1917 році - аналіз творчості українських видань та часопису московських українців “Украинская Жизнь” в першому десятилітті ХХ століття. - Львів “Сполом”, 2020р.

25 лютого 2020 року з нагоди 149 річниці з Дня Народження великої української поетеси та революціонерки Лесі України в Інституті Східної Європи за участю вчених відділень ІСЄ, Кафедри українознавства та редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець», а також гостей, викладачів вузів, громадських, культурних діячів з Львова та Києва, про що засвідчують нище подані фото-документи, відбулась презентація наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка, першого віце - президента Міжнародної асоціації “Україна і світове українство” Віктора Ідзя «Леся Українка: поет, літературознавець, борець - революціонер за відновлення незалежної Української держави в 1917 році - аналіз творчості українських видань та часопису московських українців “Украинская Жизнь” в першому десятилітті ХХ століття»... Слід наголосити, що наукова праця директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою українознавства, головного редактора наукового журналу «Українознавець» доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України, першого віце - президента Міжнародної асоціації “Україна і світове українство” Віктора Ідзя “Леся Українка: письменниця і поет, борець за відновлення незалежності Української держави в 1917 році – за матеріалами видань та часопису українців Росії “Украинская Жизнь” в першому десятилітті ХХ століття” з'ясовує проблему відновлення та становлення Української держави в 1917 році через призму літературних, поетичних, драматичних, прозових праць Лесі Українки...

За фактичним матеріалом відтворюються маловідомі сторінки творчості української поетеси, яка була борцем і провісником відновлення Української державності в 1917 році, до якої вона не дожила чотири роки. Проаналізований науковий матеріал може слугувати джерельною базою у вивченні творчості Лесі Українки та її впливу на українську громадську думку, яка вивчається на ґрунті матеріалів часопису українців Росії “Украинская Жизнь”... Як наголосив на презентації автор праці, директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою українознавства, головний редактор наукового журналу «Українознавець» доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України, перший віце - президент Міжнародної асоціації “Україна і світове українство” Віктор Ідзьо: «Леся Українка належить до найславніших українських національних письменників, борців за відновлення незалежності Української держави в першому десятилітті ХХ століття проти російського самодержавства... Леся Українка відома не тільки письменницьким та літературним даром, але й українським революційним поетичним словом, українськими революційними ліричними поезіями, глибокої досконалості українськими революційними філософськими драматичними творами з життя українського народу, літературно-критичними працями, публіцистичними статтями, якими вона проклала шлях до відновлення української незалежної державності в 1917 році... І, хоча українська революціонерка Леся Українка не дожила до цієї, визначальної в житті українського народу, події, вона заслуговує на високе звання народного трибуна, провидця відновлення української незалежності.

Вивчаючи та аналізуючи твори геніальної української поетеси сьогодні, після відновленої у 1991 року Української держави, з відстані часу бачу, в яких складних умовах царського самодержавства, російського великодержавного шовінізму та деспотизму працювала славна поетеса... У висновок презентованої монографії «Леся Українка: поет, літературознавець, борець - революціонер за відновлення незалежної Української держави в 1917 році - аналіз творчості українських видань та часопису московських українців “Украинская Жизнь” в першому десятилітті ХХ століття» наголошу, що Леся Українка завжди жила українським революційним та літературним життям в ім'я звільнення українського народу від російського рабства та відновлення незалежної соборної Української держави...». З монографією можна познайомитися в Львівській національній бібліотеці імені Василя Стефаника, з основними розділами, які будуть подані нище, тут же в мережі ФСБУК, а також з відео - презентацією на Ютубі (Віктор Ідзьо).

Презентація наукової монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках».

2 березня 2020 року в Інституті Східної Європи (ІСЕ), за сприянням львівського мецената, отамана Ліги Українського Козацтва пана Ігора Яблонського, якому Інститут Східної Європи складає **ПОДЯКУ (на фото поряд з автором)**, відбулась презентація наукової монографії віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка МАНС, академіка АНВШ України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках. Наукове видання. - Львів, 2020р. - 382с.».

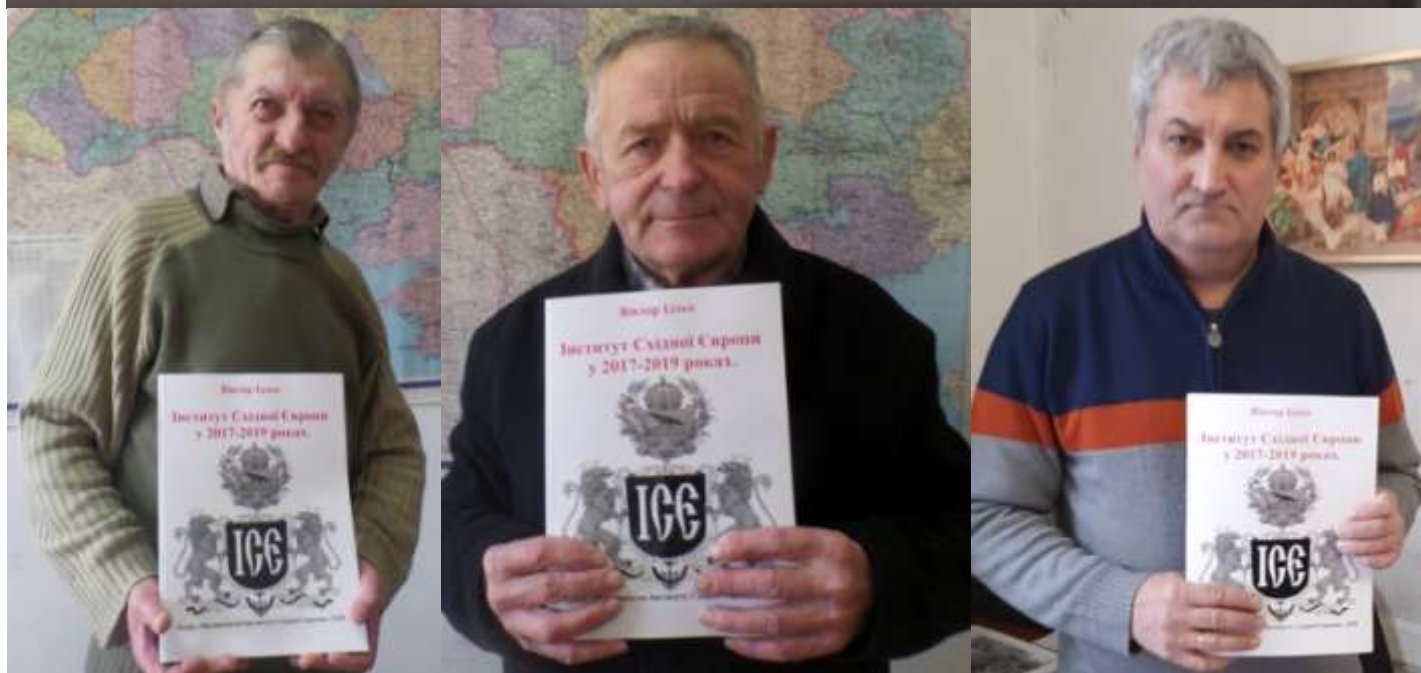

Монографія віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» приурочена 2-х літтю з часу набуття Інститутом Східної Європи(2017-2019рр.) юридичної особи внаслідок чого почалась його активна міжнародна науково-освітня, культурологічно-християнська та громадська діяльність.

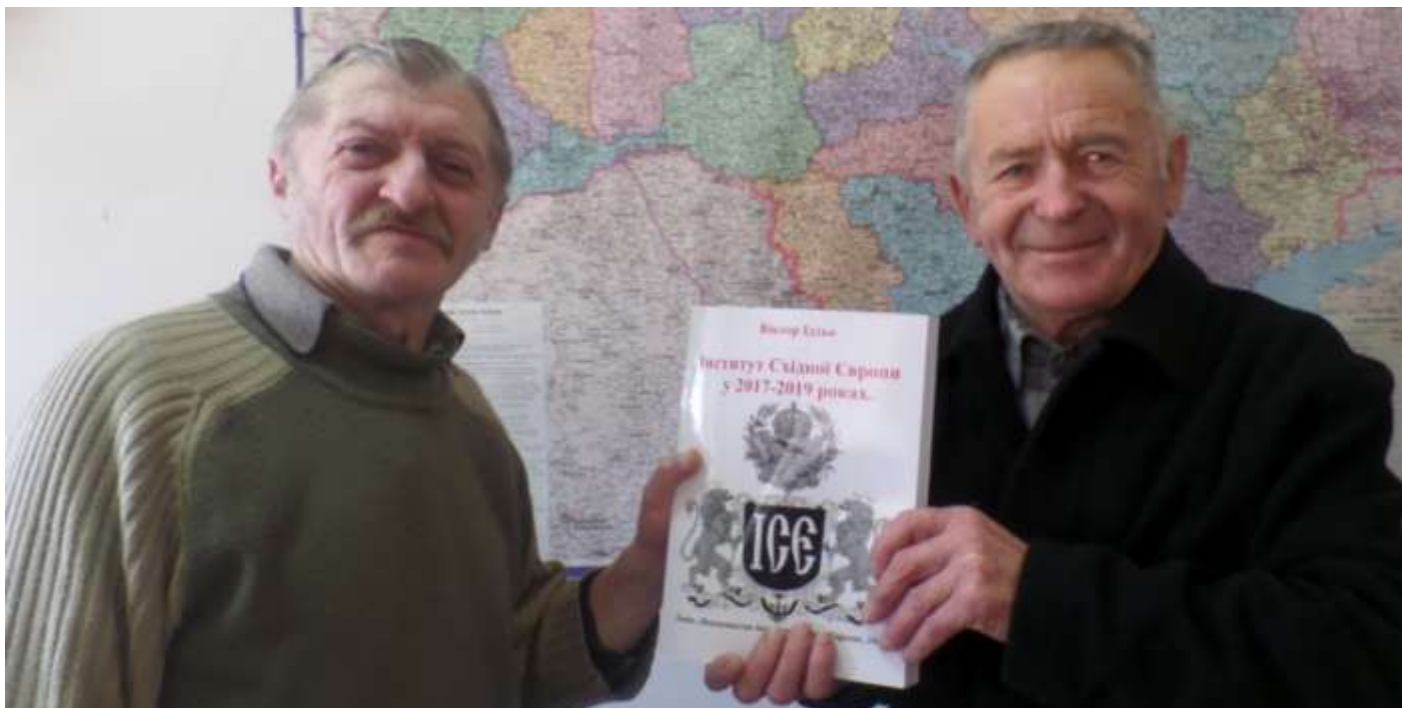
Рецензенти наукової монографії академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках. Наукове видання. - Львів, 2020р. - 382с.» шановані вчені, такі як: Васильєв О. - доктор економічних наук, професор, академік, завідувач відділення «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проектів» Інституту Східної Європи; Гаркуша В. - доктор юридичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Ірша Р. - доктор історичних наук, професор відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи; Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Каландрук Т. - доктор філософії, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Дослідження українського козацтва», заступник директора Інституту Східної Європи; Кардашук М. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи; Масарик Я. - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач відділення «Словацько-української культури» Інституту Східної Європи; Недюха М. - доктор філософських

наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Огірко О. - доктор філософії, кандидат фізико-математичних наук, професор, завідувач відділення «Християнська філософія» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Огірко І. - доктор фізико-математичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи; Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи; Пасічник Г. - кандидат філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення «Прикладна лінгвістика» Інституту Східної Європи; Пасічник В. - доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи; Хитрук В. - кандидат філологічних наук, доцент, виконуючий обов'язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення «Карпатської духовності» Інституту Східної Європи. З монографією можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та у електронному варіанті на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

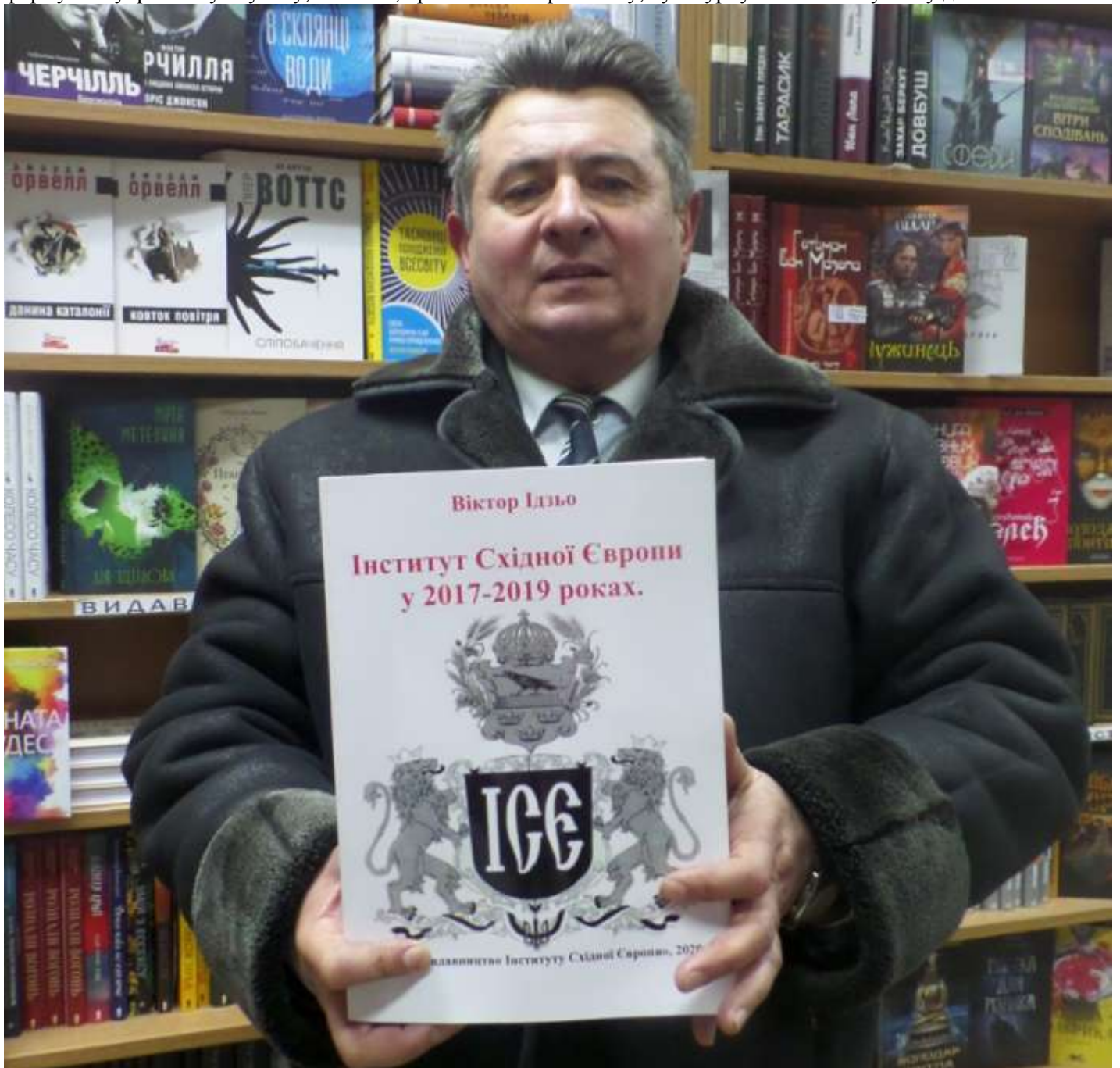
Виступаючи перед співробітниками Інституту Східної Європи, гостями зокрема кандидатом філософських наук, отцем Василем Курилом, подякувавши за сприяння у її видруку від імені Інститут Східної Європи львівському меценату, Отаману Ліги Українського Козацтва пану Ігорю Яблонському, автор презентованої наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо наголосив: «...Наукова монографія «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» дослідила науково-освітню діяльність Інституту Східної Європи з часу набуття юридичної особи з 10 липня 2017 року... При її написанні мною зроблено аналіз всіх джерел з архіву Інституту Східної Європи, Кафедри українознавства та наукового журналу «Українознавець», які мною проаналізовані та апробовані вперше. В монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» мною наголошено, що досліджені архівні джерела, за сукупністю їх аналізу, відтворили активну міжнародну науково-дослідну, освітню та громадську діяльність, яку Інститут Східної Європи проводив у 2017-2019 роках...

В науковій монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» мною вказано, що з набуття юридичної особи 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи зробив вклад в розвиток міжнародної української науки та освіти як в Україні так і в Європі. В монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» мною досліджено, що Інститут Східної Європи спрямований на розвивати основи міжнародного українського наукового, освітнього, культурного, християнсько-релігійного, громадського прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян в час, коли агресивна Росія віроломно вторглася в Україну і окупувала Крим та Донбас...

З метою реалізації міжнародних науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках розвивав на своїй базі Кафедру українознавства, науковий журнал «Українознавець» які згідно потребами координації міжнародних науково-освітніх процесів підпорядкував ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України.

В монографії я також наголосив, що Інститут Східної Європи успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленого Священною Римською імперією - Галицького Королівства. Власне у XVIII столітті на основі реорганізації Ставропігійського братства, в Львові у 1788 році засновано «Львівський Ставропігійський Інститут», який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відігравав велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття.

Отже у науковій монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» я показав, що з часу реєстрації в органах юстиції України 10 липня 2017 року Інститут Східної Європи, почав активно вести міжнародну

науково-освітню та громадську діяльність, відновлювати українські науково-освітні, культурно-християнські та громадські традиції та цінності в умовах відновлення незалежності України, які постають не на пустому місці, а мають українську міжнародну історичну традицію. Власне в умовах незалежності України, що мною показано мною в монографії, Інститутом Східної Європи генеруються нові українські наукові та освітні, відмінні від попередньої комуністично-фашистської епохи, цінності, які розвивалися на засадах створеного Священною Римською імперією в Галицькому Королівстві у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту, який активно функціонував у Львові з XVIII по XX століття...», наголосив у висновку автор презентованої наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо...

На завершення презентації доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо запросив всіх присутніх на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11-00 у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки: Львів, проспект Тараса Шевченка, дім 13.

ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

THE EASTERN-EUROPEAN INSTITUTE

м. Львів, 79008, вул. Тесленка, д.2; тел. 097-496-22-40
www.easterneurope.nethouse.ua; E-mail: ukrainoznavezz@ukr.net

Інститут Східної Європи

складає ПОДЯКУ Українській конфедерації журналістів, шляхетному президенту Української конфедерації журналістів пану Болгову Вадиму Володимировичу та Національним рейтингам, які в рамках Всеукраїнського проекту проводять роботу над створенням видання «Золотий Фонд нації» та запросили директора Інституту Східної Європи Віктора Святославовича Ідзя до участі як визначну особистість, який очолює Інститут Східної Європи і своїм служінням творить та примножує славу України, як наголошено у зверненні: «...Враховуючи велику повагу до Вас в українському суспільстві, запрошуємо до участі у проекті...».

З повагою і глибокою вдячністю директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою українознавства, головний редактор наукового журналу «Українознавець» -

Віктор Святославович Ідзьо

Львів, 5 березня 2020р.

УКРАЇНЬСЬКА КОНФЕДЕРАЦІЯ ЖУРНАЛІСТІВ

03056, Україна, м. Київ, вул.
Борщагівська, 143-Б
тел./факс: +38(044) 401-04-51
who-is-who.ua whoiswiki.org

На _____ від _____

Вих. № 9/36 2.03.2020 р.

**Учаснику Всеукраїнського проекту «Золотий Фонд нації»
Директору Інституту Східної Європи Ідзьо В. С.**

Шановний Вікторе Святославовичу!

Українська конфедерація журналістів та Національні рейтинги в рамках Всеукраїнського проекту проводить роботу над створенням видання «Золотий Фонд нації», і запрошує до участі визначних особистостей та провідні підприємства і установи, які своїм служінням творять та примножують славу України.

Книга нагороджена дипломом Української Асоціації Якості.

На сторінках видання були розміщені матеріали про Президентів України, Прем'єр-міністрів, Голів Верховної Ради України, міністрів, видатних вчених, кращих представників різних галузей економіки, культурної та соціальної сфери.

Враховуючи велику повагу до Вас в українському суспільстві, запрошуємо до участі у проекті.

Обсяг книги – 300 сторінок. Обкладинка з золотим тисненням. Формат А4 (сторінка – 4350 знаків). Наклад – 3000 екземплярів. Вихід друком – I квартал 2020 р. Розміщення інформації протягом року на Інтернет-порталі, участь у презентації, надання одного примірника книги та сертифікату учасника загальноукраїнського проекту).

Поширенню інформації та забезпеченню її актуальності сприятиме Інтернет – версія видання на порталі <http://www.who-is-who.ua>

З повагою і глибокою вдячністю

**Президент Української конфедерації журналістів
Болгов Вадим Володимирович**

Презентація монографії директора ІСЄ доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзя «Тарас Шевченко в Москві та Санкт-Петербурзі».

9 березня 2020 року з нагоди 206 річниці з Дня Народження великого Кобзаря Тараса Шевченка в Інституті Східної Європи за участю вчених відділень ІСЄ, вчених Кафедри українознавства, редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець», а також гостей, викладачів вузів, громадських, культурних діячів з міст Львова та Києва, про що засвідчують нище подані фото-документи, відбулась презентація наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка, першого віце - президента Міжнародної асоціації «Україна і світове українство» Віктора Ідзя «Тарас Шевченко в Москві та Санкт-Петербурзі».

З монографією можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи, в Львівській національній бібліотеці імені Василя Стефаника, з основними розділами, які будуть подані нище, тут же в мережі ФСБУК.

Презентація двох видань монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Король Руси-України Роман Великий» в малому залі Львівської Мерії 10 березня 2020 року та «Відзначення 850 - ти ліття перемоги князя Романа Мстиславовича над суздальцями під містом Новгородом вченими Інституту Східної Європи, громадськістю міста Львова. Львів, 10 березня 2020 р.

Ініціатором і організатором відзначення та презентації монографії доктора історичних наук, професора, академіка, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Король Руси-України Роман Великий» та відтворенням «Банера перемог Романа Великого» за сприяння мерії міста Львова, якій складаємо ПОДЯКУ, є Відділ дослідження епохи короля Романа Великого Інституту Східної Європи, який очолює історик-краєзнавець Микола Давидович.

10 березня 2020 року після виконання Гімну України під Мерією Львова, в якому взяли участь вчені Інституту Східної Європи (ІСЄ), в малому залі Львівської мерії відбулась наукова презентація двох видань наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка, директора ІСЄ Віктора Ідзя «Король Руси-України Роман Великий» в якій взяли участь вчені Інституту Східної Європи, громадськість міста Львова, зокрема Президент Міжнародної Федерації українських бойових мистецтв Бойового Гопока Володимир Пилат. Володимир Пилат підтримав виступом висвітлені в монографії перемоги і полководський талант Романа Великого, який сьогодні так потрібен Україні...

До учасників та гостей звернувся автор монографії «Король Руси-України Роман Великий», директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо, який наголосив, що сьогоднішнє відзначення 850 - ти ліття перемоги князя Романа Мстиславовича над суздальцями під містом Новгородом ми всі тут присутні завдячуємо Відділу дослідження епохи короля Романа Великого Інституту Східної Європи, який очолює історик-краєзнавець Микола Давидович. Власне його невтомна праця над цим заходом вилилася в нинішню чудову презентацію як монографії та і банера, який розмішено під мерією Львова, якій складаємо ПОДЯКУ... Хочу наголосити, що зараз в Інститут Східної Європи починає активно практикувати заходи діяльності Відділів Інституту Східної Європи, отже нинішній захід це перша спроба показати роботу Відділу дослідження епохи короля Романа Великого Інституту Східної Європи... Очевидно, що після 2021 року, після 20-ти ліття святкування Інституту Східної Європи (2001-2021pp.) Відділи ІСЄ які за 20-ти літній період не показали своєї ефективності, які не проводили ніяких наукових заходів, наукових конференцій, тобто не показували результатів, будуть скорочені... Отже зараз я надаю слово для презентації заходу його ініціатору та організатору, завідувачу Відділу дослідження епохи короля Романа Великого Інституту Східної Європи, історик-краєзнавцю Миколі Давидовичу, який є не тільки ініціатором заходу, але й меценатом двох видань монографії «Король Руси-України Роман Великий». До вчених, громадських діячів з доповідю «850 - ти ліття перемоги князя Романа Мстиславовича над суздальцями під містом Новгородом» виступив завідувач Відділу дослідження епохи короля Романа Великого Інституту Східної Європи, історик-краєзнавець Микола Давидович, який детально розповів про хід битви під Новгородом, розкрив полководський талант князя Романа, який привід до перемоги над суздальцями... Завідувач Відділу дослідження епохи короля Романа Великого Інституту Східної Європи, історик-краєзнавець Микола Давидович, сказав що більш детально він розповість про цей подвиг і полководський талант Романа Великого на Міжнародній науковій конференції 6 червня 2020 року, яку проводить Інститут Східної Європи... Презентуючи два видання монографії «Король Руси-України Роман Великий», які сконцентрував в доповіді «Військові перемоги та державницький талант володаря Руси-України початку XIII століття великого князя і короля Романа Мстиславовича Галицького» доктор історичних наук, професор, академік, директор ІСЄ Віктор Ідзьо також наголосив, що монографія є розділом в його великій науковій праці «Українська держава в IX-XIV століттях». З двома виданнями монографії «Король Руси-України Роман Великий» можна познайомитися Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника, на сайті ІСЄ, а з доповіддю «Військові перемоги та державницький талант володаря Руси-України початку XIII століття великого князя і короля Романа Великого» в мережі ФСБУК...

25 травня 2020 року - Анонс в Інституті Східної Європи кольорового видання наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Святий Папа Римський Григорій VII - засновник Королівства Руси-України в XI столітті. - Львів «ПРОМАН», - Видю II, 2020р. - 28с.»

У львівському видавництві «ПРОМАН» видано кольорове видання наукової монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя: «Святий Папа Римський Григорій VII - засновник Королівства Руси-України в XI столітті» до 60 – ти річчю з ДНЯ НАРОДЖЕННЯ автора.

Наукова праця доктора історичних наук, професора, академіка, завідувача Кафедрою українознавства та директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Святий Папа Римський Григорій VII - засновник Королівства Руси-України в XI столітті» досліджує міжнародну діяльність Руси-України в другій половині XI століття в епоху утворення Королівства Руси-України в XI столітті Папою Римським Григорієм VII у 1075 році.

У науковій праці «Святий Папа Римський Григорій VII - засновник Королівства Руси-України в XI столітті» доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо досліджує історію України в другій половині XI століття в епоху правління великого київського князя і короля Із'яслава Ярославовича та його сина офіційно коронованого в Римі Папою Римським Григорієм VII короля Руси-України Ярополка Із'яславовича в 1075 році.

Дослідник аналізує джерела, наукові праці з Секретного Ватиканського архіву, Кодексу Гертруди, Російських державних архівів, Російських державних бібліотек, Вікіпедії, які дають йому підстави наголошувати на утворенні Королівства Руси-України в XI столітті в 1075 році, як української держави західноєвропейського типу. У своїй праці «Святий Папа Римський Григорій VII - засновник королівства Руси-України в XI столітті» доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо на фактологічному джерельному матеріалі висвітлює роль українських політичних і релігійних організацій та діячів в політичних та культурно-християнських взаємовідносинах Української держави в XI столітті з Папою Римським Григорієм VII - засновником Королівства Руси-України в 1075 році. Дослідження відтворює політико-християнську історію Руси-України XI століття у стосунках з політичними та релігійними діячами Центральною та Західною Європи в час утворення Королівства Руси-України в XI столітті Папою Римським Григорієм VII за аналізом джерел з архіву Папи Римського Григорія VII та свідчень з «Кодексу Гертруди». Наукова праця також розкриває роль великих князів Руси-України Із'яслава Ярославовича і його сина Ярополка в утворенні Королівства Руси-України в другій половині XI століття, як держави західноєвропейського зразку.

Наукова праця «Святий Папа Римський Григорій VII - засновник Королівства Руси-України в XI столітті» на підставі літописних, архівних джерел, наукових праць, вперше апробується до відзначення у майбутньому цього століття **1000 - ліття утворення української західноєвропейської державності (1075-2075рр.)**.

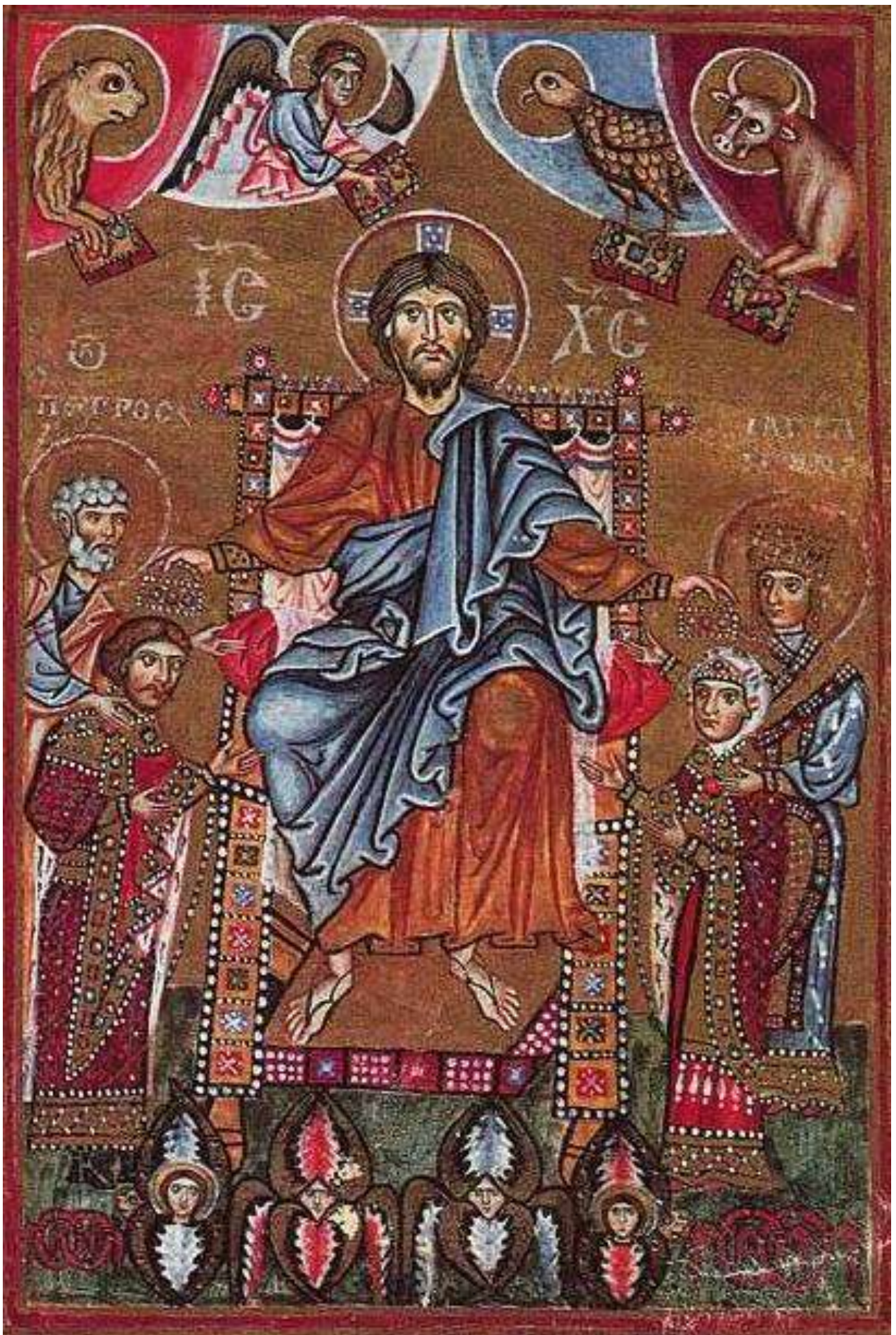
Великий київський князь та всієї Руси-України Із'яслав (Дмитро) Ярославович.

Титульна сторінка «Кодексу Гертруди» XI століття.

Коронований Папою Римським Григорієм VII король Руси-України Із'яслав I Великий.

Мініатюра з «Кодексу Гертруди». Король Руси-України Ярополк-Петро Із'яславович з дружиною королевою Іриною під час коронації обіцяють Папі Римському Григорію VII утвердження римської християнської віри в усьому Королівстві Руси-України.

Сторінка з «Кодексу Гертруди». Коронація Ярополка-Петра Із'яславовича на короля Руси-України.

Сторінка з «Кодексу Гертруди». Князь Ярополк-Петро Із'яславович його дружина польська принцеса Ірина прохають допомоги в намісника святого Петра, Папи Римського Григорія VII.

Сторінка з «Кодексу Гертруди». Король Руси-України Ярополк-Петро Із'яславович, королева Ірина дають обіцянку що утвердять римську християнську віру в усьому Королівстві Руси-України.

Папа Римський Григорій VII. Малюнок із рукопису XI століття.

Святий Папа Римський Григорій VII. (Gregory VII. Illustration).

Гробниця Святого Папи Римського Григорія VII в кафедральному соборі святого Матвія в італійському місті Салерно.

ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ THE EASTERN-EUROPEAN INSTITUTE

м. Львів, 79008, вул. Тесленка, д.2; тел. 097-496-22-40

www.easterneurope.nethouse.ua; E-mail: ukrainoznavezz@ukr.net

Офіційна інформація з Інституту Східної Європи

В зв'язку з епідемією «Корона-вірусу», яка проходить з 13.03 по 28.05.2020 року та карантин, який продовжено в Україні до 22 червня 2020 року???, Інститут Східної Європи (ІСЄ) змушений перенести Міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка мала проходити 6 червня 2020 року і була присвячена 15-ти ліття заснування наукового журналу «Українознавець» (2005-2020рр.) на Покрову 14.10.2021р.

Епідемія «Корона-вірус» і карантин завдала науково-освітній праці ІСЄ великої шкоди...

Зірвано багато міжнародних науково-освітніх, культурно-козацьких та християнських заходів, презентацій наукових монографій, брошур які ІСЄ мав активно проводити в 2020 році...

Єдине, що вдалося Інституту Східної Європи з великих заходів завдяки відділу «Дослідження епохи короля Романа Великого» ІСЄ який очолює історик-краєзнавець Микола Давидович, це відзначення у мерії Львова 10 березня 2020 року 850-ти ліття перемоги князя Романа Мстиславовича над князем Андрієм суздальським під Новгородом, про що Вас інформовано та ряд презентацій наукових монографій та праць з якими можна познайомитися на сайті ІСЄ...

Ми до останнього довго терпляче чекали, надіялись, що епідеміологічна ситуація в Україні, Європі, Світі до 6.06.2020р. зміниться на краще і тому не подавали ніякої інформації ні на сайті Інституту Східної Європи ні в ФСБУЦІ щодо подальшої науково-освітньої праці в 2020 році...

Однак, 28.05.2020р. вирішили, що ризикувати здоров'ям вчених не можна... Всім ЗДОРОВ'Я!

Щодо науково-освітньої та культурно-громадської діяльності ІСЄ в 2020-2021 роках просимо всіх постійно слідкувати за офіційною інформацією на сайті Інституту Східної Європи – www.easterneurope.nethouse.ua та в мережі ФСБУК.

Побажання з співпраці та статті в науковий журнал «Українознавець» просимо надсилати на електронну адресу - E-mail: ukrainoznavezz@ur.net. З повагою на подальшу співпрацю в ІСЄ -

Директор Інституту Східної Європи, головний редактор наукового журналу «Українознавець» доктор історичних наук, професор, академік - Віктор Ідзьо

28.05.2020р.

23 червня 2020 року в Інституті Східної Європи відбулось обговорення розділу з монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Русь-Україна в IX-XIV століттях». - Львів, 2020р. - «Політичні та релігійні взаємовідносини Руси-України з Візантійською імперією в середині X століття та в час прийняття християнства великою княгинею Ольгою». В обговоренні взяли участь історики, археологи, джерелознавці, краєзнавці та релігієзнавці з Інституту Східної Європи...

Нижче подаємо дослідження, фото-копії українських християнських старожитностей X століття, які сьогодні зберігаються в Італії, список використаних джерел та літератури. Інститут Східної Європи шукає спонсорів на перевидання монографії. Познайомитися з працею можна у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та на сайті ICЭ - www.easterneurope.nethouse.ua

Віктор Ідзьо

Політичні та релігійні взаємовідносини Руси-України з Візантійською імперією в середині X століття та в час прийняття християнства великою княгинею Ольгою.

Політично, як відомо із візантійських джерел, безпосередніми сусідами Візантійської імперії в VIII-IX століттях стають слов'янські князівства Подунав'я та одна із найбільших централізованих країн Східної Європи X століття – Русь-Україна. Власне в середині X століття велика княгиня київська Ольга, регентша малолітнього сина, великого київського князя Святослава, широко знайомилася з візантійським християнством. Вона, як засвідчують візантійські джерела вступає в політичні та культурно-релігійні взаємовідносини з Візантійською імперією, стає з своїми придворними, християнкою і пропагандистом християнства в Руси-Україні... З аналізу наявних джерел, візантійська політична і релігійна еліта з самого початку, охрестивши велику княгиню київську Ольгу в центральному храмі християнства та міста Константинополя, Святій Софії, дала можливість великій княгині Ользі доторкнутися до найважливіших святинь християнського світу.... За цей найвищий акт візантійців, уже християнкою Оленою, було зроблено свою пожертву, золоте блюдо обсіпане коштовними діамантами, константинопольській святині. Блюдо яке подарувала після хрещення велика княгиня Ольга храму Святої Софії в Константинополі сьогодні зберігається в скарбниці Святого Марка у Венеції (Фото Блюда в прикріпленні). Цю дорогу пожертву велика княгиня Ольга-Олена зробила на знак подяки, за те, що візантійці познайомили через неї частину українського суспільства з християнською культурою та релігією, уже в епоху її правління Руссю-Україною. Як бачимо з візантійських джерел, з політичною централізацією Руси-України в X столітті візантійський культурний та релігійний вплив в епоху великої княгині Ольги стає відчутнішим. З цього часу історія Руси-України висвітлюється ширше на шпальтах візантійських джерел. В цей же час політична та релігійна доктрина княгині Ольги полягає в залученні Руси-України до християнського світу з його релігією, культурою, традиціями... Без сумніву, що в Києві в час великий князь Святослав про хрещення в Константинополі його мами знав, і як розумний князь враховував позицію християнства у власній країні. Як відомо, в його власній військовій дружині були християни і тому в посольство в Константинополь до імператора Костянтина VII яке очолювала княгиня Ольга, були включені і його християнські представники, а це значить, що в плани матері щодо християнізації Руси-України великий князь Святослав був посвячений...

Вчені припускають, що старший його син Ярополк був висвячений бабкою на християнина, що підтверджує його одруження з гречанкою-черницею. Однак слід наголосити, що в час князювання Святослава, християнська партія, концентрувалась навколо княгині-християнки Ольги, була сильна і відігравала велику роль в державних та торгово-економічних справах Руси-України з Візантією. В Києві в середині X століття відчувалося зміцнення позиції християн, і тому велика княгиня Ольга добре обдумувала хрещення Руси-України і перетворення християнства в релігію всієї Руси-України... Всі ці її плани, очевидно, були предметом переговорів з імператором Костянтином...

Її визначеність в християнстві доведена самим хрещенням в Константинополі в 946 році. Християнська княгиня Ольга та події, що розвивалися в Руси-Україні після її хрещення, привертають увагу дослідників і аналітиків.

Як відомо із джерел, посольство великої княгині Руси-України Ольги - "архонтиси русів" з релігійних питань прибуло в Константинополь на початку вересня 946 року. Оточення великої княгині Ольги було великим. Візантійські джерела наголошують, що воно складалося з 10 особливо наближених до княгині осіб, серед яких її племінник, імені якого не названо. Далі названо 22 посла від руських князівств, серед них декілька послів князя Святослава. Далі - 42 купці, це свідчить, що торгово-економічним відносинам велика княгиня Ольга приділяла велике значення. Серед свити великої княгині Ольги було три перекладачі. В її найближчому оточенні було 16 візантійок. В складі посольства княгині Ольги був і священник. За свідченнями княгині Ольги, на прийом імператора вона очікувала дуже довго. Перед "архонтисою русів" вибачились, що княгиня Ольга сприйняла за образу. Однак, чиновники візантійського імператора намагалися за цей час як слід показати великій княгині Ользі свою столицю, місто Константинополь з його палацами, оборонними мурами, церквами, торгово-ремісничими центрами...

9 вересня 947 року в тронному залі палацу відбувся імператорський прийом, який закінчився парадним обідом в честь “архонтиси русів” і її посольства. Прощальний прийом та обід 18 вересня був теж дуже урочистий.

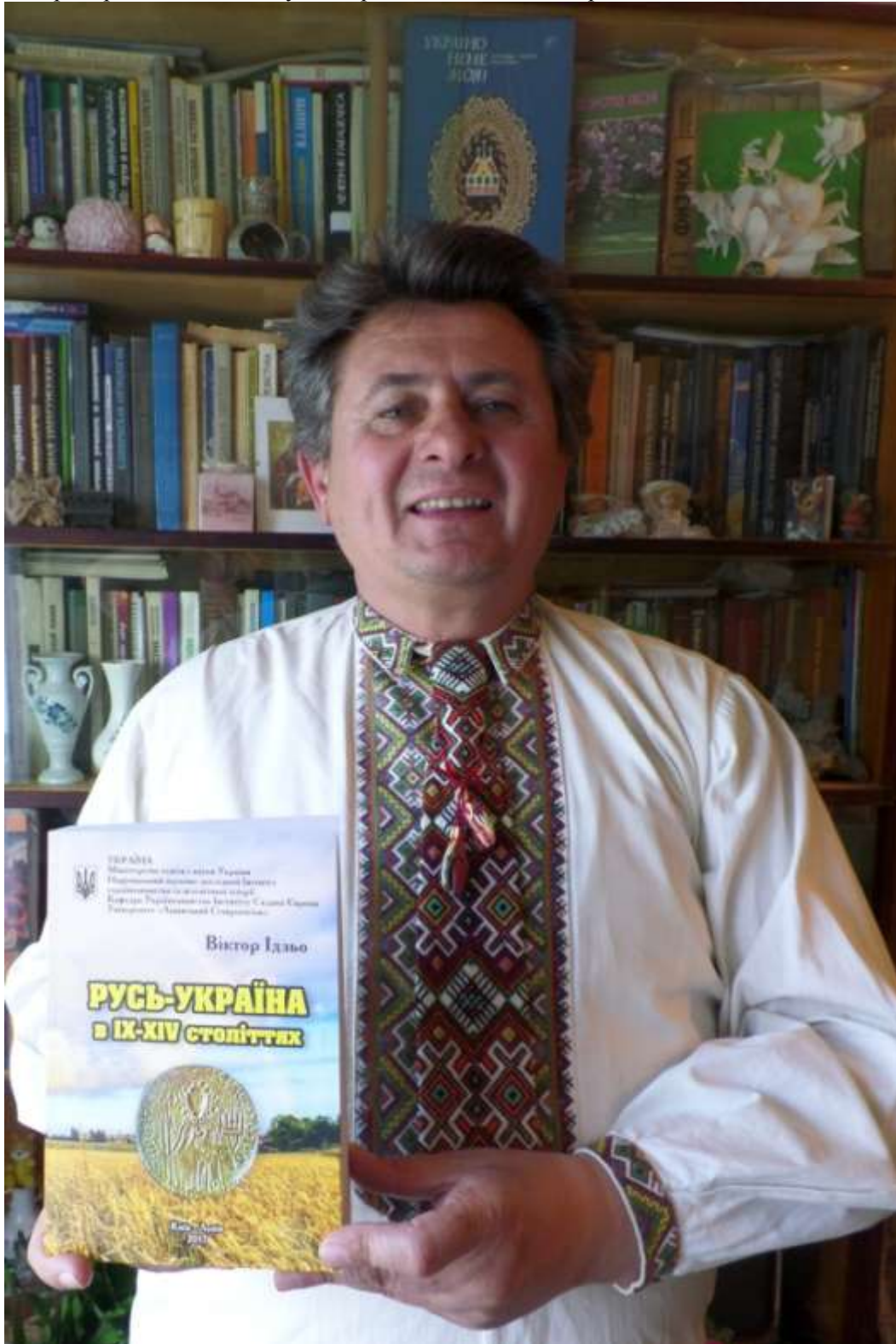
Самого ходу переговорів нам прослідкувати не вдалося, оскільки відсутні будь-які джерела, однак відомо, що княгиня Ольга була не дуже задоволена ними. Очевидно в цей час військова допомога Руси-України Візантії не дуже була потрібна. Що ж до хрещення Руси-України, то Візантійська імперія, знаючи що при владі в Руси-Україні стоїть могутній язичницький князь Святослав, теж не бажала втягувати себе в переговори з княгинєю Ольгою, знаючи, що це загрожувало війною з Руссю-Україною. Всі ці міркування базуємо на прощальних словах княгині Ольги патріарху: “Люди мої і син мій – язичники, хай збереже мене бог від всякого зла”. Це підтверджує, що основною метою переговорів було хрещення Руси-України. Сам факт хрещення “архонтиси русів” імператором цьому теж підтвердження. Що ж стосовно хрещення самої княгині та прийомів імператором з імператрицею, то це теж носило чисто політичний характер. Слід наголосити також, що княгиня Ольга зробила пожертву в соборі святої Софії, що було відображено в джерелах XII століття. Пожертва, як наголошувалось вище, складалась з великого золотого тареля, оздобленого дорогоцінним камінням та перлами, і була, як вважають вчені, хрестильною пожертвою княгині. При хрещенні княгиня Ольга отримала християнське ім'я Олена. Відомо, що ім'я Олени княгині дали не випадково, Оленою називалась мама Костянтина Великого. Вона була християнкою при сині язичнику Костянтині. Власне та стародавня Олена докладала зусиль для утвердження християнства в Римській імперії. Ось таке завдання отримала християнка Олена від Константинополя, повертаючись у свою державу, якою правив її син язичник. Вона привезла, як вважають дослідники, подаровану візантійським імператором, освячену константинопольським патріархом, ікону святого пророка Іллі. Як вважають дослідники ікона святого Іллі в подальшому перебувала в побудованій княгинєю Ольгою, першому християнському храмі міста Києва - Іллінській церкві.

Слід наголосити, що ікона пророка Іллі X століття з церкви святого Іллі побудованої великою княгинєю Ольгою у Києві і сьогодні зберігається в Римі. (Фото Ікони святого Іллі в прикріпленні)... Як бачимо, союз встановлюється, що видно із подальших дій княгині-християнки Ольги-Олени. Опісля в 961 році імператор Роман просить допомоги проти арабів та нападів норманів, і велика княгиня Ольга посилає київське військо на допомогу імперії. Однак, мова про хрещення Руси-України Візантією не іде, оскільки та веде кровопролитні війни. За таких політичних реалій у 969 році помирає велика княгиня Ольга... Літописець в “Похвалі Ользі” порівнює княгиню-християнку Ольгу-Олену “зі світлим місяцем вночі, зіркою перед християнським світанком Руси-України...”.

Список використаних джерел та літератури;

- 1.Брунов Н.И. Архитектура Константинополя IX-XII вв. – ВВ. – М.,1949. – Т.П.
- 2.Брайчевський М. Літопис Аскольда. – К.,1999.
- Брайчевський М. Аскольд-цар київський. Русь у IX ст. – К., 1975-1977.
- Брайчевський М. Літопис Аскольда. – К.,2001.
- 3.Введение христианства на Руси. – М.,1987.
- 4.Гаркаві А.Я. Сказание мусульманских писателей о русах и славянах. – Спб.,1870.
- 5.Ідзьо Віктор. Політичні та релігійні взаємовідносини України-Руси з Візантійською імперією у IX-X століттях та в час прийняття великим київським князем Володимиром Святославовичем християнства. – Мандрівець.Травень-червень. – Тернопіль,2003. – №3.
- Ідзьо В.С. Політичні та релігійні взаємовідносини України - Русі з Візантійською імперією в IX-X століттях та в час прийняття великим київським князем Володимиром Святославовичем християнства. (ретроспективний аналіз джерел). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. – М.,2003. – Т.VII.
- Ідзьо Віктор. Політичні та релігійні взаємовідносини України - Русі з Візантійською імперією в IX-X століттях. В кн.: Релігійна культура Європи і зародження, становлення та розвиток християнства в Україні”. – Львів: “Ліга-Прес”,2007.
- Ідзьо Віктор. Українська держава в IX-XIII століттях. – Львів “Сполом”, 2010.
- Віктор Ідзьо. Українська держава в IX - XIII ст. – Вид. 2. – Львів “Сполом”, 2010. - 416 с.
- Віктор Ідзьо. Українська держава в IX-XIV століттях. – Івано-Франківськ “Сімик”, 2013р. - 784с.
- Віктор Ідзьо. Українська держава в IX-XIV століттях. – Вид. 2. – Івано-Франківськ “Сімик”, 2014р. - 754с.
- Віктор Ідзьо. Українська держава в IX-XIV століттях. – Вид. 3. – Івано-Франківськ “Сімик”, 2017р. - 800с.
- Віктор Ідзьо. Русь-Україна в IX-XIV століттях. Наукове видання. - Львів, 2017р. - 860с.
- 6.Как была крещена Русь. – М.,1998.
- 7.Как была крещена Русь. – М.,1990.
- 8.Киево-Печерський Патерик. – Київ,1991.
- 9.Коструба Т. Нариси з церковної історії України. X-XIII століття. – Львів,1939.
- 10.Лев Дьякон История. – Москва,1988.
- 11.Лихачёв Д.С. Русские летописи и их культурно-историческое значение. – М., – Л.,1947.

- 12.Литаврин Г.Г. Византия и Русь в IX-X вв. История Византии. – М.,1967. – Т.II.
- Литаврин Г.Г. Войны Руси против Византии. В кн.: Исследования по истории славянских и балканских народов: Эпоха средневековья. Киевская Русь и её славянские соседи. – М.,1972.
- Литаврин Г.Г. Древняя Русь, Болгария, и Византия в IX-X вв. В кн.: IX Международный съезд славистов. История, культура, этнография и фольклор славянских народов. – М., 1983.
- 13.Мавродин В.В. Образование Древнерусского государства. – Л.,1945.
- 14.Новгородская первая летопись старшего и младшего изводов. – М., – Л.,1950.
- Повесть Временных Лет. – М.,1950. – Ч.1.
- 15.Полное Собрание Русских Летописей. – Спб.,1843. – Т.II.
- Руський Літопис (у перекладі Леоніда Махновця). – К.,1989.
- 16.Пселл М. Хронография. – Москва “Наука”,1978.
- 17.Томашівський С. Вступ до історії церкви на Україні. Записи ЧСВВ. – Жовква,1931. – Т.IV. – Ч.1-2.
- 18.Чубатий М. Історія християнства на Русі-Україні. – Рим-Нью-Йорк,1965. – Т.I.

Інститут Східної Європи під час епідемії «Корона-вірусу» з 13.03 по 22.06.2020 року.

22 червня 2020 року в понеділок, після карантину з епідемії Корона-вірусу, який проходив з 13.03 по 22.06.2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) частково відновилися науково-освітня праця... Сам карантин завдав науково-освітній праці Інститут Східної Європи великої шкоди, було зірвано багато міжнародних науково-освітніх та культурно-християнських заходів..., в тому числі й Міжнародна наукова конференція «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка була присвячена 15 - ти літтю заснування наукового журналу «Українознавець» (2005-2020рр.), і яку Інститут Східної Європи змушений перенести на **осінь 2021 року...**

Слава Богу всі вчені Інституту Східної Європи, завдяки тому, що виконували всі настанови української влади з самоізоляції, живі і здорові... Також наголошу, що за час карантину частково розпрацьовано **Архів Інституту Східної Європи**, завдяки чому вдалося напрацювати та рецензувати наступні наукові праці: 1.Рим у фотографіях за 2016-2019 роки. 2.Неаполь у фотографіях за 2017-2019 роки. 3.Християнська громадськість італійського міста Салерно у науково-християнській співпраці з вченими Інституту Східної Європи у 2019 році. 4.Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. 5.Село Радруж - культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. 6.Співпраця Інституту Східної Європи з Щецинським відділом Об'єднання українців в Польщі. Історико-фотографічне дослідження. 7.Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. 8.Прага у фотографіях. 9.Співпраця Інституту Східної Європи з українською громадою Тшеб'ятова Об'єднання українців в Польщі. Історико-фотографічне дослідження. 10.Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження.11.Християнська культура давнього Перемишля за свідченнями археологічних джерел починалася з перемишльського замку. Історико-фотографічне дослідження. 12.Інститут Східної Європи у співпраці з Литовським Міжнародним Університетом Спорту. Історико-фотографічне дослідження. 13.Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження., та багато більше як **30** інших..., які вже можна прочитати на сайті Інституту Східної Європи - **www.easterneurope.nethouse.ua**. ІСЄ планує також поступово розмістити їх і в мережі **ФСБУК**.

Презентація наукової монографії «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.» доктора історичних наук, професора, академіка, директора Інституту Східної Європи Віктор Ідзя в Міжнародному Фонді імені «Артистратига Михайла».

23 червня 2020 року на запрошення директора Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» пана Михайла Кондрина відбулась перша презентація нової наукової монографії «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.» - доктора історичних наук, професора, академіка, директора ІСЄ Віктор Ідзя в Міжнародному Фонді імені «Артистратига Михайла».

...Виступаючи перед науковими співробітниками Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михаїла», автор презентованої наукової монографії «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо наголосив: «...Наукова монографія «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева» дослідила проблему заснування та розвитку міста

Любачева у IX - XIV століттях та його ролі в зародженні та становленні української християнської релігійної культури в басейні ріки Любачівка... На великому фактичному матеріалі, мною проаналізовано і відтворено історію стародавнього Любачева IX-XIV століть в контексті зародження та становлення української християнської релігійної культури. Проаналізовані письмові, археологічні джерела, архівні документи, праці вчених, науковий матеріал, що почерпнутий в архівах та бібліотеках Росії, України, Польщі, Ватикану можуть послугувати джерельною базою у вивченні становлення міст і поселень, та розвитку релігійної християнської культури на території та України, Польщі та інших європейських країн. Приємно, що позитивні рецензії на монографію надали такі визначні вчені, як: П. Кононенко - доктор філологічних наук, професор, академік АНВШ, академік УАПН, академік МСАН, почесний директор науково - дослідного Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України, Голова Вченої Ради, професор Інституту Східної Європи, М. Недюха - доктор філософських наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України, завідувач сектору методології Інституту Законодавства Верховної Ради України, професор Інституту Східної Європи та інші...» - наголосив у висновок свого виступу, автор монографії доктор історичних наук, професор, академік В. Ідзьо.

На завершення презентації доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо продемонстрував ювілейну монету випущену Товариством «Любачівщина» до 800 – ліття міста Любачева, запросив керівництво Фонду «Артистратига Михаїла» на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11-00 у приміщенні Львівської обласної наукової бібліотеки: Львів, п-кт. Т. Шевченка, дім 13. Монографія є на сайті Інституту Східної Європи та у національній бібліотеці імені Василя Стефаника у Львові...3 монографією можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та у електронному варіанті на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

Презентація наукової праці академіка Віктора Ідзя «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. - Львів, «Видавництво ІСЄ», 2020р.» у Львівській мерії 25.06.2020р.

Наукова монографія директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, віце-президента Академії Наук "Трипільська Цивілізація", академік АНВШ України, академіка МАЄ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, лауреата Міжнародної премії ім. Данила Галицького Віктора Ідзя «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. - Львів, «Видавництво ІСЄ», 2020 р.» дослідила проблему заснування та розвитку міста Любачева у IX-XIV століттях та його ролі в становленні української християнської релігійної культури в басейні ріки Любачівка...

На великому матеріалі, наголосив автор: «мною проаналізовано і відтворено історію стародавнього Любачева IX-XIV ст. в контексті зародження та становлення української християнської релігійної культури...

Проаналізовані письмові, археологічні джерела, архівні документи, праці вчених, науковий матеріал, що почерпнутий в архівах та бібліотеках Росії, України, Польщі, Ватикану які можуть послугувати джерельною базою у вивченні становлення міст і поселень на території та України, Польщі та інших європейських країн.

Приємно, що позитивні рецензії на монографію надали такі визначні вчені, як: Петро. Кононенко - доктор філологічних наук, професор, академік АНВШ, академік УАПН, академік МСАН, почесний директор науково -

дослідного Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України, Голова Вченої Ради, професор ІСЄ, Микола Недюха - доктор філософських наук, професор, академік АНВШ України, завідувач сектору методології Інституту Законодавства Верховної Ради України, професор Інституту Східної Європи та інші... » - наголосив у висновок свого виступу під час презентації в мерії Львова, автор монографії доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо.

На завершення презентації доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо продемонстрував ювілейну монету випущену Товариством «Любачівщина» до 800 – ліття міста Любачева, запросив керівництво Фонду «Артистратига Михаїла» на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11-00 у приміщенні Львівської обласної наукової бібліотеки: Львів, проспект Тараса Шевченка, дім 13. З монографією можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та у електронному варіанті на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

Презентація наукової праці академіка В. Ідзя. «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії. - Львів, «Вид. ІСЄ», 2020р.» у Львівській мерії 30.06.2020р. ©

У вівторок, на запрошення директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя у Львівській мерії, відбулась презентація наукової праці історика Віктора Ідзя «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії».

В обговоренні взяли участь також гості: викладачі вузів, громадські, культурні, релігійні діячі з Львова які цікавляться науковою діяльністю україно-чесько-словацьких науково-освітніх взаємовідносин.

Зокрема голова організації Об'єднання громадян «Громадянська Європейська Співпраця», завідувач відділу «Міжнародної громадянської співпраці» ІСЄ пан Олег Фецяк під час презентації наголосив: «...Те, що Інститут Східної Європи об'єднує навколо себе визначних українських, чеських та словацьких вчених: істориків, філологів, філософів, українознавців, зокрема таких, як Ян Масарик (історик, філософ. Чехія), Рудольф Ірша(історик та археолог - Словачія), доктор, професор Властиміл Чорний з Праги, мовознавець і перекладач Ян Лорченко з Праги, Леуш Полеза з чеського міста Світави та багатьох інших визначних вчених-славістів та українознавців які входять в Редакційну Раду та Редколегію наукового журналу «Українознавець» та очолюють відділення ІСЄ у продовж 2016-2020 років, є цілковита заслуга директора ІСЄ доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя, якому я від Об'єднання громадян «Громадянська Європейська Співпраця», складаю Подяку за титанічну наукову та організаційну працю... Надіюсь що детально працю історика Віктора Ідзя «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії» за участю наших чеських і словацьких гостей ми обговоримо на під час Міжнародної наукової конференції «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка відбудеться 6 червня 2020 року...» - наголосив на завершенні виступу голова організації «Громадянська Європейська Співпраця» пан Олег Фецяк. Познайтися з працею можна у Львівській національній науковій Бібліотеці імені Василя Стефаника.

Презентація наукової монографії «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.» доктора історичних наук, професора, академіка, директора Інституту Східної Європи Віктор Ідзя в Міжнародному Фонді імені «Артистратига Михайла». 2.07.2020р.

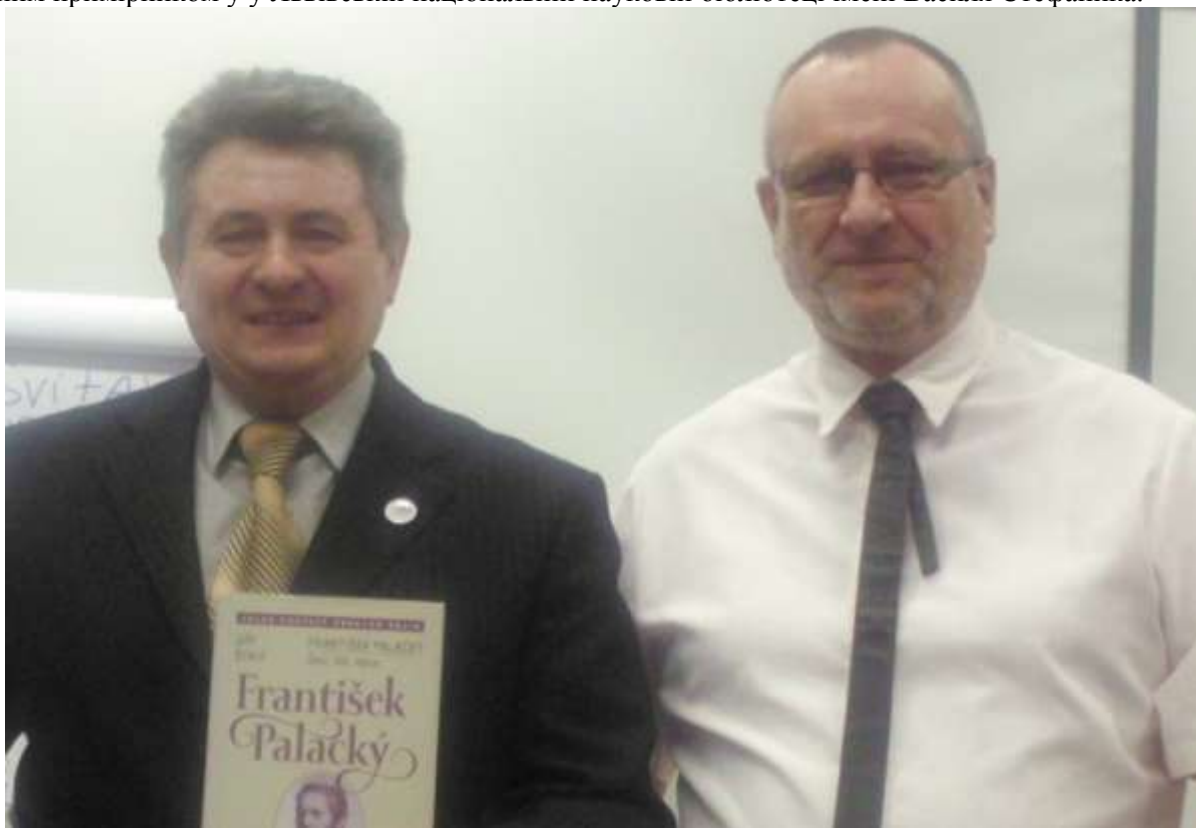
1 липня 2020 року на запрошення директора Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» пана Михайла Кондрина відбулась перша наукова презентація нової наукової монографії «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.» доктора історичних наук, професора, академіка, директора Інституту Східної Європи Віктор Ідзя в Міжнародному Фонді імені «Артистратига Михайла».

...Виступаючи перед науковими співробітниками Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михаїла», автор презентованої наукової монографії «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо наголосив: «...Наукова

монографія «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.» дослідила проблему сучасної слов'янської історичної, філологічної, філософської науки, зробила фактологічний аналіз джерел з Словаччини, Чехії та України, вивчила науково-освітню співпрацю вчених Інституту Східної Європи з України з вченими Словаччини та Чехії. Приємно, що позитивні рецензії на монографію надали такі визначні вчені, як: доктор історичних наук, доктор філософських наук з Чехії - Ян Масарик, доктор історичних наук, професор з Словаччини - Рудольф Ірша, з України - доктор філологічних наук, професор, академік АНВШ, академік УАПН, академік МСАН, почесний директор науково - дослідного Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України, Голова Вченої Ради, професор Інституту Східної Європи - Петро Кононенко, доктор філософських наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України, завідувач сектору методології Інституту Законодавства Верховної Ради України, професор Інституту Східної Європи Микола Недюха, кандидат філологічних наук, доцент Кафедри українознавства, завідувач відділення «Санскртології», виконуючий обов'язки професора, керівник Карпатського відділення Інституту Східної Європи Василь Хитрук та інші...» - наголосив у висновок свого виступу, автор наукової монографії доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо. На завершення презентації монографії «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.» доктор історичних наук, професор, академік, директор Інституту Східної Європи Віктор Ідзьо запросив керівництво Фонду «Артистратига Михайла» на міжнародну наукову конференцію «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту» яку Інститут Східної Європи проводитиме 6 червня 2020 року з 11-00 у приміщенні Львівської обласної наукової бібліотеки: Львів, простежк Тараса Шевченка, дім 13. З електронною версією монографії «Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Словаччини та Чехії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.» можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua, з друкованим примірником у у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника.

Анонс книги доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження». - Львів, 2020р. в Інститут Східної Європи.

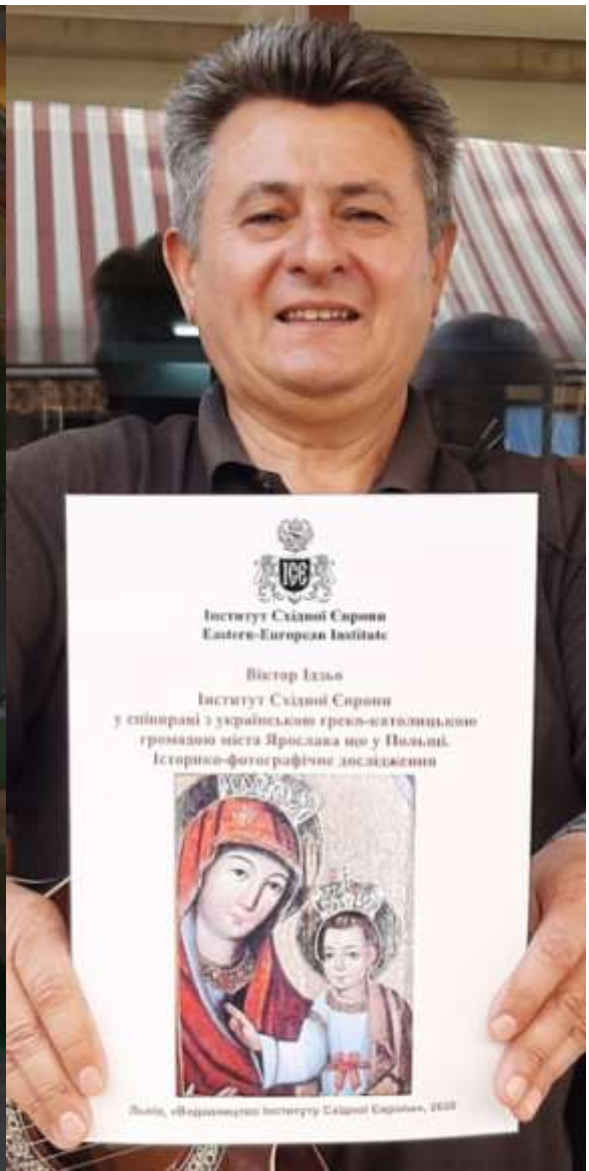
4 липня 2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбувся анонс наукової праці академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора, завідувача Кафедри українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження».

Як наголосив під час анонсу секретар Вченої Ради ІСЄ кандидат історичних наук, доцент Вадим Артюх: «... вперше засобами сучасного історико-фотографічного дослідження автор праці академік, доктор історичних наук, професор Віктор Ідзь зробив фактологічний аналіз джерел співпраці Інституту Східної Європи з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава, що у Польщі за 2000-2020 роки, більшість яких під таким кутом зору вивчаються вперше... Наукова праця академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора, завідувача Кафедри українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження» наголосив вчений секретар Вадим Артюх: «...засобами сучасного історико-фотографічного дослідження робить фактологічний аналіз джерел співпраці Інституту Східної Європи з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі за 2000-2020 роки, більшість яких під таким кутом зору вивчаються вперше...»

В основі даного історико-фотографічного дослідження «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі» лежать наукова культурно-християнська співпраця в місті Ярославі вчених Інституту Східної Європи яка активізувала науково-освітню та культурно-християнську співпрацю Інституту Східної Європи з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі в 2011-2020 роках. Дане історико-фотографічне дослідження розміщене також на сайті ІСЄ...».

Анонс книги доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, 2020р. в Інститут Східної Європи.

7 липня 2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбувся анонс наукової праці академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора, завідувача Кафедри українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження». Як наголосив під час анонсу секретар Вченої Ради Інституту Східної Європи кандидат історичних наук, доцент, лауреат Міжнародної премії імені короля Данила Галицького Вадим Артюх: «... вперше засобами сучасного історико-фотографічного дослідження автор праці академік, доктор історичних наук, професор Віктор Ідзьо зробив фактологічний аналіз джерел співпраці Інституту Східної Європи з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі за 2000-2020 роки, більшість яких під таким кутом зору вивчаються вперше... В основі даного історико-фотографічного дослідження лежать наукові експедиції, презентації та міжнародні наукові конференції в місті Любачеві та Львові вчених Інституту Східної Європи які активізували науково-освітню та культурно-християнську співпрацю Інституту Східної Європи з українською греко-католицькою громадою міста Любачева, що у Польщі у 2000-2020 роках...».

Нове історико-фотографічне напрацювання академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою м. Любачева що у Польщі» як наголосив доцент В.Артюх: «доповнює наукове дослідження автора «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. Наукове видання. - Львів, «Видавництво ІСЄ», 2020р. - 24с.». Дане історико-фотографічне дослідження розміщене на сайті ІСЄ...».

Від автора історико-фотографічного дослідження.

Одним із найдавніших міст Українського Надсяння є місто Любачів, що розташоване над річкою Любачівкою. Першу коротку письмову згадку про стародавнє українське місто Любачів в літописах маємо під 1214 роком. Наукові дослідження вчених у місті Любачеві вже в IX столітті зафіксували християнську культову споруду, церкву, очевидно святого Миколая, яка з священством візантійського обряду, очолювала українську релігійну організацію, що дає право наголошувати, що місто Любачів уже в IX столітті займало ключове місце в культурно-релігійній системі, як наголошував Руський літописець – “Червенських городів”. Однак, в Руському літописі, місто Любачів зафіксовано тільки в XIII столітті. Власне в цей час маємо факт датування міста Любачева, в Руському літописі, під 1214 роком, коли внаслідок Спішської угоди між Угорським королівством і Краківським великим князівством, ключові міста Надсяння: Перемишль і Любачів відійшов до Краківського великого князівства. Однак, як наголошують угорські джерела галицький король Коломан I відібрав у поляків Любачів і Перемишль: ”в містах Перемишлі і Любачеві знову замайорів “Штандарт з великою Чорною Галкою в золотій короні” – державний стяг галицького короля Коломана I, оскільки останньому вдалося одним ударом відібрати у поляків все Посяння”. З цього питання галицький літописець зазначав: “що Андрій II забажав володіти усією Галичиною, для сина галицького короля”. Галицький король Коломан I повважав, що він особисто ніяких угод з поляками щодо Перемишля і Любачева не укладав і як законно помазаний Папою Римським Іннокентієм III, суверенний володар, повинен володіти всіма етнічними землями Галицького Королівства, тому і відібрав західну частину своєї держави: Перемишль і Любачів, у польського союзника, тестя, краківського князя Лешка. Князь Лешко краківський змушений був змиритися з втратою Перемишля і Любачева і в 1219 році остаточно відректися від Перемишля і Любачева окремою угодою з Галицьким Королівством, назавжди...

Таким чином наукова праця «Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження» засобами сучасного історико-фотографічного дослідження робить фактологічний аналіз джерел співпраці Інституту Східної Європи з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі за 2000-2020 роки, більшість яких під таким кутом зору вивчаються вперше. Дане історико-фотографічним напрацювання доповнює наукове дослідження автора «Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 24с.».

Академік, віце-президент Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академік МАНЄ, академік Академії Наук Вищої Школи України, доктор історичних наук, професор Університету «Львівський Ставропігон» професор Римського університету Павла Апостола, завідувач Кафедри українознавства, головний редактор наукового журналу «Українознавець», директора Інституту Східної Європи – **Віктор Святославович Ідзьо**

Анонс книги доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Співпраця Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі. Історико-фотографічне дослідження» Львів, 2020р. в Інститут Східної Європи.

12 липня 2020 року, рівно через пів року, коли 12 січня 2020 року в Перемишлі відійшов у вічність визначний діяч Перемишля та Об'єднання Українців у Польщі - доцент Михайло Козак, Інститут Східної Європи анонсує перший екземпляр книги «Співпраця Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі. Історико-фотографічне дослідження». Інститут Східної Європи шукає спонсорів на видання монографії. Познайомитися з працею можна у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

Наукова праця академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка АНВШ України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, завідувача Кафедри українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Співпраця Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі» вперше засобами сучасного історико-фотографічного дослідження робить фактологічний аналіз джерел співпраці Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі за 2001-2019 роки, більшість яких під таким кутом зору вивчаються вперше.

В основі даного історико-фотографічного дослідження лежать наукові експедиції, презентації в місто Перемишль що в Республіці Польща вчених Інституту Східної Європи які активізували науково-освітню та культурно-християнську співпрацю Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі у 2001-2019 роках. Дане напрацювання, яке присвячене світлій пам'яті засновника та першого голови Перемишльського Відділу Українського Історичного Товариства в Польщі, магістра та доцента Михайла Козака анонсується і демонструється для друзів з мережі ФСБУК, оскільки використані історико-фотографічні джерела яскраво засвідчують активну науково-освітню співпрацю Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі»...

Від автора дослідження.

Магістр, доцент **Михайло Григорович Козак** є визначним науково-освітнім, християнським та громадським діячем Українського Історичного Товариства в Польщі, Об'єднання Українців у Польщі, Спілки Політв'язнів і Репресованих Українців в Польщі, який з 2001 по 2019 роки активно співпрацював з Кафедрою українознавства, Інституту Східної Європи та науковим журналом «Українознавець», що в Україні у місті Львові. Магістр, доцент Михайло Григорович Козак є визначним українським дослідником в галузі української християнської історії та української християнської філософії, про що засвідчують його наукові праці: «Пом'яни, Господи душі слуг твоїх». - Львів. Видавництво «Свідчадо», 2002р., «Невтомний душ пастир о. кан. Володимир Боровець». - Перемишль-Щецин, 2007р., «Гребенне у Другій світовій війні». - Перемишль, 2010р., «На життєвій стежині». - Перемишль, 2013р., «Село Гребенне – мрії з дійсністю обнялись». - Перемишль, 2017р. Він є упорядником і реставратором Альманаху «Де срібнолентий Сян пливе» і т. д. Історико-фотографічна праця

«Співпраця Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі», напрацьована і присвячена світлій пам'яті магістра, доцента Михайла Григоровича Козака. Вона буде в подальшому напрацьовуватися ще й на основі Перемишльських, Щецинських архівних джерел, що в Республіці Польща. В знак поваги до науково-освітньої та організаторської діяльності Михайла Григоровича Козака послідовно подамо в мережу ФСБУК історико-фотографічні джерела з архіву Інституту Східної Європи за 2001-2019 роки. З кіноматографічними джерелами співпраці Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі можна також познайомитися на Ютубі (Віктор Ідзьо)

Академік, віце-президент Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академік МАНЄ, академік Академії Наук Вищої Школи України, доктор історичних наук, професор Університету «Львівський Ставропігон» професор Римського університету Павла Апостола, завідувач Кафедри українознавства, головний редактор наукового журналу «Українознавець», директора Інституту Східної Європи – **Віктор Святославович Ідзьо**

«Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел».
Львів «Вид. ІСЄ», 2020р. Презентація до 60-ліття з дня народження історика В.Ідзя у Львівській мерії.

14 липня 2020 року відбулась презентація наукової монографії директора ІСЄ доктора історичних наук, професора, віце-президента Академії Наук "Трипільська Цивілізація", академік АНВШ України, академіка МАЄ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, лауреата Міжнародної премії ім. Данила Галицького Віктора Ідзя "Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел" – досліджує історію національно-визвольну боротьбу українського народу 30-50 років ХХ століття.

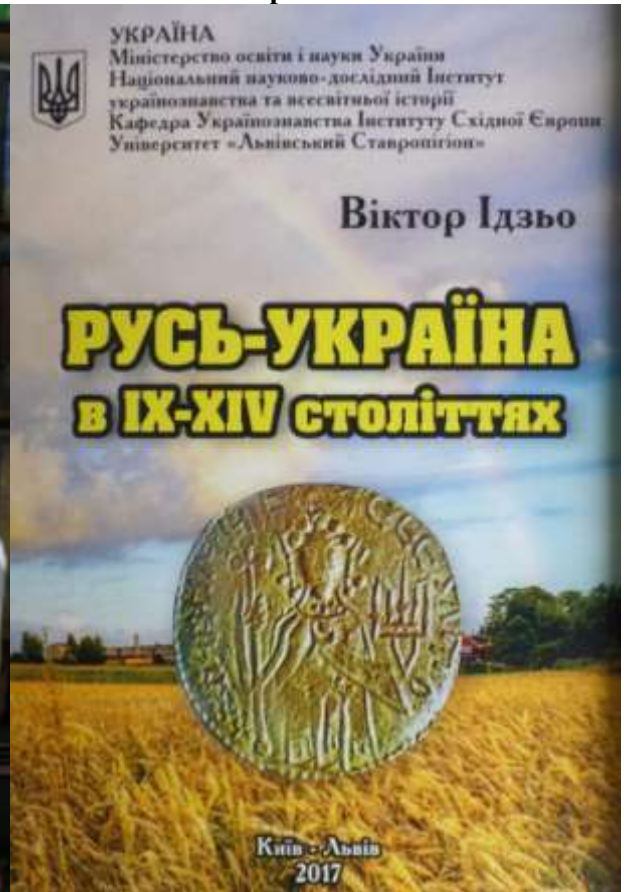
На великому фактологічному джерельному матеріалі показана роль українських політичних, державних, громадських організацій, зокрема ОУН, УГВР, УПА в 30-50 роках ХХ століття, а також політичних, громадських, наукових, культурних та релігійних діячів в історичній боротьбі українського народу під проводом ОУН, УГРВ та УПА за відновлення незалежності Української держави.

Наукова праця «Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел», яка презентувалася у Львівській мерії, напрацьована до 60-ліття з дня народження історика В. Ідзя...

28 липня 2020 року в Інституті Східної Європи з нагоди «Свята Володимира» і відзначення хрещення Руси-України великим київським князем Володимиром у 988 році, відбулось обговорення наступного розділу з монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Русь-Україна в IX-XIV століттях». - Львів, 2020р. - «Політичне, культурне, релігійне значення для українців хрещення великим київським князем Володимиром Руси-України у 988 році». В науковому обговоренні розділу праці «Русь-Україна в IX-XIV століттях, взяли участь українські історики, джерелознавці, археологи, релігієзнавці та краєзнавці. Нище подаємо науковий виступ автора та автентичні українські гривні, реконструкцію портрету, вигляду, трону та атрибутів влади володаря Руси-України X-XI століть великого київського князя Володимира з його монет-гривень...

Інститут Східної Європи шукає спонсорів на перевидання монографії.Познайомитися з працею можна у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та на сайті Інституту Східної Європи [www. easterneurope.nethouse.ua](http://www.easterneurope.nethouse.ua)

Віктор Ідзьо
Політичне, культурне та релігійне значення для українців
хрещення великим київським князем Володимиром Руси-України у 988 році.

... Політичні міжусобиці князів Ярополка і Володимира добре досліджені в українській та зарубіжній літературі. Перемога князя Володимира, на нашу думку, була цілком логічною, якщо повірити, що князь Ярополк був християнином, одруженим на грекині, намагався утвердити християнство і тим самим виконати заповіт бабки княгині Ольги, яка заповіла йому провести християнізацію Руси-України, а цьому опиралося тоді українське язичницьке суспільство та язичницька військово-дружинна верства, яка входила в найблище військово-політичне оточення князя Володимира...

Аналіз джерел дає підстави наголошувати, що перемога князя Володимира над князем Ярополком – це чергова перемога язичництва над християнством, що потребує подальшого перегляду та аналізу джерел...

Проте, утвердившись політично в Києві великий князь Володимир побачив недосконалість язичницької релігії. Спочатку він почав реформувати язичництво, однак, добре вивчене історичною наукою, реформування закінчилось провалом. Другий етап Володимирового сходження до християнства – це винесення релігійного питання на розсуд усього давньоукраїнського суспільства, відоме з джерел як “вибір віри”... Довгий процес вибору віри та дискусій призвело до того, що панівною елітою за основу було вибране почесне візантійське християнство. Як бачимо, язичницький пантеон Володимира потерпів крах. Володимир зауважив, що вже довгі віки християнство функціонує в Києві цілком легально. Частина його бояр, купців та дружини вже хрещена. Великокнязівська влада активно вступає в тісні торгово-економічні та політичні зв’язки з християнськими країнами західної та південної Європи. В цей час під впливом християнства змінюється світобачення українського народу, стара віра не витримує конкуренції з християнством. Новий час християнства змушує великого київського князя Володимира розглянути всі державні віри і з’ясувати їх придатність для повсякденного функціонування в державній системі Руси-України. Літописець відзначає, що князь Володимир “християнством просвітив Русь, вивів її з темряви язичництва”. Однак, якщо ретельно проаналізувати “вибір віри князем Володимиром”, то видно, що він з самого початку схилявся до візантійського християнства. Загравання великого київського князя Володимира з Візантійською імперією розпочалось одночасно з утвердженням його в Києві. Як відомо із джерел, вже тоді великий київський князь Володимир продумував плани зближення і політичного і релігійного з Візантією. Надання допомоги Візантійській імперії було постійно пов’язане з династичним шлюбом і, нарешті, будучи в безвихідному становищі, імператор Візантії дав згоду на шлюб своєї сестри Анни з язичником Володимиром за умови його хрещення, як політичного діяча, і держави, яку він очолював. Однак, дипломатія Візантії була гнучкою і, щоб остаточно утвердити свої політичні амбіції, київський князь Володимир завойовує візантійський Херсонес і погрожує Константинополю. Як бачимо із аналізу джерел, великий київський князь Володимир наполегливо домагається візантійського християнства і шлюбу з сестрою візантійських імператорів, принцесою Анною. Династичні шлюби в той час мали велику вагу, вони сприяли як політичному, так і релігійному зближенню. Тому Володимир продовжував активну зовнішньополітичну діяльність з метою не тільки прийняття християнства, але й династичного зближення з політичною верхівкою Візантійської імперії.

Політична діяльність великого князя Володимира пов’язується з ходом подій в Європі. Як відомо, саме тоді німецький король Оттон I приєднав до своїх володінь значну частину Італії і проголосив створення Священної Римської імперії. Оттон II зумів організувати свою християнську державу і поширити її владу на всю Західну Європу. Великий київський князь Володимир розумів, що на заході від володінь його держави набирає сили Західно-Римська християнська імперія, на Південному-Сході процвітає Візантійська християнська імперія. Головні політичні відносини Руси-України пов’язані як з Візантійською, так і з Західно-Римською імперіями. Встановлення династичних зв’язків було важливою і необхідною частиною зовнішньої політики християнських держав та політичних діячів Європи. Цілком очевидно, що в Руси-Україні було відомо, що в 968 році письменник і дипломат, єпископ Лютпранд прибув у Константинополь як посол, щоб домовитися з імператором Візантії Никифором Фокою про шлюб візантійської принцеси з сином Оттона I, майбутнім імператором Оттоном II. Імператор Никифор Фока категорично відмовив, наголосивши, що про шлюб між принцесою, народженою в пурпурі, і королем варваром “не може бути й мови”. Оттон, на думку імператора Візантії, король варварів, не може бути чоловіком благородної принцеси. Єпископ Лютпранд намагався доказати можливість такого шлюбу, наголосивши, що внучка імператора Романа старого була по шлюбі дружиною болгарського царя Петра. Відмовивши, візантійський імператор Никифор Фока давав зрозуміти католицькому єпископу, що християнський король Оттон нічим не кращий від варвара-язичника. Ми прекрасно розуміємо відмову візантійського імператора, вона політично-релігійна. Йдучи на розрив з західним християнством, правляча еліта Візантійської імперії протиставляла їй свою власну політичну і релігійну систему, яку вважала за основу християнства. За таких політико-релігійних відносин з Західною Європою помирає через рік імператор Никифор Фока. Новий імператор Іоан Цімісхій проводить гнучкішу політику з Західною Європою. На нове звернення Оттона I імператор Іоан Цімісхій пропонує йому в дружини свою

племінницю Феофано і Оттон I згоджується. Шлюб Оттона II був урочисто скріплений папою в Римі 14 квітня 972 року. Все це було відомо і в Русі-Україні, тому політична і дипломатична діяльність великого київського князя Володимира Святославовича в контексті нашого аналізу джерел, цілком стає зрозумілою. Великий князь київський Володимир теж проводить політичне та релігійне зближення з Візантійською імперією з метою встановлення династійної спорідненості. Всі деталі цього політичного та релігійного єднання проаналізовані вченими, тому тільки наголосимо, що великий київський князь Володимир зумів внаслідок військової дипломатії та натиску на ослаблену імперію поріднитися з візантійськими імператорами. Царівна Анна, яку так без успіху сватав імператор Західно-Римської імперії, стала дружиною великого київського князя Русі-України, Володимира Святославовича. Безсумнівно, що діяльність Анни в Русі-Україні потребує ретельного дослідження. Згідно зі свідчень хроністів, Анна побудувала в Русі-Україні багато церков. Усі свідчення нашого літопису про царівну Анну зводяться до прохання братів Василя і Костянтина їхати в Русь-Україну: “Може що оберне тобою Бог Руську землю до покаяння, а від Грецької землі відверне жажливу війну”. Джерела сповіщають, що з принцесою Анною прибули вишукані візантійці та візантійки, а також священики з Херсонеса. Для царівни Анни було відведено окремий палац, виділена прислуга для її релігійної та політичної діяльності. Отже, хрещення Русі-України, шлюб великого київського князя Володимира Святославовича з візантійською принцесою Анною – політичні та релігійні акти, продумані всесторонньо і в деталях, безсумнівно, європейського чи світового масштабу. Кожна деталь збережена для нас літописцем з метою засвідчити факт світового значення – прийняття християнства Руссю-Україною. Цей факт яскраво наголошує, що в Східній Європі зміцніла велика держава, скріплена владою християнського володаря і вірних громадян-християн. Саме хрещення і шлюб з візантійською принцесою Анною можна назвати кульмінаційними в процесі становлення християнської Русі-України епохи великого князя Володимира Святославовича. Джерела детальніше не розповідають про діяльність великої княгині Анни, однак відомо, що цариця Володимирова Анна померла 1011 року. Сам володар Русі-України, великий князь Володимир Святославович пережив її на чотири роки і помер в 1015. У цьому шлюбі народилися два християнські князі Борис і Гліб, доля яких була трагічною.

Важливим джерелом, в якому розповідається про діяльність християнського володаря Володимира, є “Пам’ять і похвала Володимирі”. Тут основними заслугами Володимира Святославовича автор бачить “прийняття християнства, побудову Десятинної церкви та дружбу з Візантійською імперією”.

Політичний момент для “дружби з імперією” був вибраний якнайкращий. В 986 році Візантійська імперія опинилася в дуже скрутному міжнародному політичному становищі. Болгарське військо отримало велику перемогу над візантійцями, якими командував сам імператор Василій II, який урятувався втечею гірськими стежками, а над імперією нависла смертельна загроза. В цей же час на півдні імперії спалахує повстання полководця Варда Скліра, який зумів підняти проти імператора Василя II значні сили і укласти договір з арабами. Варда Склір проголосив себе імператором, вінчав себе імператорською короною і одягнув червоні імператорські чоботи, що було державним злочином, оскільки право одягати червоні чоботи мав тільки імператор. Чинний імператор Василь II послав до бунтівного полководця Варда Фоки посольство, намагаючись з ним домовитися, наголошуючи, що не час до розладу в державі, оскільки зовнішній ворог стоїть біля воріт Костянтинополя. Однак, Варда Склір показав послам червоні імператорські чоботи, доводячи, що одягнувши їх, уже не знімають. Отже, переговори закінчилися, не почавшись, а Варда Склір готувався до походу на Костянтинополь. В цей же час Василій II, рятуючи імператорський трон, відкликає із заслання з монастиря, що на острові Хіоса, відомого полководця, родича імператора Никифора Фоки, Варда Фоку. Варда Фока швидко зібрав і очолив військо і виступив проти самозванця-імператора Варди Скліра. Суперники вступили в переговори, і Варда Склір запропонував Варді Фоці розділити імперію, він стане володарем Східної частини, а Варда Фока – Західної. Скоро про переговори стало відомо сину Василя II Роману що був у поході, і швидко повів неприємну новину про зраду в Костянтинополь. Ситуація для Василя II складалася тяжкою, трон під ним захитався серйозно, особливо, якщо врахувати ті обставини, що попередні десять років відбулося декілька дворцевих переворотів: Костянтин VII був отруєний, Роман – отруєний, Никифор Фока – обезглавлений, Іоан Цімісхій – отруєний. За останні три десятиліття ні один імператор не вмирав своєю смертю, тому згода імператора Василя II на союз з Руссю-Україною і династійним шлюбом є цілком логічним і закономірним явищем в політичній ситуації правління Василя II. Власне за таких майже безвихідних умов він починає політичні переговори з великим київським князем Володимиром Святославовичем. В якийсь момент він призупиняє політичні відносини з Руссю-Україною, оскільки в 987 році військо Варда Фоки розбиває військо Варди Скліра, а самого новоявленого імператора осліплюють і відправляють у Костянтинополь. У святковому піднесенні Василій II вже не потребує військової допомоги Русі-України, чекаючи на повернення Варди Фоки з військом в Костянтинополь, однак, переможець Варда Скліра сам оголошує себе імператором і одягає імператорські чоботи. У Вірменії в будинку магістра Євстафія Маленіна його прибічники вінчають на імператора. Після цього він вирушає зі своїми військами прямо на Костянтинополь. Восени 987 року його військо розташовується табором на азійському березі Босфору біля Хризополя (сучасне місто Скутари), якраз навпроти столиці. Військ для відбиття нападу у Василя II було явно недостатньо, оскільки все військо з Костянтинополя було відправлено з полководцем Никифором Фокою проти Варди Скліра. Звичайно, що в

Костянтинополі залишався ще великий гарнізон, до нього були підтягнуті з провінцій вірні імператору Василю II війська. За таких обставин, звичайно, за могутніми стінами, під охороною могутньої залоги, імператор Костянтин міг певний час витримати облогу військ Варда Фоки. Одна, імператор Василій II був далекоглядний політик і заздалегідь подбав, щоб становище його не стало безнадійним, він уклав хоча і не зовсім вигідний, зате добрий договір з Руссю-Україною, який міг забезпечити йому повну владу не тільки в Костянтинополі, але й в усій Візантійській імперії. Як засвідчують візантійські джерела, переговори з Руссю-Україною були успішні і допомога відбірного війська великого київського князя Володимира Святославовича прибула в Костянтинополь власне тоді, коли в ній була найбільша потреба. Ось як зображає нам ці події всезнаючий про справи Візантійської імперії християнин Яхья ібн Санд, Яхья Антиохійський, який писав арабською: “І сталося тяжким становище його і цим був схвилюваний цар Василій по причині слабкості його військ і можливій перемозі над собою. І зменшилися його багатства і примусило його тяжке становище послати до царя русів, а вони його вороги, щоби просити у нього допомоги, оскільки він знаходиться в тяжкому становищі. І відгукнувся цар русів на прохання Василя. І утвердили вони між собою договір про прийняття християнства Руссю-Україною і одруженню на царю Руси сестри Василя, царівни Анни, і про умови хрещення всього народу Руси-України, а народ Руси-України, великий. Руси ж в той час не сповідували ніякої віри і не належали до ніякого закону. І послав до них цар Василій в подальшому митрополитів і єпископів, а ті охрестили царя і всіх, кого обіймали його землі. І коли було вирішено між ними справу про шлюб, прибули війська русів і з’єдналися з військами греків, які були в царя Василя і відправилися всі разом на боротьбу з Варда Фокою морем і суходолом до Хризополя і перемогли вони Варда Фоку”. Зрозуміло, що імператор Василій II уміло використав відбірне військо, послане йому на допомогу великим київським князем Володимиром Святославовичем. Раптовим комбінованим нападом з моря і на суші він розгромив повстанське військо Варда Фоки. Таким чином, Русь-Україна виконує всі умови договору і готується за участю християнських ієрархів Візантійської імперії і імператорів до хрещення Руси-України. В цей же час критична ситуація, в яку потрапив імператор Василій II, пройшла, і він не починав виконувати своїх зобов’язань щодо хрещення Руси-України і видачі заміж своєї сестри за великого князя Володимира Святославовича.

За таких обставин у великого київського князя Володимира Святославовича не залишається іншого способу, як військового тиску на Візантійську імперію. З цією метою він бере Херсонес і загрожує походом на Костянтинополь: “Зроблю столиці вашій те ж, що й цьому місту”, наголошує літописець. Таким чином, для візантійського імператора Василя ситуація ставала знову загрозливою, він залишався без військ князя Володимира Святославовича один на один з численними ворогами як зовнішніми, так і внутрішніми. Не розбиті військові сили Варда Фоки в провінціях та болгари готові були підписати договір з Володимиром проти Візантії. За таких загрозливих обставин візантійський імператор ризикувати тронем не міг, тому хрещення Руси-України та одруження великого київського князя Володимира Святославовича з принцесою Анною пройшли за “київським сценарієм”.

Візантія стала для Руси-України не тільки стратегічним військово-політичним союзником, але й релігійним та династичним. Як згадувалося вище, “цариця Володимирова Анна” померла в 1011 році, великий князь київський Володимир Святославович в 1015 році, родич і союзник Руси-України, візантійський імператор Василій II, проводячи обережну політику і керуючись постійно союзом з Руссю-Україною, як наголошує візантійський історіограф Кедрин, помер в 1025 році, залишивши Візантійську імперію на свого брата, і брата принцеси Анни, Костянтина VIII. Як відомо, відносини і в цей час між Візантією та Руссю-Україною були дружніми, слід відзначити, що вплив Візантії, як політичний так і релігійний, був домінуючим. Візантія вважала себе “гегемоном” Руси-України. Однак, хрещення Руси-України не викликало урочистих відгуків у візантійському суспільстві, також і серед вищої аристократії при імператорському дворі.

В військово-політичному розумінні після взяття Херсонеса, якому, як висловився Лев Дьякон, було завдано великої шкоди, Русь-Україна залишилася країною, яка завжди загрожувала Візантійській імперії. Візантійські історики намагалися применшити роль допомоги великого київського князя у війнах Василя II з узурпаторами, про одруження візантійської принцеси Анни з великим київським князем Володимиром теж згадується у візантійських джерелах побічно. Із висновків історико-політичних творів візантійських письменників, союз з Руссю-Україною був нещирим і за можливості недовготривалим, тільки загроза змушувала Візантійську імперію у крайніх випадках звертатися за допомогою до Руси-України... Візантійський дієписець Псел у своїй Історії в середині XI століття відноситься до тавро-скіфів, як до варварів. Із його твору складається враження, що Русь-Україна ще залишається язичницькою державою. В XI столітті, згідно з візантійською політичною думкою, Русь-Україна залишалася поза межами ідеальної християнської держави, яку уявляло собі візантійське суспільство. Таким чином, ініціатива впровадження християнства зародилася в середовищі найвищого панівного класу Руси-України, який, починаючи з часу централізації давньоукраїнської держави, а тобто з IX століття, бере курс на торгово-економічну та політико-релігійну інтеграцію в розвинуте візантійське торгово-економічне та політико-релігійне суспільство.

Нова християнська релігія, її ідеологія, дійсно була потрібна новому панівному політичному та торгово-економічному феодальному класу Руси-України, тому хрещення було не активною діяльністю передових сил

візантійської цивілізації, а результатом готовності давньоукраїнських можновладців, давньоукраїнського суспільства та панівних як центральних так і регіональних політичних кіл до перейняття християнського віровчення з метою міцного свого утвердження релігійно над українським народом.

У висновок наукового аналізу «хрещення князем Володимиром українців в Києві та в регіонах Руси-України від Карпато до Дону та Новгороду та в фіно-угорських землях», утверджувалося насильно, як наголосив літописець Нестор: «дуже жорстокими військовими методами...». Ще декілька століть, орієнтовно до XIII століття, християнство залишалося незрозумілим давньоукраїнському суспільству..., яке сповідувало в регіонах свою прадавнію «україно-язичницьку релігію...». Однак слід наголосити, що перемога «Володимирового хрещення Руси-України» пов'язана з ним, що християнство в X столітті дійсно відзначалося прогресивністю в Європі та було передовим державним і релігійно-світоглядним фактором...

Християнство в цей час активно розвивало писемність, культуру, науку, закони, медицину, мистецтво формувало державну європейську політику та нову християнську ідеологію в тому числі й в Руси-Україні...

Список використаних джерел та літератури:

1. Введение христианства на Руси. – М., 1987.
2. Ідзьо Віктор. Політичні та релігійні взаємовідносини Руси-України з Візантійською імперією у IX-X століттях та в час прийняття великим київським князем Володимиром Святославовичем християнства. – Мандрівець. Травень-червень. – Тернопіль, 2003. – №3.
3. Ідзьо В.С. Політичні та релігійні взаємовідносини Руси-України з Візантійською імперією в IX-X століттях та в час прийняття великим київським князем Володимиром Святославовичем християнства. (ретроспективний аналіз джерел). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. – М., 2003. – Т. VII.
4. Ідзьо Віктор. Політичні та релігійні взаємовідносини України - Русі з Візантійською імперією в IX-X століттях. В кн.: Релігійна культура Європи і зародження, становлення та розвиток християнства в Україні". – Львів: "Ліга-Прес", 2007.
- Ідзьо Віктор. Українська держава в IX-XIII століттях. – Львів "Сполом", 2010.
- Ідзьо Віктор. Русь-Україна в IX-XIV століттях. – Львів-Київ, 2017.
5. Как была крещена Русь. – М., 1998.
6. Києво-Печерський Патерик. – Київ, 1991.
7. Коструба Т. Нариси з церковної історії України. X-XIII століття. – Львів, 1939.
8. Лев Дьякон История. – Москва, 1988.
9. Литаврин Г.Г. Византия и Русь в IX-X вв. История Византии. – М., 1967. – Т. II.
- Литаврин Г.Г. Войны Руси против Византии. В кн.: Исследования по истории славянских и балканских народов: Эпоха средневековья. Киевская Русь и её славянские соседи. – М., 1972.
- Литаврин Г.Г. Древняя Русь, Болгария, и Византия в IX-X вв. В кн.: IX Международный съезд славистов. История, культура, этнография и фольклор славянских народов. – М., 1983.
9. Новгородская первая летопись старшего и младшего изводов. – М., - Л., 1950.
10. Повесть Временных Лет. – М., 1950. – Ч. I.
11. Полное Собрание Русских Летописей. – Спб., 1843. – Т. II.
- Руський Літопис (у перекладі Л. Махновця). – К., 1989.
12. Пселл М. Хронография. – Москва "Наука", 1978.
13. Томашівський С. Вступ до історії церкви на Україні. Записи ЧСВВ. – Жовква, 1931. – Т. IV. – Ч. 1-2.
14. Чубатий М. Історія християнства на Руси-Україні. – Рим-Нью-Йорк, 1965. – Т. I.

Анонс книги доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Співпраця Інституту Східної Європи з українською громадою Тшеб'ятова Об'єднання українців в Польщі. Історико-фотографічне дослідження». - Львів, 2020р. в Інститут Східної Європи.

8 серпня 2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбувся анонс наукової праці академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора, завідувача Кафедри українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Співпраця Інституту Східної Європи з українською громадою Тшеб'ятова Об'єднання українців в Польщі. Історико-фотографічне дослідження». Як наголосив під час анонсу секретар Вченої Ради Інституту Східної Європи кандидат історичних наук, доцент Вадим Артюх: «... Наукова праця академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедри українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Співпраця Інституту Східної Європи з українською громадою Тшеб'ятова Об'єднання українців в Польщі» вперше робить фактологічний аналіз фотографічних джерел співпраці Інституту Східної Європи з Тшеб'ятівським відділом Об'єднання українців в Польщі. В основі даного історико-фотографічного дослідження лежить наукова презентація наукової монографії історика-академіка Віктора Ідзя «Засновник кобзарського мистецтва у повоєнній Польщі – Петро Лахтюк – Пантелеймон Бондарчук, за свідченнями матеріалів газети “Наше Слово”(1961-2002рр.)» в Тшеб'ятівському відділі Об'єднання українців в Польщі. Дане напрацювання наголосив секретар Вченої Ради ІСЄ кандидат історичних наук, доцент Вадим Артюх: «анонсується і демонструється для істориків, культурологів, релігієзнавців, та всіх друзів ІСЄ в мережі ФСБУК».З історико-фотографічним дослідженням академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедри українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Співпраця Інституту Східної Європи з українською громадою Тшеб'ятова Об'єднання українців в Польщі» також можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи – www.easterneurope.nethouse.ua »...

Від автора історико-фотографічного дослідження.

Петро Лахтюк – Пантелеймон Бондарчук, діяльність якого досліджена за свідченнями матеріалів газети “Наше Слово”(1961-2002рр.), є засновником української кобзарсько-бандурної культури в повоєнній Польщі.

Напрацьована про культурологічно-мистецьку бандурну діяльність Петра Лахтюка – Пантелеймона Бондарчука наукова праця яка презентувалася в українській громаді Тшеб’ятова Об’єднання українців в Польщі, відтворює один із епізодів в історії кобзарства в повоєнній Польщі, як визначної складової української культури в Польщі... Слід наголосити, що Петро Лахтюк – Пантелеймон Бондарчук був політв’язнем Сибірських концтаборів, борцем за відновлення Української держави в лавах ОУН-УПА, тому його доля та культурно-мистецька праця в повоєнній Польщі є феноменальна, що застало мене приступив до науково-дослідної роботи, яка увінчалась працею «Засновник кобзарського мистецтва у повоєнній Польщі – Петро Лахтюк за матеріалами газети „Наше Слово”(1961-1970рр.)», яку я вперше науковою статтею, опублікував в Науковому Віснику Українського державного університету. - М., 2006. - Т.Х. на російських архівних джерелах... В подальшому з зібраного нового наукового матеріалу з газети Об’єднання українців в Польщі «Наше Слово» я опублікував нову наукову статтю про діяльність Петра Лахтюка - Пантелеймона Бондарчука в повоєнній Польщі у 1971-2001 роках в Науковому Віснику Українського державного університету. - М., 2006. - Т.ХІ. У 2007 році далі активно співпрацюючи з дружиною покійного Петра Лахтюка – Пантелеймона Бондарчука, визначною активісткою Щецинського відділу Об’єднання українців в Польщі, панею Ольгою Ласкою, працюючи з її джерелами над темою про культурологічну бандурну діяльність Петра Лахтюка – Пантелеймона Бондарчука, я об’єднав дві праці добавивши свіжий матеріал почерпнутий від пані Ольги Ласки та опублікував третю наукову статтю в Науковому Віснику Українського державного університету. - М., 2007. - Т.ХІІ у 2007 році. Завершив свою наукову роботу про бандурну діяльність Петра Лахтюка – Пантелеймона Бондарчука в повоєнній Польщі у 2011 році книгою «Засновник кобзарського мистецтва у повоєнній Польщі – Петро Лахтюк – Пантелеймон Бондарчук, за свідченнями матеріалів газети “Наше Слово”(1961-2002рр.)», яка виконана на високому професійному рівні, з грифом Міністерства освіти та науки України, ННДІ Українознавства МОН України та Інституту Східної Європи з серйозними рецензіями вчених з Львова та Києва... Дане історико-фотографічне дослідження побудоване на основі наукової презентації монографії історика-академіка Віктора Ідзя в Тшеб’ятові в 2011 році «Співпраця Інституту Східної Європи з українською громадою Тшеб’ятова Об’єднання українців в Польщі» виконане у Львові в Інституті Східної Європи у 2020 р.

Академік, віце-президент Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академік МАНЄ, академік АНВШ України, доктор історичних наук, професор Університету «Львівський Ставропігон» професор Римського університету Павла Апостола, завідувач Кафедри українознавства, головний редактор наукового журналу «Українознавець», директора Інституту Східної Європи – **Віктор Ідзьо**

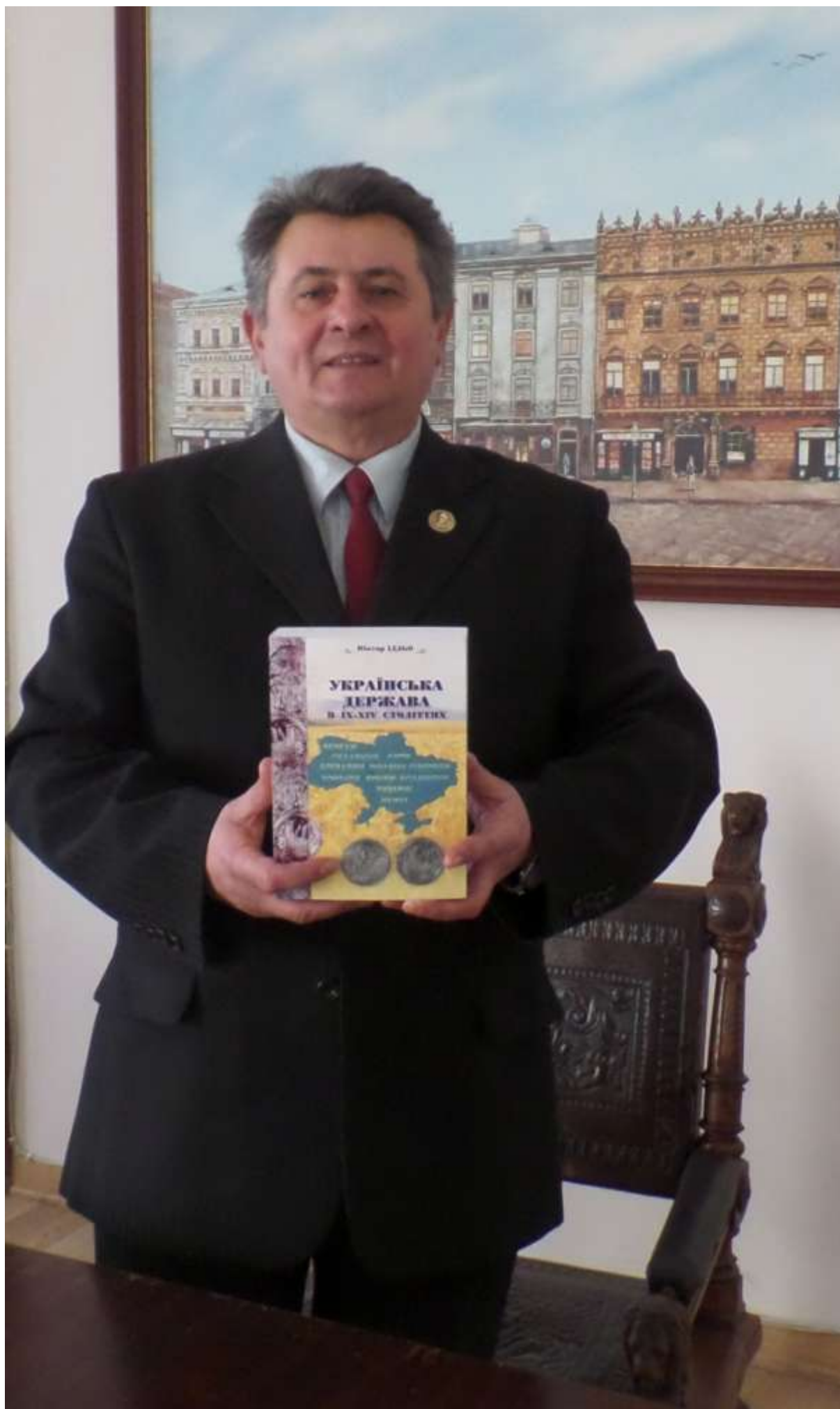

**Українська держава в IX-XIV століттях. - Львів «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.
Презентація до 60-ліття з дня народження (1960-2020рр.) праці історика Віктора Ідзя у Львівській мерії.**

11.08.2020р., у День незалежності України відбулась презентація наукової монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, віце-президента Академії Наук "Трипільська Цивілізація", академік АНВШ України, академіка МАЄ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, лауреата Міжнародної премії ім. Данила Галицького Віктора Ідзя «Українська держава в IX-XIV століттях» яка досліджує історію Української держави в IX-XIV століттях, як неперервний, незалежний, державний процес розвитку українського народу, української християнської культури, української мови та літератури. В науковій монографії «Українська держава в IX-XIV століттях» на великому фактологічному джерельному матеріалі проаналізована роль українських політичних, економічних, наукових, громадських, культурних та релігійних організацій та діячів в історичному, політичному, громадському, економічному та культурно-релігійному розвитку українського народу та Української держави в IX-XIV століттях. Нище подаємо для шанувальників творчості історика-академіка Віктора Ідзя в мережі ФСБУК розділи наукової праці «Українська держава в IX-XIV століттях» до 60-ліття з дня народження (1960-2020 рр.), яка презентувалася у Львівській мерії...

23 серпня 2020 року з нагоди відзначення дня українського прапора в Інституті Східної Європи відбулось обговорення наступного розділу з монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Русь-Україна в IX-XIV століттях». - Львів, 2020р. : «Грошова система Руси-України X-XI століть та її політичне, релігійне та культурне значення для українців епохи відновлення сучасної грошової системи незалежної України в XX столітті».

В науковому обговоренні розділу праці «Грошова система Руси-України X-XI століть та її політичне, релігійне та культурне значення для українців епохи відновлення сучасної грошової системи незалежної України в XX столітті» взяли участь вчені завідувачі відділами Інституту Східної Європи, гості: українські історики, джерелознавці, археологи, релігієзнавці та краєзнавці.

Нижче подаємо науковий виступ автора та автентичні українські монети-гривні володарів Руси-України X-XI століть Ярополка, Володимира та Ярослава Мудрого...

Інститут Східної Європи шукає спонсорів на перевидання монографії.

Познайомитися з монографією можна у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя

Стефаника

та на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

Віктор Ідзьо

Грошова система Руси-України X-XI століть та її політичне, релігійне та культурне значення для українців епохи відновлення сучасної грошової системи незалежної України в XX-XXI ст.

Актуальність дослідження теми «Грошова система Руси-України X-XI століть та її політичне, релігійне та культурне значення для українців епохи відновлення сучасної грошової системи незалежної України в XX-XXI століть» очевидна внаслідок відновлення в XX столітті фінансової системи Української держави столітті на основі давньоукраїнської грошової одиниці X століття – гривні, яка виникла приблизно тисячу років тому в період найбільшого політичного розквіту давньоукраїнської держави.

Засади національної грошової системи, як засвідчують джерела, закладались у часи володарювання могутніх правителів Руси-України, великих київських князів: Володимира Святославовича, Святополка Володимировича, Ярослава Володимировича. Історичній науці відомо близько 500 зразків давньоукраїнських монет X-XI століть. Всі вони відображають розквіт торгово-економічних та фінансових зв'язків давньоукраїнської держави - Руси-України з країнами Європи, Азії та Близького Сходу...

Як видно з джерел, власне в цей час володарі Руси-України, намагаючись зміцнити свою політичну владу, приділяють велику увагу економіці давньоукраїнської держави і, зокрема, її грошовій системі.

Виникнення давньоукраїнської фінансової системи в X столітті було спільним продуктом економічного та політичного розвитку давньоукраїнського суспільства. Зміцнення влади, прийняття християнства змусило давньоукраїнських володарів Руси-України запровадити стабільну фінансову систему на основі нової давньоукраїнської грошової одиниці на основі монети візантійського зразка – київської гривні.

Самі обставини введення золотих та срібних монет – гривень були зумовлені запозиченням Руссю-Україною християнсько-фінансової системи у Візантійської християнської імперії. Це був наслідок хрещення Руси-України та введення її в культурну та торгово-економічну систему Візантійської імперії. Результатом запозичення стали різної вартості давньоукраїнські монети, які зафіксували для наступних українських поколінь факт давньоукраїнської державності та її грошово-фінансової системи, водночас засвідчуючи високе ремесло та мистецтво писемності, як і культури взагалі, в Руси-Україні в X-XI століттях.

Окрім символів державної влади, давньоукраїнські монети-гривні стали носіями нового релігійного змісту, який в принципі дублював систему візантійського монетного мистецтва. Випуск давньоукраїнських монет гривень був політичною декларацією великої Української держави. Як бачимо, перші монети великого київського князя Володимира Святославовича були золотими і срібними. Золоті монети-гривні всі були випущені одного типу.

З одного боку монети був зображений Ісус Христос, з іншого – великий князь Володимир і напис «Владимир, а се його злато». Приблизно такі ж написи були на всіх типах срібних монет, на яких з одного боку було написано: «Володимир на столі, а це його срібло», а на іншому розташовувався різних видів Тризуб – герб Української держави.

На малюнках зображені срібні гривні Володимира Святославовича, які класифікуються вченими як монета типу I (мал.4), монета типу II (мал.5), монета типу III (мал.6) і монета типу IV (мал.7).

На всіх перших давньоукраїнських монетах ми бачимо з одного боку образ володаря Руси-України князя Володимира Святославовича з християнськими символами влади, з другого боку символ християнської релігії – образ Ісуса Христа, який чергується з символом-гербом давньоукраїнської держави – Тризубом.

На нашу думку, така спорідненість зображень на монетах не випадкова, адже уособлює святість князівської особи, її християнську винятковість.

Таку ж систему чеканки і зображень бачимо на монетах-гривнях великого київського князя Ярослава Мудрого, про монетну систему якого мова йтиметься далі.

Перші монети великого київського князя Володимира Святославовича виготовлені з певною професійною підготовкою штемпелів для їх чеканки, а це свідчить про те, що уже за Володимира Святославовича в Києві пробували налагодити перший український монетний двір, який міг функціонувати на зразок візантійського, звичайно, в значно скромнішому вигляді. Дослідники вважають, що монети, як золоті так і срібні, виготовлялись з литих заготовок.

Поява монетної системи в Русі-Україні в X столітті була зумовлена політичними і релігійними чинниками. Значення її дуже велике і мало вивчене, оскільки тільки сьогодні в рамках відновленої української держави ми можемо зрозуміти потребу існування 1000-літньої української державної чеканки.

Отже, сьогодні історичній науці відомі 15 золотих і 400 срібних монет Русі-Україні X-XI століть. Здебільшого це один тип золотої монети та чотири типи срібної монети великого київського князя Володимира Святославовича, три типи монет великого київського князя Святополка Володимировича, які ми подаємо на мал.8, 9, 10.

Особливим за чеканкою є один тип срібної монети великого київського князя Ярослава Володимировича.

Усі типи золотих і срібних монет нагадують візантійські монети-соліди X-XI століть.

Однак, на всіх київських монетах зображено володаря Русі-Україні великого князя Володимира з великими очима, великим носом, великими густими вусами, побритою бородою. На голові в нього подoba корони, як і у візантійських імператорів на монетах. Поруч символ християнства – хрест та символ-герб Русі-Україні – Тризуб. Це найстародавніший український портрет X століття, який чомусь ще не зацікавив українських мистецтвознавців. Можливо, власне цей портрет був використаний в ікононаписанні князя-хрестителя Русі-України. На монетах також зображено трон українського володаря, одяг, головний убір. Особливо привертає увагу державний символ Української держави X-XI століть – Тризуб. Він є основним символом на всіх давньоукраїнських монетах-гривнях, чим підкреслюється його значимість у політичному житті володаря Володимира і його великої Української держави.

Слід наголосити, монети-гривні Русі-Україні X-XI століть яскраво демонструють християнську символіку. Вона серед монет великого київського князя Володимира Святославовича зафіксована на лицевому боці та на зворотному. Так, на першому плані ми бачимо українського володаря з великим посохом, увінчаним хрестом, на другому боці цієї срібної монети типу I яскраво вибитий портрет Ісуса Христа. Як бачимо на монетах, силует фігур Ісуса Христа, що тримає книгу-біблію, подібний до решти візантійських прототипів Ісуса Христа, особливо обличчям.

Наступний тип монет складають гроші великого київського князя Святополка Володимировича, які випускались у Києві в 1015-1016 та 1018 роках. Особливу увагу дослідників привертає різноманітність монет князя Святополка Володимировича з іменем “Петрос”. На лицевому боці зображений великий князь Святополк Володимирович, що сидить на троні з християнською атрибутикою, великим посохом, вершину якого вінчає хрест. Ліва рука князя Святополка покладена на серце, що символізує вірність християнській вірі. З другого боку зафіксовано персональний герб князя Святополка, одна частина якого закінчується хрестом. Третій тип монет Святополка Володимировича дещо відмінний від двох попередніх. На ньому зображено великого князя Святополка до пояса, з лівою рукою на серці, а в правій, очевидно, посох з хрестом. На другому боці зафіксований на князівському гербі-двозубі хрест дещо менших розмірів. На лицевому боці монет Святополк зображений приблизно так, як і Володимир Святославович, однак, відрізняється рисами обличчя, а також політичною символікою з другого боку монети. Що стосується гербової символіки князя Святополка Володимировича, то історична наука поки що не має жодних концепцій щодо її пояснення. Як бачимо із монет великого київського князя Святополка Володимировича, князівський герб має вигляд двозубця з хрестом на вершині лівого зубця. Випуск цих монет, очевидно, тривав у 1015-1016 роках.

Останній тип монет з іменем “Петер” напевно слід віднести до 1017-1018 років, коли князь Святополк Володимирович відновив своє володарювання в Києві за допомогою свого тестя польського короля Болеслава Хороброго. Як вважають вчені, випуск своїх срібних монет з іменем Петра Святополк міг відновити після другого вокняження в Києві. Вчені припускають, що християнське ім’я Святополка було – Петро, що і відображено на монетах. Особливої уваги заслуговують срібні монети великого київського князя Ярослава Володимировича з зображеннями на лицевому боці святого Георгія, обличчям який дуже нагадує самого Ярослава Мудрого. На звороті монети – державний герб Русі-Україні – Тризуб з написом навколо “Ярославове срібло”. Монети великого київського князя Ярослава Мудрого складаються з двох типів – срібних і мідних. Сьогодні науці відомо 6 срібних монет Ярослава Мудрого і 10 мідних, які відліті зі срібних штемпелів монет Ярослава Мудрого. Ще А.А.Кунік зауважив, що погрудне зображення святого Георгія у військовому обладунку на срібних монетах Ярослава Мудрого дуже схоже до зображень святого на візантійських урядових печатках. Другий бік “Серебра Ярослава” вінчає великий Тризуб, символ-герб Української держави X-XI

століть. Тризуб великого київського князя Ярослава Мудрого, як справедливо наголошують дослідники, дещо відрізняється від Тризуба його батька великого київського князя Володимира Святославовича, передусім, розміром. Однак, встановлено, що Ярославове срібло було відчеканене в Києві, з дотриманням монетної традиції чеканки великого київського князя Володимира.

Як бачимо із монет, які належать тільки трьом великим київським князям, чеканка тривала впродовж 20-50 років з кінця X – по першу половину XI століття. Чеканка монет була спробою створити власну українську грошову систему на противагу візантійському соліду та арабському дірхему, щоб вивільнити українську торгово-ремісничу систему від залежності перед імпортованими грошовими системами.

Грошова система Русі-України X-XI століть є важливою політичною пам'яткою у відновленій фінансово-грошовій системі сучасної Української держави. Дійсно, стародавні українські монети з зображеннями на престолі володарів Русі-України, великих київських князів: Володимира Святославовича, Святополка Володимировича, Ярослава Володимировича і з давньоукраїнським державним знаком – Тризубом є прекрасним історичним матеріалом X-XI століть, що дійшов до нас через тисячоліття безпам'ятства...

Ці давньоукраїнські пам'ятки важко переоцінити і вони, безсумнівно, є важливим історичним і політичним важелем у торгово-економічних та політичних відносинах давньоукраїнської держави в X-XI століттях.

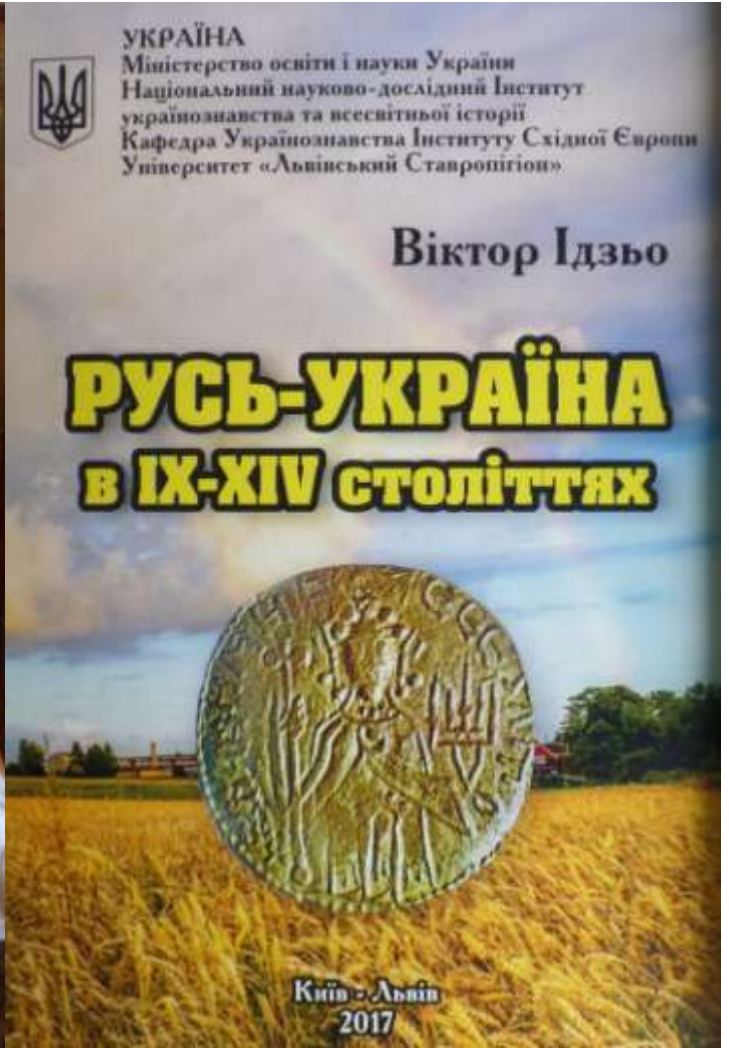
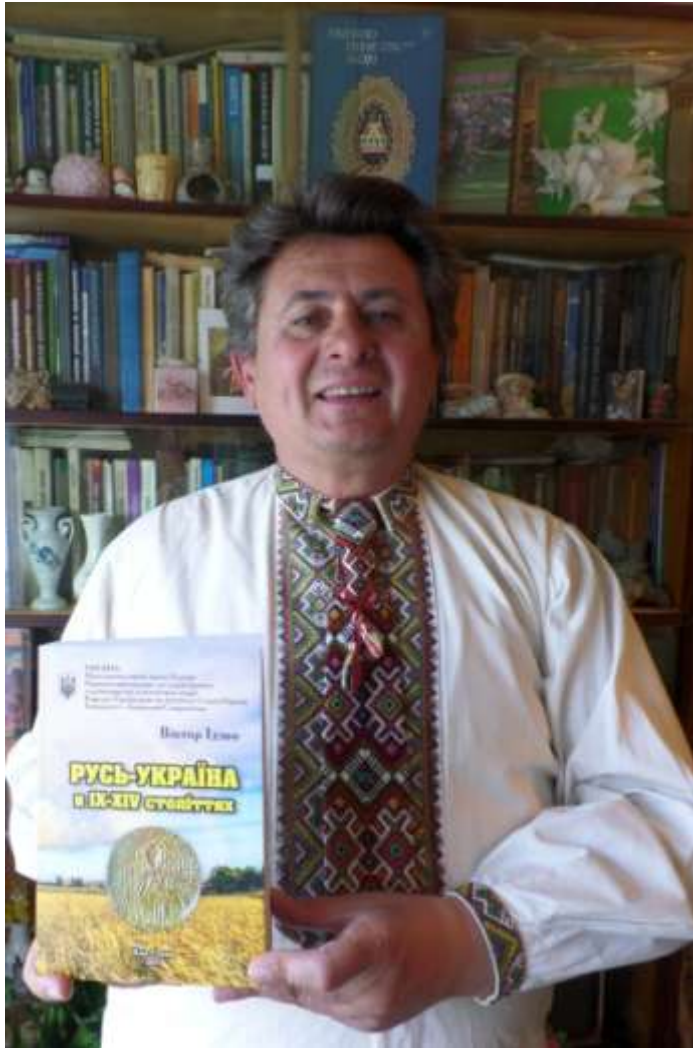
Виникнення грошової системи в час розквіту Русі-України у X-XI століттях в епохальний час запровадження християнства, яскраво засвідчує високий рівень політичної свідомості давньоукраїнського суспільства.

Поява грошової одиниці була стимулом утвердження в Русі-Україні як європейській державі в X-XII століттях, християнства, як державної релігії та культури, що дає право наголошувати на доцільності вивчення сьогодні давньоукраїнської грошової системи, як пам'яток мистецтва та українського портретного живопису X-XI століть, що є предметом подальшого наукового дослідження...

Список використаних джерел та літератури:

1. Анохін В.О. Гроші Київської Русі. В кн.: Археологія Української РСР. Ранньослов'янський та давньоруський періоди. – Київ, 1975. – Т.ІІІ.
2. Бахрушин С. К вопросу о крещении Киевской Руси. В кн.: Религия и церковь в истории России. – М., 1975.
3. Добровольский И.Г., Дубов И.В., Кузьменко Ю.К. Новые источники по истории Древней Руси. Вестник Ленинградского государственного университета. – Л., 1978. – №2.
4. Ідзьо В.С. Грошова система Русі-України в X-XI століттях. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. – М., 2003. – Т. VII.
5. Ідзьо Віктор. Грошова система Русі-України у X-XI століттях. Українознавство. – К., 2003. – Число 2 - 3 (7 - 8).
6. Ідзьо Віктор. Перші українські гроші. Перевал. – Івано - Франківськ, 2003. – №2.
7. Ідзьо Віктор. Грошова система Русі-України в X-XI ст. – Львів "ПП.Бодлак", 2003.
8. Ідзьо В.С. Християнська символіка в грошовій системі України-Русі в X-XI століттях. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. – М., 2004. – Т. X.
9. Ідзьо Віктор. Грошова система в Українській державі в X-XI століттях. Дзвін. – Львів, 2004. – №8.
10. Ідзьо Віктор. Українська держава в IX-XIII століттях. – Львів: "Сполом", 2004.
11. Ідзьо Віктор. Християнська символіка в грошовій системі Русі-України в X-XI століттях. Історія релігій в Україні. Науковий щорічник. Книга I. – Львів "Логос", 2004.
12. Ідзьо Віктор. Християнська символіка в грошовій системі Русі-України X-XI століть. В кн.: Релігійна культура Європи і зародження, становлення та розвиток християнства в Україні". – Львів "Ліга-Прес", 2007.
13. Ідзьо Віктор. Українська держава в IX-XIII століттях. – Вид. 2. – Львів "Сполом", 2010.
14. Ідзьо Віктор. Християнсько-державний символізм у грошовій системі Русі-України X-XI століть. – Трипільська Цивілізація. Науково-практичний журнал. – Київ, 2012. – №1.
15. Ідзьо Віктор. Християнсько-державний символізм у грошовій системі Русі-України X-XI століть. Інформаційно-аналітичне видання Ялтинського осередку Всеукраїнського Товариства "Просвіта" ім.Т.Г.Шевченка. – Ялта, 2012. – №1.
16. Котляр М.Ф. Грошовий обіг на території України доби феодалізму. – Київ, 1971.
17. Кульшер И.М. История русского народного хозяйства. – М., 1925.
18. Куник А.А. О русско-византийских монетах Ярослава I Владимировича с изображением св. Георгия победоносца. Историко-нумизматическое исследование. – СПб., 1860.
19. Куник А.А. Розіскання о славяно-византийских монетах. Известие о найденном (в 1859 г.) Мекленбурге Владимировом серебре. – ИАО. – СПб., 1861. – Т.ІІІ.
20. Леопардов Н.Л. Возражения на "Заметки" г.Чернева о древнейших русских монетах. Продолжение брошюры "Два-три слова г.Черневу на его "Заметки о древнерусских монетах". – Киев, 1889. – Вып. 2.
21. Сотников М.П. Итоги изучения русских монет X-XI вв. в Государственном Эрмитаже. В кн.: Прошлое нашей Родины в памятниках нумизматики. – Л., 1977.

11. Сотников М.П., Спасский И.Г. Тысячелетие древнейших монет России. Сводный каталог русских монет X-XI веков. – Ленинград, 1983.
12. Спасский И.Г. Насущные вопросы изучения русских монет X-XI вв. – СГЭ. – М., 1961. – Вып. 21.
13. Спасский И.Г. Монеты и монетовидное золото и первые золотые Ивана III. Вестник Древней Истории. – М., 1976. – №8.
14. Чернов Н. О нежинских сребренниках с именем Петр. В кн.: Сборник снимков с предметов древности. – Киев, 1891. – Вып. 3-4.

Обговорення наукової праці «Політика закордонна Речі Посполитої Польської з Євроінтеграції по залученню сусідніх народів до Унії Європейської» яка напрацьована Вроцлавським університетом.

28 липня 2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбулось обговорення наукової праці «Політика закордонна Речі Посполитої Польської з Євроінтеграції по залученню сусідніх народів до Унії Європейської», яка була організована завідувачем Відділення «Українсько-польських відносин та історії України» Інституту Східної Європи, істориком Вроцлавського університету Катериною Хоронжук...

В ході обговорення наукової праці «Політика закордонна Речі Посполитої Польської з Євроінтеграції по залученню сусідніх народів до Унії Європейської» в якій взяли участь вчені історики, завідувачі відділами ІСЄ, істориком з Вроцлавського університету Катериною Хоронжук було наголошено: «що особливу увагу сучасна європейська Польща надає перевагу в євроінтеграції України, як асоційованому члену Євросоюзу...

Як наголосила історик Катерина Хоронжук: «В умовах військової та інформаційної російської агресії Україні слід розробити власну сучасну гуманітарну політику і стратегію, а також сучасну українську історичну науку...». У висновок обговорення праці «Політика закордонна Речі Посполитої Польської з Євроінтеграції по залученню сусідніх народів до Унії Європейської» яку модерувала завідувачка Відділення «Українсько-польських відносин та історії України» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи історик Катерини Хоронжук, відбулась жвава дискусія та обговорення основних положень та висновків наукової праці польських вчених, за яку складаємо велику подяку історички Катерині Хоронжук...

Наукова праця вчених Вроцлавського університету «Політика закордонна Речі Посполитої Польської з Євроінтеграції по залученню сусідніх народів до Унії Європейської», що активно обговорювалася, подарована істориком Катериною Хоронжук для подальшого вивчення вченими Інституту Східної Європи...

Kateryna Choronzuk
Mateusz Dębowicz
Kamil Markisz
Sławomir Niedźwiecki
Piotr Piss
Paweł Terpiłowski
Paweł Wieczorek

**Polityka zagraniczna
Rzeczypospolitej Polskiej
po przystąpieniu do Unii Europejskiej
w stosunku do państw sąsiednich**

Нагородження львівського мецената, отамана Ліги Українського Козацтва пана Ігора Яблонського Грамотою Вченої Ради Інституту Східної Європи за активну співпрацю.

12 серпня 2020 року в Львові в День Народження львівського мецената, отамана Ліги Українського Козацтва пана Ігора Яблонського нагороджено Грамотою Вченої Ради Інституту Східної Європи за сприяння у виданні наукової монографії «Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках».

Грамоту від колективу вручив директор Інституту Східної Європи, доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України, віце-президент Академії Наук «Трипільська цивілізація», лауреат Міжнародної наукової премії імені Короля Данила Галицького, лауреат наукової премії імені академіка Івана Крип'якевича - Віктор Ідзьо. Під час урочистості з меценатом Ігорем Яблонським були обговоренні питання святкування Інститутом Східної Європи у Ватикані та містах Італії: Римі, Неаполі та Салерно в 2021 році 425-ліття заснування Української Греко-Католицької Церкви.

Приємно, що на адресу львівського мецената, отамана Ліги Українського Козацтва пана Ігора Яблонського з Ватикану і Риму прийшло привітання з Днем Народження від владики УГКЦ Іринія Білика у якого делегація Інституту Східної Європи мала честь гостювати у 2017 році та помолитися у соборі Святого Петра і бути запрошеною у державі Ватикан на зустріч з святішим отцем Франциском Папою Римським та презентувати в соборі Святого Петра наукове напрацювання «Українська держава в IX-XIV століттях»...

Підсумкове обговорення наукових видань з співпраці з українською науково-освітньою та культурно-християнською громадськістю в Польщі та перспективу подальшої науково-освітньої та культурно-християнської співпраці та її репрезентації науковими працями в Інституті Східної Європи(ІСЄ).

24 серпня 2020 року з нагоди Дня Незалежності України в Інституті Східної Європи за участю членів Вченої Ради, завідувачів відділів, вчених, редколегії наукового журналу «Українознавець», відбулось обговорення подальшої співпраці колективу ІСЄ з українською науково-освітньою та культурно-християнською громадськістю в Польщі...

Під час обговорення подальшої науково-освітньої діяльності в ІСЄ було наголошено, що напрацьовані та опубліковані наукові праці з якими можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника, на сайті Інституту Східної Європи та в мережі ФСБУК...

Наукові праці з співпраці з українською науково-освітньою та культурно-християнською громадськістю в Польщі викликали цікавий позитивний резонанс, на них надані позитивні наукові рецензії та відгуки вчених та громадських діячів як з українського науково-освітнього та культурно-громадського середовища так і з української діаспори і тому, таку співпрацю слід в подальшому активно розвивати...

У висновок обговорення директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо наголосив, що за час карантину розпрацював «Польський Архів Інституту Східної Європи», напрацював і готує до друку ще чотири історико-фотографічні праці з співпраці з українською науковою та культурно-християнською громадськістю в Польщі за 2000-2020 роки з якими, як з попередніми, можна буде познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника, на сайті Інституту Східної Європи та в мережі ФСБУК.

На завершення обговорення, завідувач відділу «Дослідження епохи короля Романа Великого» Микола Давидович запропонував після закінчення «Епідемії Корона-вірусу» провести в Об'єднанні українців у Польщі презентацію монографії «Король Руси-України Роман Великий», оскільки король Роман трагічно загинув під Завихвостом у Польщі....

Також було наголошено, що добре було б, щоб в близькому майбутньому, за участю Українського Історичного Товариства в Польщі, місце загибелі короля Руси-України Романа Великого було точно встановлено та досліджено...

На місці загибелі короля Романа Великого під Завихвостом був встановлений меморіальний пам'ятний знак чи пам'ятний хрест з приводу цієї трагедії, а на самому місці останньої битви Романа Великого проведені археологічні дослідження та зроблена реконструкція останньої битви в час підступно вбивства поляками короля Романа Великого...

На завершення директор Віктор Ідзьо та завідувач Відділу «Дослідження епохи короля Романа Великого» Микола Давидович поінформували колектив ІСЄ, що спільно з Львівським осередком Товариства українських офіцерів звернулись до Президента України Володимира Зеленського на предмет засування державної нагороди для українських воїнів-фронтовиків: «Орден Романа Великого».

Це звернення теж скоро буде озвучено в ФСБУК...

Анонс кольорового видання наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Король Руси-України Роман Великий» в Інституті Східної Європи

30 серпня 2020 року в Інституті Східної Європи відбувся Анонс кольорового видання наукової монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Король Руси-України Роман Великий», яка вийшла за редакцією завідувача відділу «Дослідження епохи правління в Руси-Україні короля Романа Великого» Інституту Східної Європи, історика-краєзнавця Миколи Давидовича, та підтримки Винниківської міської ради, яким складаємо ПОДЯКУ, у львівському видавництві «ТРИАДА ПЛЮС». Слід наголосити, що видання присвячене 850 – ти річчю ПЕРЕМОГИ Романа Мстиславовича над суздальцями під Новгородом та 60 – ти річчю з ДНЯ НАРОДЖЕННЯ автора.

У презентації взяли участь вчені, завідувачі відділів Інституту Східної Європи та вчені-гості з міста Львова. З новою версією наукової монографії можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

Віктор Ідзьо

КОРОЛЬ РУСИ-УКРАЇНИ РОМАН ВЕЛИКИЙ

Інститут Східної Європи
Eastern-European Institute

Віктор Ідзьо

КОРОЛЬ РУСИ-УКРАЇНИ РОМАН ВЕЛИКИЙ

Видання присвячується 850-річчю перемоги
Романа Мстиславовича
над Сүздальцями під Новгородом

Львів
«Тріада плюс»
2020

Новий музей «Львів стародавній» - історико-фотографічне дослідження.

Останній день літа для вчених Інституту Східної Європи відзначається прекрасною серпневою подією в місті Львові, це відкриття нового музею «Львів стародавній» відвідини якого відтворюється нище історико-фотографічним дослідженням...

На запрошення директора музею pana Бориса Даниліва вчені Інституту Східної Європи, директор Віктор Ідзьо, завідувач відділу «Дослідження епохи короля Романа Великого» Микола Давидович відвідали музей «Львів стародавній»... Як наголосив директор музею «Львів стародавній» пан Борис Данилів: «... над створенням музею працювала велика команда спеціалістів: науковці, архітектори, скульптори, художники, дизайнери, програміст, редактори, перекладачі. Партнером проекту являється Українська Греко-Католицька Церква... Музей «Стародавній Львів» це одна з складових масштабного національного проекту створення сучасних інноваційних музеїв під брендом «Становлення української нації»... Проект покликаний виховувати українців на своїй історії, культурі та традиціях. Метою музею є об'єднання мешканців Львова навколо його історії, щоб показати, що місто Львів є яскравою перлиною Європи та культурною столицею України... Унікальність музею полягає в тому, щоб розповісти про історію міста Львова з допомогою артефактів, визначних постатей. За допомогою 50-ти мультимедійних діарам відвідувачі музею зможуть відчутти та пробачити стародавній Львів. За допомогою мультимедійних діарам оживуть герої минулого...».

У висновок виступу директор музею пан Борис Данилів наголосив: «що музей «Львів стародавній» матиме продовження і новий проект охопить історію міста Львова з XVIII століття до наших днів...».

Прекрасно провела екскурсію по музею «Львів стародавній», екскурсовод - історик пані Олена Андронатій...

Презентація з нагоди закінчення 20 серпня 2020 року «Експедиція Причорномор'я - 2020» та свята Знань 1 вересня наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, віце-президента Академії Наук "Трипільська Цивілізація", академік АНВШ України, академіка МАЄ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, лауреата Міжнародної премії ім. Данила Галицького Віктора Ідзя «Трипільська цивілізація в Україні: характеристика розвитку та занепаду в контексті еволюції стародавнього світу у VI-II тисячоліттях до нашої ери» в Інституті Східної Європи.

1 вересня 2020 року та з нагоди закінчення 20 серпня 2020 року «Експедиції Причорномор'я - 2020» та свята Дня Знань в Інституті Східної Європи (ІСЄ), відбулась презентація наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Трипільська цивілізація в Україні: характеристика розвитку та занепаду в контексті еволюції стародавнього світу у VI-II тис. до нашої ери».

У презентації наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, віце-президента Академії Наук "Трипільська Цивілізація", академіка АНВШ України, академіка МАЄ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, лауреата Міжнародної премії ім. Данила Галицького Віктора Ідзя «Трипільська цивілізація в Україні: характеристика розвитку та занепаду в контексті еволюції стародавнього світу у VI-II тисячоліттях до нашої ери» з свята Знань в Інституті Східної Європи взяли участь всі викладачі, вчені, гості ІСЄ з Києва та Дніпра, зокрема історик-магістр Євген Шматченко та Президент Міжнародного Фонду імені «Артистратига Михайла» пан Михайло Кондрин.

Відвідини вченими Інституту Східної Європи нового музею «Львів стародавній», над створенням якого працювала велика команда спеціалістів: науковці, архітектори, скульптори, художники, дизайнери, програмісти, редактори, перекладачі і партнером проекту якого являється Українська Греко-Католицька Церква, надихнула історика Віктора Ідзя 2 вересня 2020 року опублікувати свої основні напрацювання у цій царині, які можуть стати у пригоді сучасним молодим дослідникам...

З монографіями, юршурами, науковими статтями можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та на Сайті Інституту Східної Європи...

I. Монографії:

- 1.Віктор Ідзьо.Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII ст. – Львів, Видавництво університету “Львівський Ставропігійон”, 2006. - 418с.
- 2.Віктор Ідзьо. Львівське Королівство у XIII-XIV століттях. - Івано-Франківськ ”Сімік”, 2012р. - 100с.
- 3.Віктор Ідзьо. Відновлення Галицького Королівства (1215-1221рр.) Священною Римською імперією в австро-угорський період української історії(1772-1918рр.). Наукове видання. - Львів, Видавництво Університету «Львівський Ставропігійон», 2016р. - 150с.

II.Наукові брошури:

- 1.Віктор Ідзьо. Король Данило та Українська держава в XIII столітті. - Львів “Сполом”, 2008. - 64с.
- 2.Віктор Ідзьо. Король Русі Лев Данилович (1292 - 1301). - Львів “Сполом”, 2008. - 44с.
- 3.Віктор Ідзьо. Король Русі Юрій I - в українській, європейській історії та державницькій традиції” (1255 – 1308). - Львів “Сполом”, 2008. - 56с.

III.Наукові статті:

- 1.В.С.Ідзьо. Король Данило та Українська держава в XIII столітті (етапи політичного сходження 1205 - 1238). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001. - Т.V. - С.107 - 174.
- 2.В.С.Ідзьо. Король Данило та Українська держава в XIII столітті (етапи політичного сходження 1205 - 1238). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001. - Т.V. - С.107 - 174.
- 3.В.С.Ідзьо. Король Данило, Галицький - до проблеми з’ясування історичного портрету. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VII. - С.22 - 24.
- 4.В.Ідзьо. Лев Данилович в українській та європейській історичній традиції (1228 - 1301). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2008. - Т.XIV. - С.34 - 51.
- 5.Ідзьо. Король Юрій I Львович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2008. - Т.XIV. - С.61 - 68.
- 6.В.Ідзьо. Руське королівство та Тевтонський Орден політичні та економічні взаємовідносини у XIII - XIV століттях (1236 - 1336). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2009. - Т.XV. - С.62 - 75.
- 7.В.Ідзьо. Король Юрій I Левович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301 рр.). - Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2009. -Т.XV. - С.79 - 86.
- 8.В.Ідзьо. Львівське королівство. Політичні взаємовідносини Русі-України в Центральній-Східній Європі в кінці XIII першій половині XIV століття. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2013. - Т.XVIII. - С. 127-134.
- 9.В.Ідзьо. Галицьке, Львівське Королівства на шпальтах книги Олександра Гвагніні. «Хроніка Руської землі» - «Kronika Ziemi Ruskiej». Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2016 - Т.XXI. - С.152-156.
- 10.В.С.Ідзьо. Король Данило і Українська держава в XIII столітті. Дзвін. - Львів, 2001. - №10. - С.21 - 35.
- 11.В.С.Ідзьо. Король Данило і Українська держава в XIII столітті. - Український Історичний Журнал. - К., 2001. - №6.- С.144 - 147.
- 12.Віктор Ідзьо. Конференція “Король Данило і Українська держава у XIII столітті”. “Над Бугом і Нарвою”. - Український часопис Підляшшя. - Польща.- №3(67). - Травень - червень, 2003. - С.32.
- 13.В.Ідзьо. Король Данило Галицький - до проблеми з’ясування історичного портрету. Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII столітті (до 750 - річчя першої літописної згадки міста Львова) (1256 - 2006). Видавництво університету “Львівський Ставропігійон”. - Львів, 2006. - С.70 - 74.
- 14.В.С.Ідзьо. Лев Данилович - Володар Русі - України(1292-1301рр.). Збірник наукових праць Науково - дослідного інституту українознавства. - Київ, 2008. – Т.XXII. - С.295 - 300.
- 15.Віктор Ідзьо. Король Юрій I Левович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301 рр.). Українознавець, 2009. - Випуск VIII. - С.18 - 25.
- 16.Віктор Святославович Ідзьо. Лев I Данилович – король Руси-України (1292-1301рр.). - Трипільська Цивілізація. - Науково-практичний журнал. - Київ, 2012. - №7. - С.90-93.

**Монографія доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя
«Король Руси-України Роман Великий» в твердій обкладинці.**

З вересня 2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЕ) відбувся анонс наукової монографії доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Король Руси-України Роман Великий», яку видано за підтримки депутата Львівської обласної ради пана А.Білоуса в твердій обкладинці...

Під час обговорення було висловлене побажання, щоби власне це видання презентувати в 2021 році на могилі святого Романа в місті Салерно та у соборі УГКЦ, який очолює шляхетний отець Іван Борин...

Віктор Ідзьо
КОРОЛЬ РУСИ-УКРАЇНИ
РОМАН ВЕЛИКИЙ

Після анонсу книги вчені Інститут Східної Європи підтримали звернення до президента, яке ініціювало відділення ІСЄ «Дослідження епохи Романа великого» та Львівський обласний осередок Всеукраїнської громадської організації «Товариство українських офіцерів», фото-копія якого подається нище...

**ЛЬВІВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ОСЕРЕДОК
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ОФІЦЕРІВ»**

**LVIV REGIONAL ORGANIZATION
ALLUKRAINIAN PUBLIC ORGANIZATION
«SOCIETY OF THE UKRAINIAN OFFICERS».**

СВІДОЦТВО ПРО ДЕРЖАВНУ РЕЄСТРАЦІЮ АОО 37462, ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ КОД ОРГАНІЗАЦІЇ 33073594,

Р/Р

26006000003387.

МФО 300023, ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ КОД БАНКУ 09325011, ПАТ "УКРСОЦБАНК", м. Львів, вул. Мицкевича, 10.

Поштова адреса: Україна, 79008, м. Львів, вул. Генерала Чупринки, 71/503а. Контактні телефони: Офіс (032) 239-92-58.

Голова: 067-178-05-79, перший заступник: 068-84-31-725.

E-mail: yuriv.bart@gmail.com, fax: (032) 235-53-39.

ОСНОВНА МЕТА ДІЯЛЬНОСТІ:

Об'єднання громадян України для задоволення та захисту інтересів військовослужбовців (здорового складу, резерву, запасу, у відставці) ІЗУ, МВС, СБУ, інших силових структур та членів їх сімей та інших громадян. Здійснення цивільного демократичного контролю над військовими організаціями та над правоохоронними органами держави відповідно до чинного законодавства України.

Головнокомандувачу ЗСУ
Президенту України
В. Зеленському

Шановний пане Президенте!

Інститут Східної Європи і Всеукраїнське ГО «Товариство Українських Офіцерів» пропонують до Дня захисника України заснувати найвищу нагороду України: Орден «Самодержця Всієї Русі» Романа Великого – **«ЗА СВЯТУ РУСЬ-УКРАЇНУ»**! Філософська істина наголошує: «Розкажіть про минуле вашого народу і його Величні постаті - вам скажуть, яке його чекає майбутнє»! Тільки той народ може бути Великим, який вшановує своїх Героїв. Героїчні особистості своєю внутрішньою силою і харизмою здатні змінити хід історії. Такою постаттю в історії Русі-України став Роман Мстиславович, який на зламі XII-XIII ст. розпочав блискучі реформаторські перетворення в етногенезі і становленні Давньоукраїнської держави, яка простягалась від Карпат до Дніпра. Роман належав до числа найбільш ушлявлених героїв Давньої Русі. Полководець і лицар, державний діяч і дипломат! В історії Давньої Русі Роман Мстиславович стоїть поруч з такими видатними особистостями, як Володимир Великий, Ярослав Мудрий і Володимир Мономах. Недарма, подібно до Володимира Великого і Мономаха, Роман прославлений не лише в літописах, а й у фольклорі. Про велич постаті Романа розповідає М.С. Грушевський: «Роман полишив по собі глибокий слід в народній пам'яті і сильно відбився в народній фантазії: його з цього погляду треба поставити на рівні з Володимиром Великим і Мономахом, з тим тільки що індивідуальність Романа в народній і книжній традиції зазначилася далеко найвизначніше ніж тих двох героїв». Мабуть ні один із давньоруських воїнів не отримав стільки перемог як Роман, за що літописи називали його «Великим і Володарем Руської Землі». Про звичаї Романа пам'ятали і суздальці, і поляки, і угри, і литвини, і ятвяги, а половці ним страшили дітей. Автор «Слова о полку Ігоревім» з захопленням писав: «Високо плаваєш ти, Романе, в подвигах ратних, як той сокіл на вітрі ширяючий, птицю долаючи відвагою». Українці мають знати істину: кому наша країна зобов'язана своєю славою. Ми перереконані: забори у народу його історію і він деградує, як Нація! Історія України має нарешті почати працювати на утвердження української Державності і Нації. Президент Росії наголошує: «С исторической

пам'яті **возникает Государство и Отечество**»! Сусідня Росія використовує історію як засіб пропаганди і власного домінування -добровільно відмовитись від однієї із сторінок минулого означає зраду національних інтересів і національної ідентичності. Немає поділу між Сходом і Заходом України, є поділ між тими, хто любить Україну і хто її не любить. Історична пам'ять - фундамент Державності: власне відсутність достовірних знань народу про своє минуле - причина поділу країни. Україна виявилась не готовою до інформаційної війни! Коли держава належним чином не відтворює історичну пам'ять Нації і не вшановує своїх Героїв, це мусять робити окремі особистості та організації: відроджуючи історичну пам'ять, осмислюючи минуле, ми торуємо дорогу у світле майбутнє.

Просимо прийняти політичне рішення про затвердження Ордену: «Самодержця Всєї Руси» Романа Великого – **«ЗА СВЯТУ РУСЬ-УКРАЇНУ»!** Ім'я Романа Великого повинно назавжди бути викарбуване на скрижалях історії нашої Великої Країни і збережено в пам'яті української Нації. Нам є чим пишатись – ми нащадки Великого Народу!

Короткий опис: Орден Романа Великого є найвищою нагородою України – вручається особисто Президентом України.

Орден «Самодержця Всєї Руси» Романа Великого – **«ЗА СВЯТУ РУСЬ -УКРАЇНУ»** відзначаються військовослужбовці ЗСУ, працівники правоохоронних органів та інші особи за значний особистий внесок у розбудову України, за сумлінне та бездоганне служіння Українському народу, мужність і героїзм виявлені при виконанні військового та громадянського обов'язку із захисту суверенітету та територіальної цілісності України. Цивільні особи, які своєю громадянською позицією, самовідданою працею, професійними діями сприяли розбудові України, захисту суверенітету, територіальної

цілісності, відновленню миру і безпеки Держави.

Директор Інституту Східної Європи

Завідувач відділу ІСЄ
«Дослідження епохи Романа Великого»

Голова ЛОО ВГО
«Товариство українських офіцерів»

В. Ідзьо

Давидович

О.Рудницький

АНОНС в Інституті Східної Європи. Обговорення наукових праць доктора наук з державного управління, професора відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василя Пасічника: «Формування державної політики національної безпеки України в контексті реалізації національної безпеки «України», «Формування національної політики в контексті українсько-російських відносин», «Формування державної політики національної безпеки України на засадах української національної ідеї» в Інституті Східної Європи.

10 вересня 2020 року в Інституті Східної Європи відбулась наукова презентація праць доктора наук з державного управління, професора, завідувача Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професора відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василя Пасічника.

В обговоренні наукових праць доктора наук з державного управління, професора Василя Пасічника, а це: «Формування державної політики національної безпеки України в контексті реалізації національної безпеки «України», «Формування національної політики в контексті українсько-російських відносин», «Формування державної політики національної безпеки України на засадах української національної ідеї» взяли участь вчені завідувачі відділами, професори, студенти Інституту Східної Європи, гості: українські історики, державознавці...

Модератор презентації, директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо під час презентації зокрема наголосив: «... наукові праці доктора наук з державного управління, професора, завідувача Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професора відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василя Пасічника на глибоко наукових засадах в умовах українсько-російської війни сьогодні прокладають шлях для формування державної політики національної безпеки України в контексті реалізації національної безпеки України показують, як в умовах війни та активної російської військової агресії слід формувати сучасні прагматичні українсько-російські відносини не здаючи ворогу українські національні інтереси...

Наукові праці доктора наук з державного управління, професора Василя Пасічника також демонструють зразки політичної необхідні формування державної політики національної безпеки України на засадах української національної ідеї...

Слід наголосити, що доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник окрім свої власних наукових монографій має ще спільні наукові напрацювання з провідними вченими України...

У висновок наголошу, що наукові праці: «Формування державної політики національної безпеки України в контексті реалізації національної безпеки «України», «Формування національної політики в контексті українсько-російських відносин», «Формування державної політики національної безпеки України на засадах української національної ідеї» напрацьовані доктором наук з державного управління, професором відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василем Пасічником Вченою Радою Інституту Східної Європи рекомендовані на наукову презентацію від Інституту Східної Європи у Державі Ватикан, а також Папському Григоріанському Університеті, Римському Університеті імені Павла Апостола в рамках наукового візиту вчених Інституту Східної Європи у Ватикан та Римі у 2021 році з нагоди відзначення 425 - річниця заснування Української Греко-Католицької Церкви...

**Зустріч директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя
з головою Комітету захисту національних символів України Олегом Кареліним.**

15 вересня 2020 року відбулась зустріч директора Інституту Східної Європи(ІСЄ) професора, академіка Віктора Ідзя з головою Комітету захисту національних символів України (КЗНСУ) паном Олегом Кареліним.

В ході зустрічі та обговорення, за активною участю завідувача відділу «Дослідження епохи правління в Руси-України короля Романа Великого» М.Давидовича, обговорено проблеми української історії та екології, обговорювались також питання можливої співпраці, яка не суперечитиме Статуту ІСЄ між ІСЄ та КЗНСУ...

В ході зустрічі та обговорення співпраці вчених ІСЄ (В.Ідзьо, М.Давидович, О.Фецяк) з головою КЗНСУ О.Кареліним, була анонсована наукова праця «Король Руси-України Роман Великий» яка щойно вийшла в ІСЄ... Голова КЗНСУ О.Карелін схвально відгукнувся про працю «Король Руси-України Роман Великий».

АНОНС в Інституті Східної Європи. Обговорення та презентація в Інституті Східної Європи нової наукової праці «Село Радруж – культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.». ©

23 вересня 2020 року в Інституті Східної Європи відбулось наукове обговорення та перша презентація наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Село Радруж – культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.».

В науковому обговоренні взяли участь вчені, завідувачі відділами, професори Кафедри українознавства, члени редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець» Інституту Східної Європи, гості: українські історики, державознавці та краєзнавці... На адресу презентації та обговорення наукової праці прийшло привітання від львівського отамана Ліги Українського Козацтва, мецената Ігора Яблонського, який із-за занятості не зміг взяти участь в обговоренні та презентації наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Село Радруж – культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.»...

На презентації під час обговорення, зокрема доктор наук з державного управління, професор Кафедри європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник під час обговорення наголосив: «... що дуже добре, що в науковій праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Село Радруж – культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.» висвітлено роль культурно-християнського центру св. Миколая та св. Параскеви в селі Радруж, що в Любачівській землі, які славляться на весь світ своїми стародавніми церквами і які ЮНЕСКО визнало яскравими зразками української та світової релігійної спадщини і в якому вирости визначні українські діячі українського культурно-християнського та українського національно-державницького руху XVI-XVIII та XIX- XX століть які не тільки християнською діяльністю але й державною діяльністю в лавах УГА, УПА прокладали шлях до незалежності України, зокрема визначний діяч Української Повстанської Армії(УПА) з села Радруж, сотенний УПА Михайло Петришин на псевдо «Листок» який героїський загинув в боротьбі з російськими окупантами України в 1946 році в лавах УПА-Південь на Тернопільщині...

Добре, що у об'єктиві досліджень є український історико-політичний та державницький рух як і свідоме українське національно-християнське життя радружан яке так ретельно історико-фотографічно дослідив директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзя..., оскільки ця наукова проблема у повній мірі є актуальною для її вивчення в сучасній Українській державі...».

Ниче подаємо науковий виступ автора...

Віктор Ідзьо

«Село Радруж – культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.».

Одним із найдавніших сіл Українського Надсяння є село Радруж в Любачівській землі, що розташоване над річкою Радружанкою на території сучасної Польщі. Вперше в літописах село Радруж згадується у 1444 році, далі у люстрації під 1565 роком, Радруж згадується як велике село «де живуть за давнім звичаєм і мають свого князя...». Фрагментарні наукові археологічно-пошукові дослідження українських і польських вчених, а також згадка про «свого князя» в селі Радруж (термінологія Руси-України) у XVI столітті, дають право автору

датовати виникнення села в XII-XIV століттях. Власне з цього часу радружанські легенди розповідають про християнську культову споруду, церкву, очевидно святого Миколая, що функціонувала в селі на чолі з священством візантійського обряду. Вибіркові дослідження на полях, в околицях стародавньої радружанської церкви та радружських цвинтарів, що розміщені навколо церкви святої Параскеви, в якій є давній іконостас та ікона святого Миколая, проводились автором цього дослідження в 2002-2020 роках. Виявлені на радружанських полях уламки слов'яно-хорватської кераміки (VIII-X ст. н. е.) та давньоукраїнської кераміки XIII-XIV століть дають право стверджувати, що село Радруж був культурно-християнським центром - супутником стародавнього міста Любачева. Вченими Інституту Східної Європи проведені також оглядові дослідження в басейні річки Радружівка, які дають право віднести час активного функціонування села до епохи Велико-Хорватської держави IX-X століть так і Руси-України XII-XIV століть, а отже можна вважати, що село Радруж в Любачівській землі є давнім культурно-християнським центром - супутником міста Любачева.

Аналіз сукупності наявних археологічних та письмових джерел напрацьованих українськими та польськими вченими за XIX-XX століття дає право наголошувати, що Радружанський візантійсько-християнський центр виник і розвивався в ареалі міста Любачева у XII-XIV століттях, оскільки виявлена польськими вченими давня Любачівська церква, про що наголошувалось вище, точно датується IX століттям... В XV-XVI століттях в селі Радруж вже добре розвинена українська християнська організація, про що засвідчує добре збережена до наших днів дерев'яна церква святої великомучениці Параскеви П'ятниці, яка 21 червня 2013 року на 37 - сесії Комітету Світової Спадщини ЮНЕСКО, що проходила у Камбоджі, разом з іншими дерев'яними церквами Карпатського регіону Польщі та України, була включена у список світової спадщини ЮНЕСКО. Слід наголосити церква святої Параскеви в селі Радруж, що була побудована чи перебудована в кінці XVI на початку XVII століття, очевидно на місці старої більш старішої церкви, яка за легендами була спалена татарами. В церкві святої Параскеви в селі Радруж бабинець і особливо неф мають пропорції і конструкції такі ж як і у церкві Святого Духа, що в Потеличі. У церкві також в середині нефа є конструкція наметів з прогонами, стояками та косяками. Церква святої Параскеви в Радружі, яку попередньо вченими датовано 1580 роком, належить до ранньо-галицького чи перемишльського типу. Високий зруб квадратної нави завершеної пірамідальним наметовим верхом з одним заломом, а бокові рамена вкриті двосхилими причіпковими дахами. Церква святої Параскеви в селі Радруж оперта на стовпи з підкосами. Церква святої великомучениці Параскеви П'ятниці тридільна у плані, нава триярусна, інші частини у неї двоярусні... Церква святої Параскеви в селі Радруж оточена галереєю покрита та ошальована гонтами і має прекрасний іконостас, який датується XVI-XVIII століттями. При церкві святої Параскеви XVI-XVIII століттях існувала радружанська школа іконопису. В середині церква святої Параскеви розписана розписами, які датуються XVI-XVIII століттями. Біля церкви святої Параскеви також розміщена церковна дзвіниця, яка датується часом побудови XVI- XVIII століттях при. Дзвіниця каркасна з галереєю, покрита і ошальована гонтами. Дерев'яна дзвіниця була відреставрована в 2000 році. При церкві великомучениці Параскеви П'ятниці є будинок (можливо в ньому була і школа радружанського іконопису), який датується XVI-XVIII століттями, і який очевидно був побудований для потреб місцевого радружанського священника... Слід також наголосити, що в селі Радруж є і друга церква святого Миколая, яка активно функціонувала з XIX століття по 1947 рік, тобто до часу злощасної «Акції Вісла», внаслідок якої всі українці-радружани, що віками проживали на своїй етнічній українській землі, змушені були внаслідок насилля польської влади покинути своє село, що засвідчено нище фото-документами...

Привертає велику увагу і свідоме українське національно-освітнє, національно-громадське та культурно-християнське життя громади села Радруж у XIX-XX століттях, боротьба визначних радружан за незалежність України в XX столітті у лавах Української Галицької Армії, армії Української Народної Республіки та у лавах Української Повстанської Армії (УПА), про що засвідчують пам'ятні написи на могилах на радружанських цвинтарях... Визначним борцем за незалежність України є і уродженець села Радруж, випускник Перемишльської гімназії, сотник Української Повстанської Армії Михайло Петришин на псевдо «Листок», що героїчно загинув на Тернопільщині під час боротьби УПА з комуністичним режимом СРСР 6 травня 1946 року, про засвідчують нище подані фото-документи...

Викладені нище фото-документи зібрані у співпраці Інституту Східної Європи з українською греко-католицькою громадою села Радружа, що у Польщі, Товариством «Любачівщина», що у Львові, засобами сучасного історико-фотографічного дослідження роблять фактологічний аналіз джерел з села Радружа Любачівської землі, більшість яких під таким кутом зору вивчаються вперше. З працею можна познайомитися і на сайті Інституту Східної Європи.

Список використаних джерел та літератури:

1. Ідзьо Віктор. Стародавній Любачів: історія, релігійна культура. Вісник Любачівщини. – Львів, 2014. - №21.
2. Ідзьо Віктор. Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. Наукове видання. – Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 24с.».
3. Кардашук Миколи. «Від Скіфії до АТО». – Івано-Франківськ «СІМІК», 2018р. - С.306. - С.310-315.
4. Стежками предків. Любачівський повіт. Путівник. Видавничий Дім «Укрпол». – Львів, 2019. - С.92-95.

**«Трипільська цивілізація в Україні: характеристика розвитку та занепаду в контексті еволюції стародавнього світу у VI-II тисячоліттях до нашої ери»..Львів «Вид. Інституту Східної Європи», 2020р.
Презентація до 60-ліття з дня народження (1960-2020рр.) історика Віктора Ідзя у Львівській мерії.**

27 вересня 2020 року в малому залі Львівської мерії відбулась презентація наукової монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, віце-президента Академії Наук "Трипільська Цивілізація", академік АНВШ України, академіка МАЄ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, лауреата Міжнародної премії ім. Данила Галицького Віктора Ідзя «Трипільська цивілізація в Україні: характеристика розвитку та занепаду в контексті еволюції стародавнього світу у VI-II тисячоліттях до нашої ери», яка вивчає проблему розвитку та занепаду Трипільської цивілізації в контексті еволюції та розвитку стародавнього світу у VI-II тисячоліттях до нашої ери. Праця на глибоко-науковому фактичному матеріалі, наукових дослідженнях вчених, передусім археологів, відтворюються маловідомі, а то й призабуті сторінки історії в розвитку та занепаду Трипільської цивілізації в контексті еволюції та розвитку стародавнього світу в VI-II тисячоліттях до нашої ери. Окрім археологічних джерел, аналізу наукової літератури, відтворюється розвиток та занепад будівництва, живопису та релігійного світобачення населення Трипільської культури...

Проаналізований науковий матеріал праці доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Трипільська цивілізація в Україні: характеристика розвитку та занепаду в контексті еволюції стародавнього світу у VI-II тисячоліттях до нашої ери» може послугувати джерельною базою у вивченні проблеми розвитку та занепаду Трипільської культури в контексті еволюції стародавнього світу у VI-II тисячоліттях до нашої ери.

Праця що презентувалася у Львівській мерії напрацьована до 60-ліття з дня народження історика В. Ідзя...

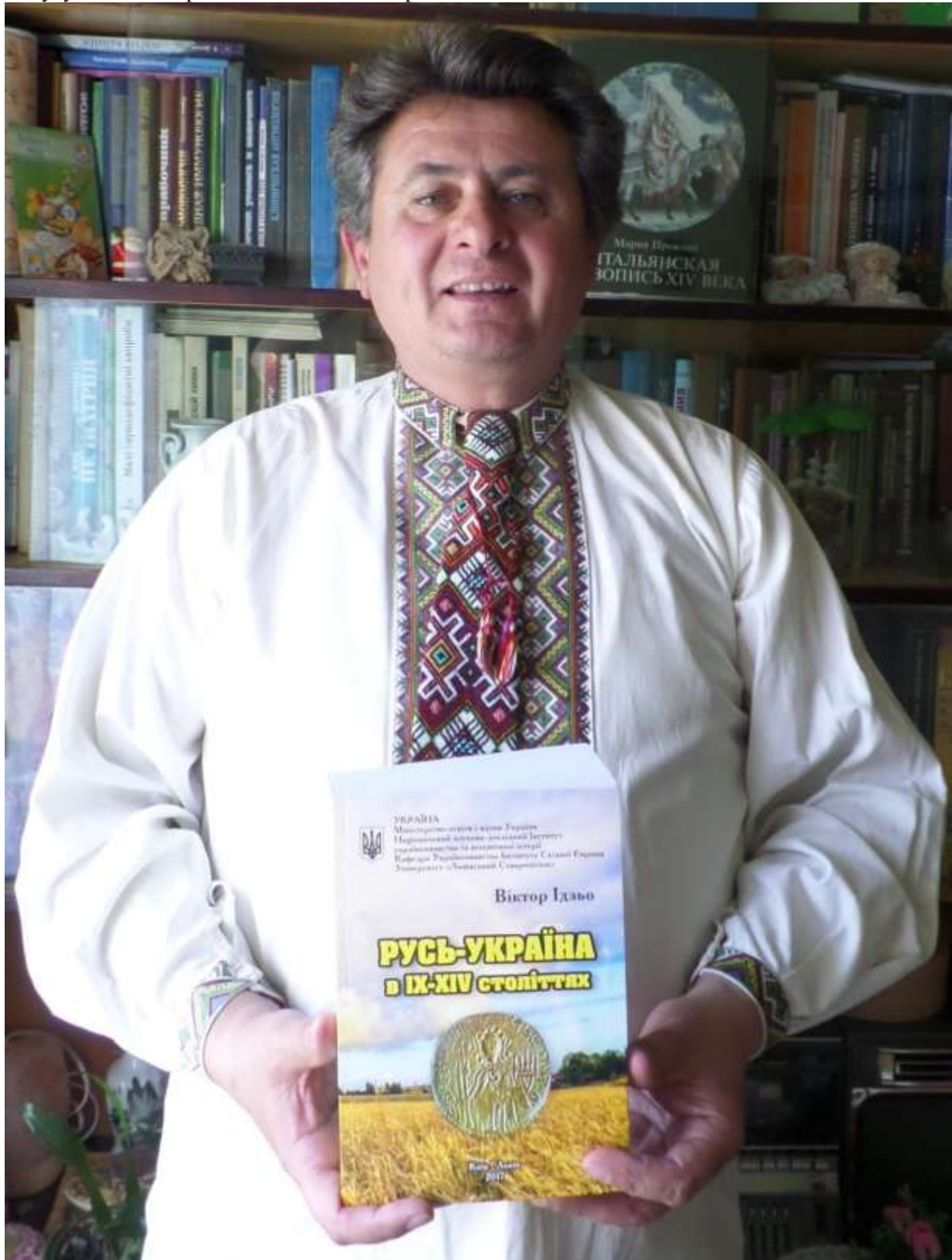

Анонс II перевидання наукової монографії академіка В.Ідзя «Русь-Україна в IX-XIV століттях».

1 жовтня 2020 року в Інституті Східної Європи анонсовано II перевидання наукової монографії «Русь-Україна в IX-XIV століттях», - Львів, 2020р., до 60 - ти ліття з Дня народження автора(1960-2020рр.) директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя.

Нище подаємо гривні Руси-України X-XI століть, реконструкцію портрету, вигляду, трону та атрибутів влади володаря Руси-України X століття великого київського князя Володимира з його монет-гривень, мініатюри з давнього літопису, що описав і художньо відтворив історію Руси-України, фото-копію Збірника законів Руси-України «Руська Правда» та визначний письменницько-поетичний твір Руси-України XII століття «Слово о полку Ігоревім», який написаний князем Олегом Ярославовичем Галицьким.

Познайомитися з працею можна у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника та на сайті Інституту Східної Європи www.easterneurope.nethouse.ua

УКРАЇНА

Міністерство освіти і науки України

Національний науково-дослідний Інститут

українознавства та всесвітньої історії

Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи

Університет «Львівський Ставропігон»

Віктор Ідзьо

РУСЬ-УКРАЇНА в IX-XIV століттях

Київ - Львів
2017

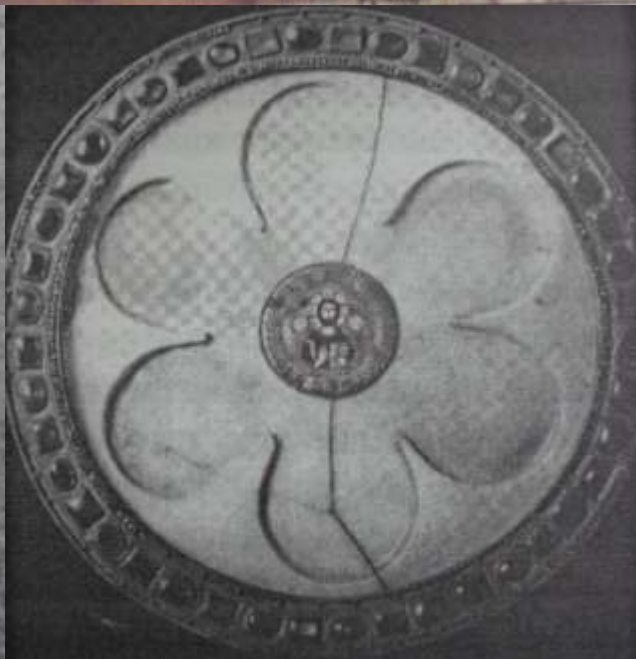

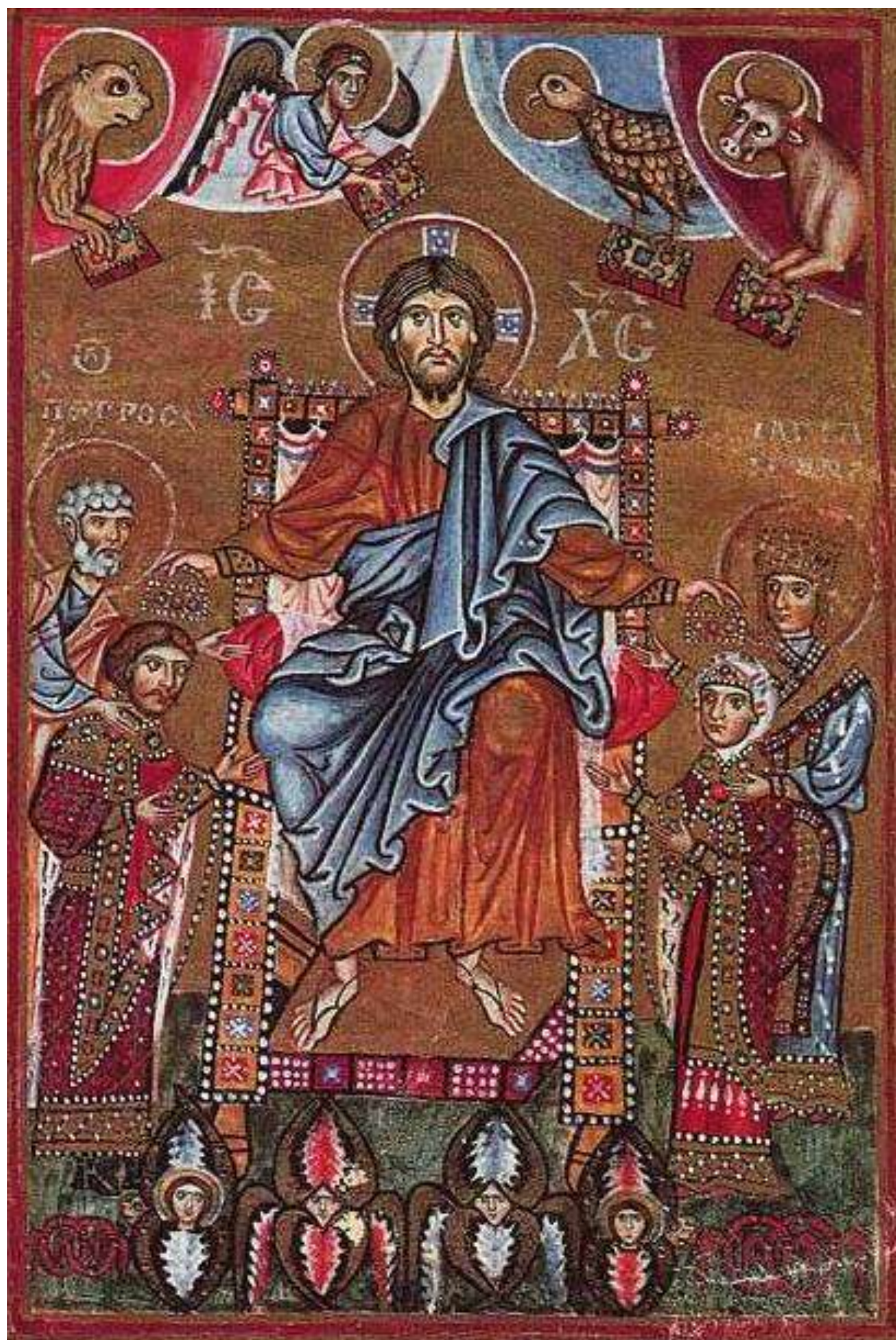

столаца ко двора. нгра нхъ блочѣ жювхъ . нн
сыпобѣдн . нка согы;

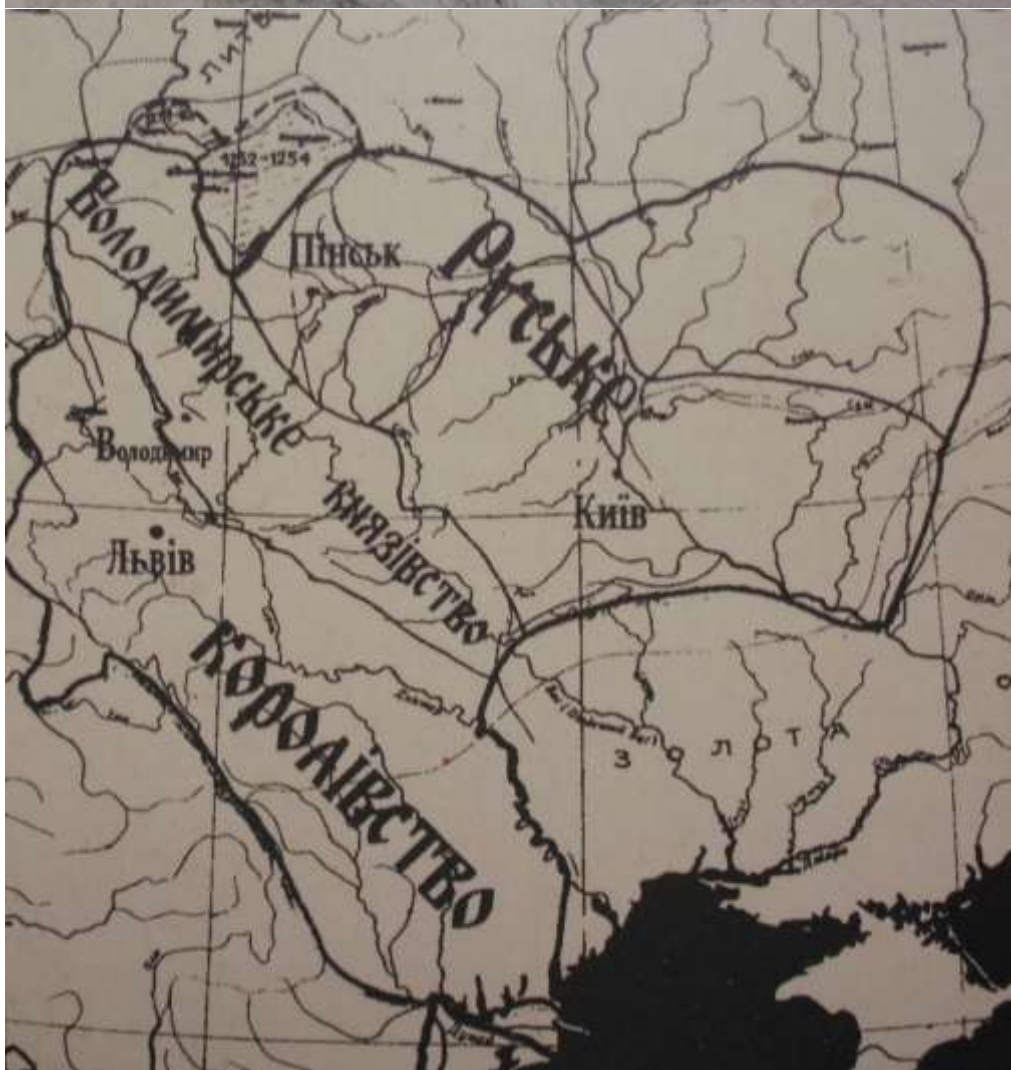

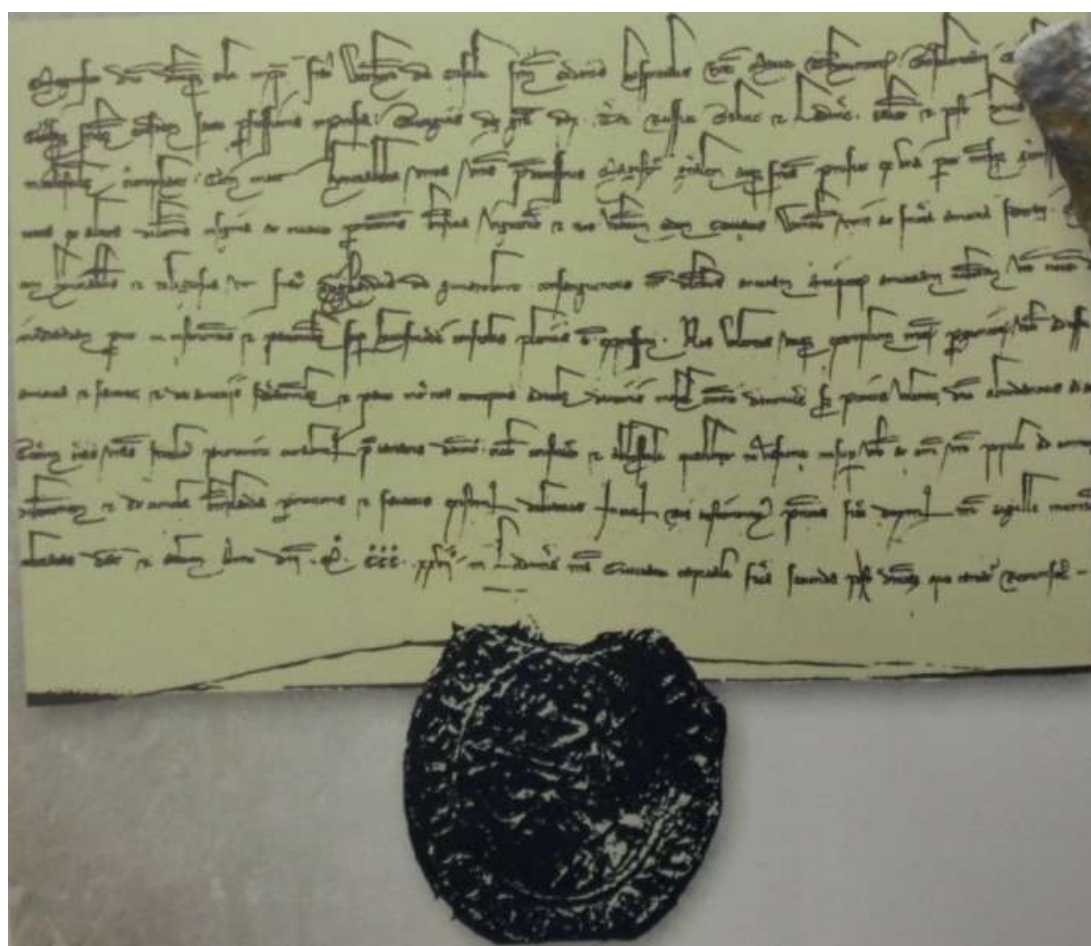

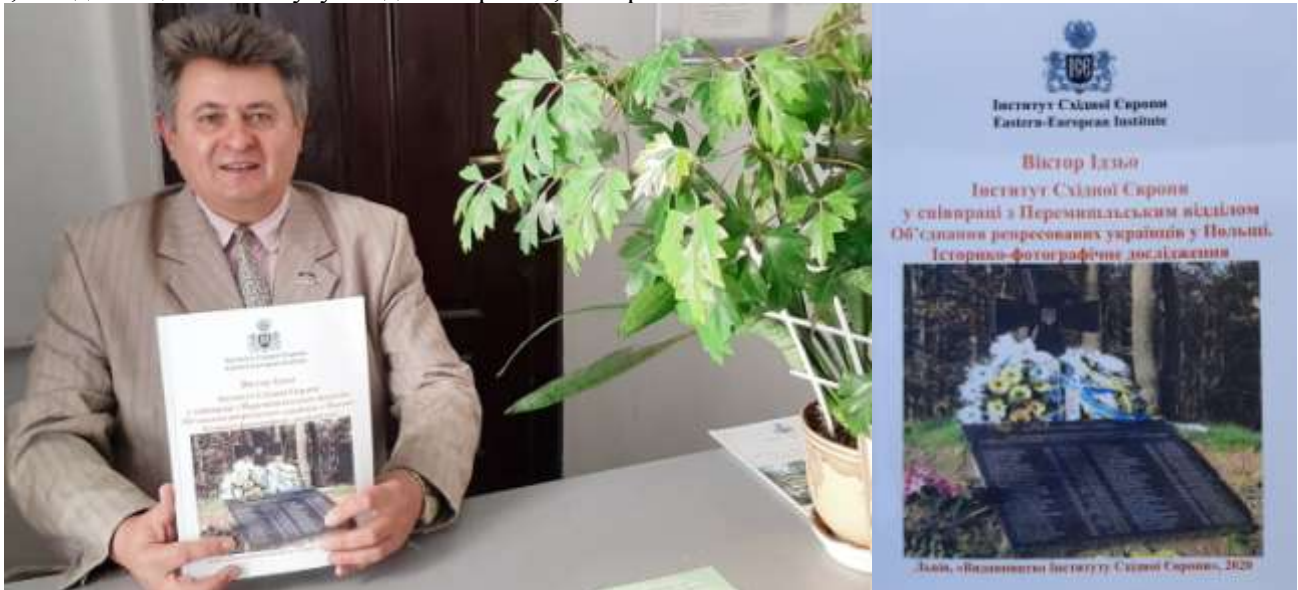

Обговорення та презентація в Інституті Східної Європи нової наукової праці

«Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.».

6 жовтня 2020 року до «Свята Покрови Пресвятої Богородиці» в Інституті Східної Європи (ІСЕ) розпочато наукове обговорення та перша презентація наукової праці з «Польського Архіву», директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.».

В науковому обговоренні взяли участь вчені, завідувачі відділами, професори Кафедри українознавства, члени редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець» Інституту Східної Європи, гості: українські історики, державознавці та краєзнавці... На адресу презентації та обговорення наукової праці прийшло привітання від завідувачки відділу «Українсько-польської історії» Інституту Східної Європи, викладачки Вроцлавського університету, що у Польщі, магістра історії, докторантки -доцентки пані Катерини Хоронжук, яка із-за занятості та збільшення епідемії корона-вірусу в Польщі не змогла взяти участь в обговоренні та презентації наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.»... На презентації під час обговорення, зокрема доктор наук з державного управління, професор Кафедри європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник під час обговорення наголосив: «...Наукова праця академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора, завідувача Кафедри українознавства, директора ІСЕ та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 32с.» вперше засобами сучасного історико-фотографічного дослідження робить фактологічний аналіз джерел з «Польського Архіву ІСЕ» в якій в чергове з'ясовує співпрацю Інституту Східної Європи з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі за 2001-2020 роки. В основі даного історико-фотографічного дослідження покладено наукові експедиції, презентації вчених Інституту Східної Європи в Перемишльському відділі Об'єднання репресованих українців у Польщі які активізували науково-освітню та культурно-християнську співпрацю Інституту Східної Європи з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі в 2001-2020 роках. Добре, що власне ця історико-фотографічна праця «Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження» доповнює ґрунтовне наукове дослідження доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «До історії однієї могили на Закерзонні» яке вченим напрацьоване в місті Перемишлі в Республіці Польща у продовж 2001- 2003 років... Добре, що у об'єктиві досліджень задокументовано український історико-державницький рух на Закерзонні, який активно функціонував і розвивався у 1930-1950 роках, а вченим на фахово апробованих архівних документах та використаних наукових працях українських та польських вчених, за аналізом яких аргументовано засуджено геноцид українського народу на Закерзонні як і злочасту «акцію

Вісла 1947 року» яку так ретельно історико-фотографічно дослідив директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо... Наукова проблема що з'ясовувалася в праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.» демонструє і сучасні аспекти сподвижництва українців у Польщі, вшанування українцями в Республіці Польща українських борців які боролися і полягли на Закерзонні в 30-50 роках ХХ століття за волю України...

У висновок виступу наголошу, дане дослідження є надто актуальною для подальшого дослідження як в сучасній Українській державі... так і в Польській Республіці, особливо зараз в час українсько-російської війни... Нище подаємо науковий виступ автора...

Віктор Ідзьо

Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.

Викладені в праці джерела та фото-документи зібрані та опрацьовані Інститутом Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі, зокрема репресованим ветераном ОУН-УПА окружним провідником Проводу ОУН, паном Дмитром Богушем - Олексом Снігурем на псевдо «Економ» з яким у співпраці напрацьована наукова монографія «До історії однієї могили на Закерзонні» в якій досліджені проекти бюрократичних рішень, по яких польська влада відмовляла Дмитру Богушу впродовж семи років в постанові пам'ятника на могилі полеглих у бою з відділами НКВС воїнів УПА, організовуючи над ним залякуючі його і українську громадськість Польщі „судилища”, резонанс яких проходив від Любачева, Перемишля до Варшави та Києва, від Нью-Йорка до Львова, штрафуючи його, пенсіонера, обтяжливими штрафами, перед якими не міг оборонитись. Однак, все ж таки, як бачимо із праці «До історії однієї могили на Закерзонні», польській владі, якимось чином, вдалося знайти законні підстави для побудови пам'ятника на братській могилі воїнів УПА, що дає право робити висновки у вірності вибору Дмитром Богушем тактики і методів боротьби за свої національні, релігійні та культурні ідеали як і ідеали християнської моралі та істини, що крізь час вони не померли в нього з поваги до своїх полеглих побратимів, до перезахоронення яких в цій братській могилі він в свій час був безпосередньо причетний.

Отже, як наголошено в монографії «До історії однієї могили на Закерзонні» торжество історичної справедливості у вирішенні проблеми побудови пам'ятника на могилі воїнів Української Повстанської Армії в Верхраті-Монастирі, відбулося внаслідок активної, безкомпромісної, впертої боротьби та аргументованої дискусії з усіма структурами польської влади українця з Перемишля Дмитра Богуша та Об'єднання репресованих українців у Польщі, Об'єднання українців в Польщі, що заставило польську владу прийняти рішення на користь задоволення національних та культурних потреб та відновлення історичної пам'яті і національної самоідентифікації української громадськості в Польщі... І хоча перший польський державний пам'ятник у Верхраті-Монастирі був підступно знищений невідомими особами???, боротьба Дмитра Богуша-Олекси Снігура не пройшла марно, про що засвідчують фото-документи викладені в дослідженні «Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження», яке засобами сучасного історико-фотографічного дослідження зробило фактологічний аналіз джерел, більшість яких під таким кутом зору апробовано вперше...

У висновок виступу наголошу, що з працями «До історії однієї могили на Закерзонні» та «Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження» можна познайомитися і на сайті Інституту Східної Європи/

АНОНС в Інституті Східної Європи. Обговорення розділу з монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Русь-Україна в IX-XIV століттях». - Львів, 2020р. : «Володар Руси-України XII століття великий київський князь Володимир Мономах та дослідження “Сказання про призначення варягів” істориками XIX-XXI століть».

10 жовтня 2020 року, після наради колективу Інституту Східної Європи (ІСЕ) з відновлення науково-освітньої праці в Інституті Східної Європи «В умовах пандемії корона-вірусу», відбулось наукове обговорення наступного розділу з монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Русь-Україна в IX-XIV століттях». - Львів, 2020р. : «Володар Руси-України XII століття великий київський князь Володимир Мономах та дослідження “Сказання про призначення варягів” істориками XIX-XXI століть». В науковому обговоренні розділу праці «Володар Руси-України XII століття великий київський князь Володимир Мономах та дослідження “Сказання про призначення варягів” істориками XIX-XXI століть» взяли участь вчені завідувачі відділами, професори Інституту Східної Європи, гості: українські історики, державознавці, краєзнавці... Зокрема доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник під час обговорення розділу монографії «Володар Руси-України XII століття великий київський князь Володимир Мономах та дослідження “Сказання про призначення варягів” істориками XIX-XXI століть» наголосив: «...що дуже добре, що в монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Русь-Україна в IX-XIV століттях» окремим розділом «Володар Руси-України XII століття великий київський князь Володимир Мономах» висвітлено політичну роль державного діяча Руси-України XII століття великого київського князя Володимира Мономаха, який залишив яскравий слід в державній та політичній історії Руси-України не тільки державною діяльністю, але й державницько-письменницьким талантом написання своїх геніальних творів... Великий князь Руси-України Володимир Мономах яскравий і визначний український державник XII століття, який зумів передати політичні та історичні події Руси-України в XII столітті, тому і був у об'єктиві досліджень державників та істориків XIX-XX століть, власне тому історико-політичний та державницький твір його часу “Сказання про призначення варягів”, який аналізується в розділі «Володар Руси-України XII століття великий київський князь Володимир Мономах та дослідження “Сказання про призначення варягів” істориками XIX-XXI століть» монографії «Русь-Україна в IX-XIV століттях», яку напрацював директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо у повній мірі є актуальним в історичній традиції та державницькій політиці і для сучасної Української держави...». Нижче подаємо науковий виступ автора...

Віктор Ідзьо

Володар Руси-України XII століття великий київський князь Володимир Мономах та дослідження “Сказання про призначення варягів” істориками XIX-XXI століть.

Давньоукраїнські літописець Сильвестр своїм “Сказання про призначення варягів” яке записав у Київському літописі, щиро інформує про розумне державне правління Руссю-Україною в XII столітті великим київським князем Володимиром Мономахом, наголошуючи на розквіті в час його правління Руси-України...

Слід наголосити, що князь Володимир Мономах, який вокняжився в Києві у 1113 році, зміцнив Київське князівство, відновив його стародавню державну, військову, торгово-економічну і культурно-релігійну славу в XII столітті, як європейської столиці могутньої держави Руси-України...

В час його правління в Києві жив високоінтелектуальний літописець Сильвестр, який служив при особі не менш освіченого великого київського князя Володимира Мономаха. Під час князювання Володимира Мономаха літописець Сильвестр, який підтримував державну ідеологію єдності Руси-України, яку провів великий князь Володимир Мономах, укладає для нього в київський літопис “Сказання про призначення варягів” яким проводить паралель вокняжіння в Києві князів: Рюрика і Володимира Мономаха...

Як вважають вчені, які проаналізували давньоукраїнське літописання, що з часу вокняжіння в Києві князя Володимира Мономаха починається систематичне переписування давньоукраїнського літопису... Дослідники наголошують, що Київський літопис переписували великі князі і раніше, однак так вагомо, як це зроблено за правління великого київського князя Володимира Мономаха, Київський літопис ніколи більше так не перероблявся... Вчені не виключають й інших змін у давньоукраїнському літописанні в час правління Володимира Мономаха... Однак, якщо зазирнути в XII століття і переосмислити “Сказання про призначення варягів”, то ми зрозуміємо, що київські ідеологи-державники, які прагнули єдності Руси-України, розглядали “Сказання про призначення варягів”, знаходячи в ньому те, що відповідало їхнім, насамперед, політично-державним потребам управління Руссю-Україною з Києва. Слід наголосити, що в XII столітті державна роль Києва ослабла в регіонах Руси-України і тому “Сказання про призначення варягів” мало відіграти роль нового державного об'єднувача Руси-України навколо столичного Києва... У цей час у Києві політичні та державницькі кола на чолі з великим київським князем Володимиром Мономахом, про що викладено в «В поученні

Володимира Мономаха своїм синам» ще надіялись на сильну політичну та державну владу великого київського князя Володимира Мономаха, і тому написання “Сказання про призначення варягів” в Київському літописі літописцем Сильвестром, який нагадував князям про єдиновладдя в державі Рюрика, відновлення якого він в Русі-Україні вбачав після вступу на великокнязівський престол у Києві князя Володимира Мономаха...

Таким чином “Сказання про призначення варягів” використано в Київському літописі на початку князювання Володимира Мономаха, його написання явно пов’язується з державницькими амбіціями київської панівної верхівки, яка намагалась відновити державну єдність Русі-України з центром Києві, яка в XII столітті почала занепадати... Тому літописцем Сильвестром в Київський літопис дописується “Сказання про призначення варягів” в конкретний історичний час і пов’язується з конкретною історичною постаттю - великим київським князем і володарем Русі-України Володимиром Мономахом. Слід наголосити, що “Сказання про призначення варягів” в час правління великого київського князя Володимира Мономаха було добре відоме в усій Русі-Україні: киянам, волинянам, галичанам, чернігівцям, переяславцям і т. д., оскільки поряд з ним розміщені тексти сказання про Кия, Щека і Хорива, однак відцентрові сили, ідеологія окремішності регіональних князівств-держав в XII столітті переважали ідею державної єдності Русі-України... У висновок наголосимо, що “Сказання про заклик варягів” написане київським літописцем Сильвестром було використано політичною елітою Києва також як оправдання за незаконне вокняжіння на київському великокнязівському престолі князя Володимира Мономаха, тобто, воно було необхідним з політичних та державницьких мотивів на користь того політичного лідера, який влаштовував панівну верхівку Києва XII століття... Воно було зорієнтоване на зміцнення державницьких устремлінь київського суспільства в новому державницькому об’єднанні навколо Києва всіх князів Русі-України, про що засвідчує і остання випущена в Києві монета-гривня для усієї Русі-України яку, як вважає ряд вчених, карбував великий київський князь Володимир Мономах...

Список використаних джерел та літератури:

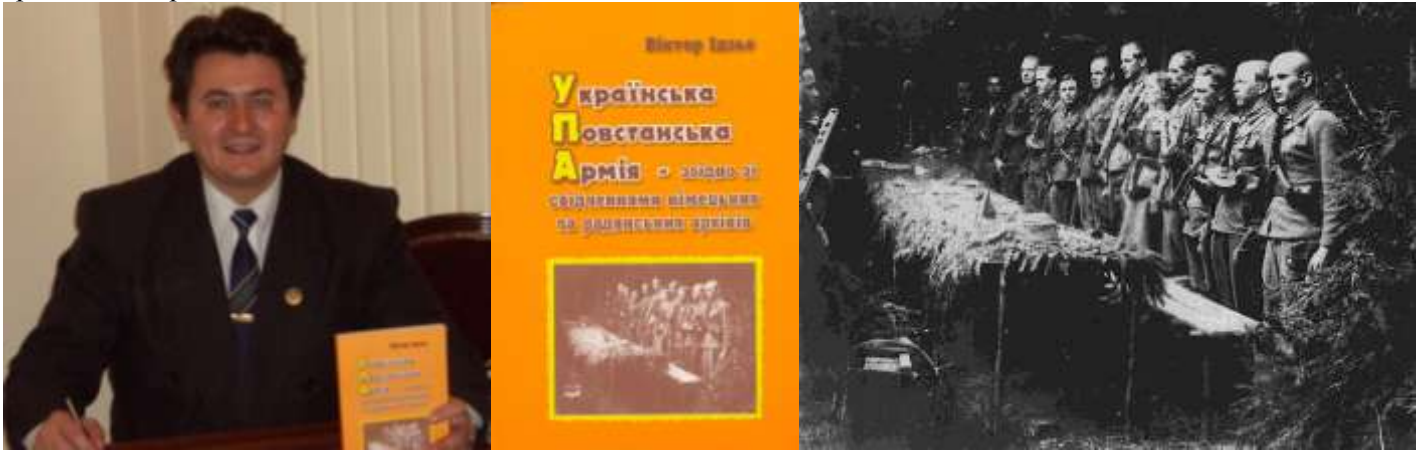
1. Ідзьо В.С. Легенда Повісті Временних Літ “Про призив Варягів на Русь”. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. – М., 2003. – Т. VII.
2. Ідзьо Віктор. Українська держава в IX-XIII століття. – Львів, 2010.
3. Костомаров Н. Две русские народности. – СПб., 1907.
4. Лихачёв Д.С. Русские летописи и их культурно-историческое значение. – М.-Л., 1947.
5. Повесть Временных Лет (ПВЛ). – Ч. I. – М., - Л., 1950.
6. Федака С.А. Політична історія України-Руси доби трансформації імперії Рюриковичів (XII століття). – Ужгород, 2000.
7. Фроянов И.Я. Исторические реалии в летописном сказании о призвании варягов. – Вопросы Истории. – М., 1991. – №1.
8. Шахматов А.А. Сказание о призвании варягов. – СПб., 1904.
9. Шахматов А.А. Разыскания го древнейших русских летописных сводах. – СПб., 1908.
10. Юшков С.В. Общественно-политический строй и право Киевского государства. – М., 1949.

13 жовтня 2020 року, до свята Покрови Пресвятої Богородиці, в Інституті Східної Європи відбулось обговорення монографії директора ІСЄ доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел».

13 жовтня 2020 року, до свята Покрови Пресвятої Богородиці, в Інституті Східної Європи (ІСЄ) відбулось обговорення наукової монографії директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Українська Повстанська Армія – згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел».

В науковому обговоренні, для перевидання монографії, взяли участь вчені, завідувачі відділами, професори Кафедри українознавства, члени редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець» Інституту Східної Європи, гості: українські історики, державознавці та краєзнавці...

Після привітання з святом Покрови Пресвятої Богородиці, до колективу, звернувся директор Інституту Східної Європи, доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо, який наголосив: «... Шановні друзі, викладачі, вчені, студенти! Дякую Вам за те, що взяли участь в урочистім обговоренні моєї наукової монографії «Українська Повстанська Армія – згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел» до свята Покрови Пресвятої Богородиці, яка рекомендується Вченою Радою ІСЄ до перевидання... Хочу наголосити, що монографія «Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел» слід перевидати тільки тому, що вона актуальна особливо зараз у час українсько-російської війни, коли російський агресор окупував український Крим та Донбас...

Коротко, з нагоди свята Покрови Пресвятої Богородиці, я ще раз розповім про монографію «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів», яка є моєю науковою точкою зору на національно-визвольну боротьбу українського народу 30-50 роках XX століття.

В монографії на великому фактологічному джерельному матеріалі показана роль українських політичних, державних, громадських організацій, зокрема ОУН, УГВР, УПА в 30-50 роках XX століття, а також політичних, громадських, наукових, культурних та релігійних діячів в історичній боротьбі українського народу під проводом ОУН, УГВР та УПА за відновлення незалежності Української держави. У монографії «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» розглянуті проблеми військового та політичного протистояння Організації Українських Націоналістів (ОУН) та Української Повстанської Армії (УПА) проти польських, німецьких та радянських окупантів України – згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел. Вперше на співставленні та критичному аналізі джерел буде встановлене відношення керівництва ОУН та командирів УПА до формування німецькими окупантами на території України дивізії «Галичина».

У монографії висвітлена позиція німецьких та радянських тоталітарних режимів, щодо діяльності проводу ОУН та командирів УПА на основі німецької військової документації та радянських військових архівів. Особливу увагу монографія «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» сконцентрує увагу на ролі керівництва УПА та політичного проводу ОУН в створенні Української Головної Визвольної Ради (УГВР), яка уособила консолідуючу політичну владу всього національно-визвольного руху в Україні в 30-50 роках. У праці показана діяльність Української Головної Визвольної Ради (УГВР), її склад, документи, постанови й доказано, що дійсно УГВР була всенародним представним політичним і керівним органом національно-визвольної боротьби українського народу в 30-50 роках XX століття. Діяльність УГВР та її робота по консолідації українського суспільства в боротьбі українського народу за відновлення незалежності України відтворена на основі конкретних документальних свідчень діяльності її визначних діячів. Монографія «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» з'ясувала військову стратегію, тактику та озброєння УПА, яка дала можливість національно-визвольному рухові впродовж 40-50 років вести активну боротьбу з всіма окупантами України.

В праці розглянуті як політичне так і військове протистояння ОУН та УПА з всіма ворогами та окупантами України. В праці наголошено, що більшість документів та висновків монографії “Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів” апробовані на основі співставлення та аналізі сукупності всіх наявних джерел та висновків вчених історичної науки, та на основі архівів ОУН та УПА, свідчень учасників національно-визвольної боротьби українського народу в 30-50 років, керівників УГВР, провідників та членів ОУН, командирів та воїнів УПА. У висновок наголошу, що джерельну базу автором дослідження також почерпнуто з українських, польських, німецьких і з “Російського Центру збереження і використання документів новітньої історії” та “Центру збереження історико-документальних колекцій”, Російської Державної Бібліотеки, що нині агресивній та ворожій до нас Москві...

Праця затверджена до Друку Вченою Радою Інституту українознавства МОН України, Вченою Радою ІСЄ і рецензована визначними українським вченими-істориками та українознавцями...».

До часу перевидання наукової монографії «Українська Повстанська Армія – згідно свідчень німецьких та радянських архівів» в 2020 році мною напрацьовано:

I. Монографії:

- 1.Віктор Ідзьо. Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел. - Львів “Сполом”, 2005. - 208с.
- 2.Віктор Ідзьо. Організація Українських Націоналістів. Українська Повстанська Армія. Українська Головна Визвольна Рада згідно свідчень німецьких та радянських архівів. Наукове видання. - Львів, Видавництво Університету «Львівський Ставропігон», 2016р. - 202с.

II. Наукові брошури:

- 1.Віктор Ідзьо. Господарська діяльність ОУН за свідченнями Окружного провідника господарики Дмитра Богуша, на псевдо “Економ”. - Львів “Сполом”, 2008. - 48с.
- 2.Віктор Ідзьо. Австрійський полк «Українські Січові Стрільці» (1914-1918), німецька дивізія «Галичина» (1943-1945) - військові бойові формування з українців у часи першої та другої світових воєн та їх участь в українському державотворенні у першій половині ХХ століття. Наукове видання. - Львів, Видавництво Університету «Львівський Ставропігон», 2016р. - 38с.

III. Наукові статті:

- 1.В.С.Ідзьо. Юрій Пашковський-Борець - український герой Перемишльської землі епохи національно - визвольних змагань під проводом ОУН - УПА та незалежної України. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т. XVI. - С.172 - 174.
- 2.В.С.Ідзьо. Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V. - С.141 - 150.
- 3.В.С.Ідзьо. Відношення Організації Українських Націоналістів та командирів УПА до формування німецькими окупантами України дивізії “Галичина” в світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005.- - Т.VI. - С.102 - 106.
- 4.Віктор Ідзьо. Дивізія “Галичина” у світлі військових документів та радянських військових архівів. В Збірнику наукових праць “Перша Українська дивізія Української Національної Армії: Історія створення та національно - політичне значення. Матеріали науково - практичної конференції. Доповіді та повідомлення. - Львів, Новий Час”, 2002. - С.104 - 117.
- 5.Віктор Ідзьо. Військове та політичне протистояння ОУН та УПА проти польських, німецьких та радянських окупантів України. Українознавство. - К., 2004. - Число 3 - 4. - С.351 - 366.
- 6.В.С.Ідзьо. Військова стратегія, тактика та озброєння УПА згідно з аналізом свідчень німецьких та радянських архівних джерел. Вісник Національного Університету “Львівська Політехніка” №541. - Держава та Армія. - Видавництво Національного університету “Львівська Політехніка”. - Львів, 2005 - С.74 - 78.
- 7.В.С.Ідзьо. Ставлення ОУН та командирів УПА до формування німецькими окупантами України дивізії “Галичина” в світлі намецької документації та радянських військових архівів. Вісник Національного Університету “Львівська Політехніка”, №572. Держава та Армія. Видавництво Національного університету “Львівська Політехніка”. - Львів, 2006. - С.30 - 36.
- 8.В.С.Ідзьо. Ставлення ОУН та командирів УПА до формування німецькими окупантами України дивізії “Галичина” в світлі намецької документації та радянських військових архівів. Вісник Національного Університету “Львівська Політехніка”, №572. Держава та Армія. Видавництво Національного університету “Львівська Політехніка”. - Львів, 2006. - С.30 - 36.
- 9.Віктор Ідзьо. Дивізія “Галичина” у світлі військових документів та радянських військових архівів. В книзі П.Кононенко, Т.Кононенко. Українська освіта у світовому часопросторі. - К., 2007. - С.508 - 517.
- 10.Віктор Ідзьо. Партійно - політична та військова система в СРСР у протистоянні з ОУН - УПА у 1944 році згідно свідчень надзвичайно таємних документів Головного Архіву Російської Федерації в Москві. - Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції до 100 - річчя від дня народження. Видавничий центр Львівського Національного Аграрного Університету. - Львів, 2009. - С.12 - 58.

IV. Статті в газетах:

1. Віктор Ідзьо. Розсекречені документи з архівів НКВС та МДБ не спростовано свідчать: приписувані УПА злочини скоїли спец підрозділи держбезпеки. - Експрес. - Львів, 3 - 10 червня 2004. - С.11.
 2. Віктор Ідзьо. Грунт для незалежності. Українська Повстанська Армія у свідченнях німецьких та радянських архівів. - Галичина. - Івано - Франківськ, 8 червня 2004р. - №65. - С.6.
 3. Віктор Ідзьо. Грунт для незалежності. Українська Повстанська Армія у свідченнях німецьких та радянських архівів. - Галичина. - Івано - Франківськ, 15 червня 2004р. - №90. - С.6.
 4. Віктор Ідзьо. Грунт для незалежності. Українська Повстанська Армія у свідченнях німецьких та радянських архівів. - Галичина - Івано - Франківськ, 22 червня 2004р. - №94. - С.6.
 5. Віктор Ідзьо. Грунт для незалежності. Українська Повстанська Армія у свідченнях німецьких та радянських архівів. - Галичина. - Івано - Франківськ 26 червня 2004р. - С.6.
 6. Віктор Ідзьо. Під виглядом "Бандитів УПА" на території Західної України діяли провокативно - терористичні групи НКВС - МДБ. - Кримська Світлиця. Сімферополь, 28.07.2006. - №31. - С.1 - 2.
 7. Віктор Ідзьо. Дивізія "Галичина" у світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. - Галичина. Громадсько-політична газета Івано-Франківської обл. - Івано - Франківськ, 28 квітня 2011р. - №175-176. - С.8.
 8. Віктор Ідзьо. Олекса Снігур – Дмитро Богуш як Окружний провідник господарки Проводу ОУН. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №41, 2 листопада 2017р. - С.5.
 9. Віктор Ідзьо. Олекса Снігур – Дмитро Богуш як Окружний провідник господарки Проводу ОУН. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №42, 9 листопада 2017р. - С.3.
 10. Віктор Ідзьо. Олекса Снігур – Дмитро Богуш як Окружний провідник господарки Проводу ОУН. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №42, 9 листопада 2017р. - С.3.
 11. Віктор Ідзьо. Олекса Снігур – Дмитро Богуш як Окружний провідник господарки Проводу ОУН. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №43, 16 листопада 2017р. - С.4.
 12. Віктор Ідзьо. Олекса Снігур – Дмитро Богуш як Окружний провідник господарки Проводу ОУН. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №48, 21 грудня 2017р. - С.8.
- Отже ДРУЗІ! Війна, працюймо для фронту, ті які ховались від війська від фронту на перемогу працювати не будуть... З монографією «Українська Повстанська Армія - згідно аналізу свідчень німецьких та радянських архівних джерел» можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника, на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua та у мережі ФСБУК.

Чергове підсумкове обговорення наукових видань в Інституті Східної Європи з співпраці з українською науково-освітньою та культурно-християнською громадськістю в Польщі.

29 жовтня 2020 року в Інституті Східної Європи (ІСЄ) за участю членів Вченої Ради, завідувачів відділів, вчених та професорів ІСЄ, членів редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець», за ініціативи Відділу «Міжнародної громадянської співпраці» ІСЄ, зокрема доктора наук з державного управління, професора Кафедри європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василя Пасічника, відбулось наукове обговорення подальшої співпраці колективу Інституту Східної Європи, що у Львові, з українськими науково-освітніми та культурно-християнськими організаціями в Польщі...

Під час обговорення подальшої науково-освітньої діяльності було наголошено, що в ІСЄ напрацьовані, опубліковані, презентовані та обговоренні нові наукові праці: 1. Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. 2. Віктор Ідзьо. Село Радруж – культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р., а також 3. Віктор Ідзьо. Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. з якими можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника, на сайті Інституту Східної Європи, у мережі ФСБУК, які отримали багато позитивних відгуків та наукові рецензії вчених...

Нові наукові праці з співпраці з українською науково-освітньою та культурно-християнською громадськістю в Польщі виклали цікавий позитивний резонанс і в українській громаді в Польщі, на них надані позитивні наукові відгуки вчених та громадських діячів як з українського науково-освітнього та культурно-громадського середовища так і з української світової діаспори і тому, таку співпрацю слід в подальшому активно розвивати...

У висновок обговорення директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо наголосив, що зараз напрацьовує нові наукові джерела з «Польського Архіву Інституту Східної Європи», і готує до друку ще дві історико-фотографічні праці з співпраці з українською науковою та культурно-християнською громадськістю в Польщі за 2000-2020 роки, які очевидно будуть опубліковані і анонсовані в листопаді 2020 року, а це: 1. Віктор Ідзьо. Християнська культура давнього Перемишля за свідченнями археологічних джерел починалася з перемишльського замку. Історико-фотографічне дослідження». 2. Віктор Ідзьо. Співпраця Інституту Східної Європи з Щецинським відділом Об'єднання українців в Польщі. Історико-фотографічне дослідження» з якими, як із попередніми працями, можна буде познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника, на сайті Інституту Східної Європи та у мережі ФСБУК...

Підсумовуючи обговорення, організатор обговорення, доктор наук з державного управління, професор Кафедри європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник наголосив: «... Нові наукові праці академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора, завідувача Кафедри українознавства, директора ІСЄ та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя « по співпраці Інституту Східної Європи у співпраці з українцями у Польщі. Вперше засобами сучасного історико-фотографічного дослідження зроблено фактологічний аналіз джерел з «Польського Архіву ІСЄ» який накопичений активною співпрацею за 2001-2020 роки.

В основі цих нових історико-фотографічних досліджень, покладено наукові експедиції, презентації вчених Інституту Східної Європи у Польщу в 2001-2020 роках.

Добре, що у об'єктиві досліджень задокументовано український історико-державницький рух на Закерзонні, який активно функціонував і розвивався у 1930-1950 роках, а вченим на фахово апробованих архівних документах та використаних наукових працях українських та польських вчених, за аналізом яких аргументовано засуджено геноцид українського народу на Закерзонні як і злочасту «акцію Вісла 1947 року» яку так ретельно історико-фотографічно дослідив директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо... Наукові проблеми що з'ясовувалися в працях директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя з співпраці Інституту Східної Європи з українцями у Польщі висвітлюють і сучасні аспекти діяльності українців у Польщі, зокрема вшанування українцями в Республіці Польща українських борців 20-50 років ХХ століття з : УГА, УНР, УПА, ОУН які боролися і полягли за волю України в Польщі...» наголосив у висновок підсумкового аналізу праць доктор наук з державного управління, професор Кафедри європейської інтеграції Інституту державного управління

Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник...

Презентація наукової праці історика Віктора Ідзя «Григорій Сковорода - національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» в Інституті Східної Європи.

3 листопада 2020 року, в день народження Григорія Савича Сковороди, в Інституті Східної Європи(ІСЄ), та у Мерії міста Львова, відбулось обговорення наукової праці, академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», доктора історичних наук, професора, директора ІСЄ та завідувача Кафедри українознавства, професора Римського університету Павла Апостола Віктора Ідзя «Григорій Сковорода - національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття. - Львів “Сполом”, 2020. - 78с.», яка приурочена також і до 60-ліття з Дня Народження автора праці (1960-2020рр.).

В науковому обговоренні, взяли участь вчені, завідувачі відділами, професори Кафедри українознавства, члени редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець» Інституту Східної Європи, гості: українські історики, філологи, державознавці, краєзнавці, журналісти, аспіранти, студенти, що внизу на фото...

Як наголосив у виступі її автор, доктор історичних наук, академік Віктор Ідзьо: «Наукова праця на глибоко-науковому фактичному матеріалі проаналізувала в часописах Росії та України маловідомі, а той призабуті

сторінки життя Григорія Савича Сковороди, зокрема його світобачення на проблему розвитку української філософської та державницької думки у XVIII столітті. Тому наукова праця “Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття” є унікальною джерельною базою у вивченні української історії філософії XVIII століття на прикладі творчості Г. Сковороди». Враховуючи єдність філософії та життя Григорія Сковороди, при дослідженні його біографії можна краще зрозуміти витoki його філософування та особливості сквородинської української державницької історіософії. Звичайно, Григорій Сковорода, якщо не дав світу всезагальну українську державницьку філософську концепцію і не реалізував її як науку, то у всякому разі він дав свої поради щодо розуміння українцями “епохи Хмельницького”... І тут постає передусім така проблема, як сквородинське дисиденство щодо Російської держави в якому сучасні автори намагаються зрозуміти своєрідний супротив Григорія Сковороди російському деспотизму. Деякі науковці намагаються ствердитися що Г. Сковорода тільки через призму своєї філософської творчості зміг протиставити себе російському самодержавству та суспільству. Деякі вдаються у цьому питанні до різних можливих інтерпретацій творчості Григорія Сковороди, хоча критерій його життя один – відновлення “Гетьманщини”, української козацької державності “епохи гетьмана України Богдана Хмельницького”... Таким чином справжній Григорій Сковорода – це, борець за історичну істину українського народу, який в умовах самодержавної Росії, що інкорпорувала Українську державу, за часів діяльності українського філософа, мав мужність виразити проблему відновлення української державності представникам жорстокого російського самодержавства, та своєю позицією та безвихідністю ситуації в яку потрапила його батьківщина, Україна, обрати незалежний спосіб життя, відповідно з власними філософським світобаченням руху до української державності та шляхами її відновлення. Власне в той жорстокий час він сформував власну концепцію відновлення української козацької державності. Його ідеалізація Української козацької держави епохи гетьмана Богдана Хмельницького, як державного діяча є головним філософським насліддям, конечною філософською думкою, яку у в тих жорстоких часах і умовах російського самодержавства, він намагався передати кожному українцю. Як філософ та український патріот Григорій Сковорода робив все для утвердження в українському суспільстві української державницької філософії в якій він шукав істину у продовж усього свого життя. Він як міг підбадьорював український державницький дух, та рух, який він виражав у своїх творах”.Отже, Григорієм Сковородою у своїх історіософських побудовах, висловив через призму філософського розуміння “епохи Хмельницького” проблему смисложиттєвих законів історичного буття українського народу, кожного українця зокрема. Тому концепція “україно-центризму” Григорія Сковороди виявляється насамперед цікава в наш час, тому, що мислитель розмірковує про місце кожного українця у відновленій українській козацькій державі в контексті розвитку та співжитті всіх народів Європи... Він протиставляє Гетьмансько-козацьку Україну “Епоху Хмельницького” тогочасній “жорстокій та свавільній Російській імперії”, яка зухвало та підступно знищила українську козацьку державність. Сковорода конкретизує свої думки про роль “держави Хмельницького” в Європі та Світі, розповідає про жорстокі реалії в яку потрапила Україна та український народ, говорить про жорстокий світ, який оточує “людей”, під якими він має на увазі українців.

Отже, своєю філософською концепцією української державності та її володаря гетьмана України Богдана Хмельницького Григорій Сковорода протиставляє з філософської точки зору поневолену Україну та “українську людину” тут маєтсья на увазі український народ деспотичній самодержавній Росії...» наголоси в у висновок презентовано праці «Григорій Сковорода - національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» її автор історик Віктор Ідзьо.

Дальше на презентації виступив офіційний рецензент праці доктор філології, доцент, виконуючий обов’язки професора, завідувач відділу «Санскритології» Василь Хитрук, що на фото. Предамо основні світоглядні тези його рецензії : «... Хочу наголосити, що наукова монографія директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, віце-президента Академії Наук ”Трипільська Цивілізація”, академік АНВШ України, академіка МАЄ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип’якевича, лауреата Міжнародної премії ім. Данила Галицького Віктора Ідзя вивчила національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття філософа Григорія Сковорода. Як наголосив вчений у своїй рецензії *«Василь Хитрук. Рецензія на монографію доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття»*. - Монографія доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття», в основному присвячена творчості великого сина козацької нації українців Григорія Сковороди з його головним філософським кредом: «Пізнай Себе Самого». Істинна велич Григорію Сковороди у тім, що він, на відміну від І.Величковського, однокашника по Києво-Могилянській Академії, замість печер монахства вибрав Свободу поза мурами церков, про що наголошує автор. «Рационалізм і аристотелізм...схоластика» викладання в Академії однаково не подобались обом. І цим ці два світочі епохи Барокко сучасні нам, як і ці справедливі висновки автора монографії: *«Григорію Сковороді призначено було стати першим оригінальним українським філософом. Його творчість також уплинула на багатьох видатних українських інтелігентів, та українських філософів XIX-XX століть, зокрема на «космізм», на вчення про*

ноосферу українця, засновника Української Академії Наук - Вернадського та на розвиток української поезії модерну й футуризму, з-асновника українського націоналістичного вчення Д.Донцова».

Читаю з монографії доктора наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» напевне буде цікаво дізнатися багато нового в нюансуванні образу «Старчика» Сковороди і навіть те, що англійський філософ Френсіс Бекон (1561-1626), досліджуючи античнину і Платона, першим помітив «початок» «нової філософії», котра напріч відкинула «Мікрокосмос Людини» старої арійської філософії премудрости «Сімох Мудреців», залишивши тільки «Макрокосмос» «філософії-фізики», те, що можна тільки «побачити й помацати», проти чого так пристрасно виступав сам Г.Сковорода.

Суть цієї «філософської» парадигми привела майбутніх європейських філософів епохи Барокко, Ренесансу і Просвітництва у глухий кут голої софістики, вібраційно тотожної «грецькому Хаосу».

Ця «Нова філософія» стала сіячкою майбутнього реального хаосу в умах європейських мислителів не на одне століття, а на цілих два з половиною тисячоліття! Не звідси черпав натхнення наш геніальний земляк-мислитель. Джерелом Сили творчости і любовмудрої Свободи геніального сина українського народу Григорія Сковороди був не неоплатонізм християнського богослов'я того часу, а засипані часом перлини мудрости Прародителя слав'ян Лава і Вселенського Учителя Сократа, як і «Сімох Мудреців» античности, серед яких були наші земляки, як Анахарсіс Скелотський (гр. Скіфський), Тгалес Милесіс, улюблений ант-венет - учень Сократа Антисвен (гр.. Антисфен) та ін. – плеяда фундаторів аріанства, котре пізніше переросло ув аріанське християнство аріанського.

Отже, у монографії доктора наук, професора, академіка АНВШ України, директора Інституту Східної Європи Віктора Ідзя «Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» Григорій Сковорода постає продовжувачем власне української, слов'янської в своїй основі, любовмудрости Серця і Природи, живим втіленням аріанського християнства, про що прагнуть відмовчуватись більшість сковородинознавців. Він вперше в європейській філософській думці повертає Європі і світу відкинуте понад 2000 літ тому Платоном та Арістотелем вчення про Мікрокосмос людини. Від поєднання Макрокосмосу Всесвіту з Мікрокосмосом людини у Філософії Європи і світу відновила Гармонія Буття. У серцях мільярдів людей з'явилась нова надія на вищу свідомість і призначення Боголюдини, а в мислителів і мудреців вирости крила...». Слід наголосити, що презентація монографії віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, доктора історичних наук, професора, директора ІСС, завідувача Кафедри українознавства Віктора Ідзя «Григорій Сковорода - національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття» раніше також відбулася в Угорщині в Будапештському університеті 9 жовтня 2018 року...

Під час обговорення, як бачимо на фото, директор Інституту Східної Європи академік Віктор Ідзьо також демонстрував нові перевидання своїх наукових монографій, зокрема «Українська держава в IX-XIV століттях» та Галицьке Королівство – найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації», які скоро буде презентувати в Мерії і які користуються у шанувальників його творчості і потребують терміново перевидання...».

Як наголосив на презентації доктор наук з державного управління, професор, завідувач Кафедрою європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник: «Наукова праця директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою українознавства, доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України, першого віце - президента Міжнародної асоціації “Україна і світове україноство” Віктора Ідзя “Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття” присвячена українському філософу Григорію Сковороді як національному символу української філософської та державницької думки XVIII століття. Наукова праця на глибоко-науковому фактичному матеріалі, які автор проаналізував в часописах Росії та України відтворює маловідомі, а той призабуті сторінки життя Григорія Савича Сковороди, зокрема його світобачення на проблему розвитку української філософської та державницької думки в XVIII столітті. Окрім історико-філософського, літературного та культурного аспектів проаналізованих в праці: “Григорій Савович Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття автор звертає увагу на джерела з архіву РДБ та РАН міста Москви та Санкт-Петербурга, які мають величезні надбання рукописів та творів Г.С.Сковороди. Слід наголосити, що наукова і громадська думка XIX-XX століть особливо приділяла увагу філософській та літературі й творчості Григорія Сковороди, який у XVIII столітті зробив великий вклад у розвиток української філософії, літератури, громадської та державницької думки. Зібраний вченим - істориком Віктором Ідзьо історико-філософський матеріал у повні у праці “Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття” з'ясовує досліджену вченим державницьку ідею Г.Сковороди. Слід у висновок наголосити, що наукова праця “Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття” є унікальною джерельною базою у вивченні української державницької

історії філософії XVIII століття на прикладі творчості визначного представника – українського філософа Григорія Сковороди», наголосив у висновок В.Пасічник.

З монографією вченого Віктора Ідзя “Григорій Сковорода – національний символ української філософської та державницької думки XVIII століття” можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці імені В. Стефаника, на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua та у мережі ФСБУК.

АНОНС в Інституті Східної Європи. Обговорення та презентація в Інституті Східної Європи нової наукової праці «Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво ІСЄ, 2020р.».

10 листопада 2020 року до **60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.)** в Інституті Східної Європи (ІСЄ) відбулась презентація наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.». В науковому обговоренні взяли участь вчені, завідувачі відділами, професори Кафедри українознавства, члени редакційної ради та редколегії наукового журналу «Українознавець» Інституту Східної Європи, гості: українські історики, державознавці та краєзнавці...

На адресу презентації прийшло привітання з міста Івано-Франківська від завідувачів відділами ІСЄ: полковника Ігора Гука, доцента Геннадія Гриценка, професора Миколи Кардашука, які привітали вихід книги академіка Віктора Ідзя «Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.» і які із-за збільшення епідемії корона-вірусу в місті Івано-Франківську не змогла взяти участь в презентації та обговоренні наукової праці директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р.».

Слід наголосити, що науковій праці академіка Віктора Ідзя «Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження» першим надав позитивну рецензію, з якою можна познайомитися у мережі ФСБУК, офіційний рецензент - доктор економічних наук, професор, академік, завідувач відділення «Економіко-етно-соціальних досліджень та просування інвестиційних проектів» Інституту Східної Європи - Олександр Васильєв...

Під час презентації, від колективу Інституту Східної Європи вихід наукової праці академіка Віктора Ідзя привітав присутній на презентації завідувач відділу «Міжнародної громадянської співпраці» ІСЄ Олег Фецяк, а під час обговорення рецензент праці, доктор наук з державного управління, професор Кафедри європейської інтеграції Інституту державного управління Національної Академії державного управління при президенті України, професор відділу «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи Василь Пасічник наголосив: «... Наукова праця академіка, віце-президента Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора Університету «Львівський Ставропігон», професора Римського університету імені Павла Апостола, професора Українського державного університету міста Москви, професора, завідувача Кафедрою українознавства, директора Інституту Східної Європи та головного редактора наукового журналу «Українознавець» Віктора Ідзя «Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження» вперше засобами сучасного історико-фотографічного дослідження робить фактологічний аналіз співпраці з своїм вчителем істориком-академіком Володимиром Грабовецьким з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.).

В основі дослідження лежить науково-освітня діяльність та співпраця з 1979 по 2016 роки, яка анонсується і демонструється в документальному історико-фотографічному дослідженні...

У висновок виступу наголошу, вченим використані історико-фотографічні джерела які яскраво засвідчують активну науково-освітню співпрацю історика Віктора Ідзя з своїм вчителем істориком Володимиром Грабовецьким у 1979-2016 роках...». ... У підсумку обговорення на презентації було наголошено, що у об'єктиві дослідження задокументована історико-фотографічними джерелами науково-освітня співпраця, яка демонструє сучасні аспекти розвитку української історичної науки в Прикарпатській історичній науковій школі, тяглість якої слід виводити від учня історика М.С.Грушевського, історика І.П.Крип'якевича і яка так продуктивно була розвинута учнем історика І.П.Крип'якевича - істориком В.В.Грабовецьким, а в подальшому і його учнями, зокрема істориком В.С.Ідзьо... Дослідження є актуальне для подальшого висвітлення діяльності історичної науки в XX-XXI століттях та науково-освітньої діяльності українських вчених-істориків у час відновлення незалежності Української держави...З працею доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя «Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження» можна познайомитися у Львівській національній науковій бібліотеці ім. В. Стефаника на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua

Наукові праці виконані під керівництво доктора історичних наук, професора В.В.Грабовецького:

1. В.С.Ідзьо. Джерела, матеріали та археологічні дослідження до історії Галицької землі XII - XIII століть. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1979 р.
2. В.С.Ідзьо. Міста Галицької землі XII - XIII століть за письмовими та археологічними джерелами. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1980 р.
3. В.С.Ідзьо. Галицька земля XII - XIII століть згідно свідчень легенд, белин староруського та європейського епосів. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1981р.
4. В.С.Ідзьо. Торжество ідей віковичної дружби братніх українського та російського народів. Матеріали студентської наукової конференції. - Івано - Франківськ, 1982р.
5. В.С.Ідзьо. Міста Галицької землі XII - XIII століть. - Івано - Франківськ, 1982 р.(Курсова праця).
6. В.С.Ідзьо. До питання назв міст Галицької землі XII - XIII століттях. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1983р.
6. В.С.Ідзьо. Історія першої російської революції та українські прогресивні організації. Матеріали XXXIII звітної наукової студентської конференції. - Івано - Франківськ, 1984р.
- В.С.Ідзьо. Міста Галицько-Волинського князівства XII - XIII століть. - Івано - Франківськ, 1984 р.(Дипломна праця).
7. В.С.Ідзьо. Проблемний семінар з питань історії України (1979 - 1984) під керівництвом доктора історичних наук, професора В.В.Грабовецького, як науковий історико - краєзнавчий осередок в Івано - Франківську. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1985.

Наукові монографії напрацьовані за науковими консультаціями та рецензуванням доктора історичних наук, професора, академіка В.В.Грабовецького:

1. Віктор Ідзьо. Українська держава в XIII столітті. - Івано - Франківськ "Нова зоря", 1999. - 320с.
2. Віктор Ідзьо. Ранньослов'янське суспільство, ранньослов'янська державність і зародження та становлення християнства на території України. - Львів "Агенція Релігійної Інформації", 2001. - 320с.
3. Віктор Ідзьо. Українська діаспора в Росії. Історія, наука, релігія. - Львів "БАК", 2002. - 304с.
4. Віктор Ідзьо. Кельтська цивілізація на території України. - Львів "Сполом", 2002. - 343с.
5. Віктор Ідзьо. До історії однієї могили на Закерзонні. - Перемишль - Львів "Сполом", 2003. - 320с.
6. Віктор Ідзьо. Історія України. - Львів "ПП Бодлак", 2003. - 735с.
7. Віктор Ідзьо. Українська держава в IX - XIII століттях. - Львів "Сполом", 2004. - 416 с.
8. Віктор Ідзьо. Ранньослов'янське суспільство і ранньослов'янська державність. Зародження і становлення християнства на території України. Видання II доповне і перероблене. - Львів "Сполом", 2004. - 288с.
9. Віктор Ідзьо. Галицька держава-процеси етнотворення і становлення (III-XII ст.). - Львів "Камула", 2005. - 351с.
10. Віктор Ідзьо. Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII ст. - Львів. Видавництво університету "Львівський Ставропігійон", 2006. - 418с.
11. Віктор Ідзьо. Релігійна культура Європи і зародження, становлення та розвиток християнства в Україні". - Львів "Ліга - Прес", 2007. - 317 с.
12. Віктор Ідзьо. Село Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області в археологічній, історичній та мовознавчій традиції. - Івано-Франківськ "Сімик", 2010. - 110с.
13. Віктор Ідзьо. Basternae - Бастарнія згідно свідчень античних, римських джерел та карти Клавдія Птолемея (III ст. до н. е. - III ст. н. е.). - Івано-Франківськ "Сімик", 2010. - 132с.
14. Віктор Ідзьо. Українська держава в IX - XIII ст. - Вид. 2. - Львів "Сполом", 2010. - 416 с.
15. Віктор Ідзьо. Українська мова. Давня українська література - призабута та малодосліджена спадщина українського народу. - Івано-Франківськ "Сімик", 2011р. - 100с.
16. Віктор Ідзьо. Українська мова. Давня українська література - призабута та малодосліджена спадщина українського народу. - Івано-Франківськ "Сімик". - Вид. II, 2011р. - 168с.
17. Віктор Ідзьо. Львівське королівство у XIII-XIV століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 100с.
18. Віктор Ідзьо. Польща-Україна. Нариси з історії та культури IX-XVII століть. - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 88с.
19. Віктор Ідзьо. Хеттська цивілізація в історичному, мовному, культурному процесі етнотворення українського народу». - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 116с.
20. Віктор Ідзьо. Саргіані-Карпи-Хорвати - V століття до нашої ери - X століття нашої ери. - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 192с.
21. Віктор Ідзьо. Володимир, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1141-1153рр.). - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 120с.
22. Віктор Ідзьо. Ярослав, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1153-1178рр.). - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 66с.
23. Віктор Ідзьо. Українська держава в IX-XIV століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 784с.
24. Віктор Ідзьо. Етногенез Галичини. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 472с.
25. Віктор Ідзьо. Будівничі Галицької держави. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 204с.

- 26.Віктор Ідзьо. Господарсько-економічне та культурно-релігійне становлення Галичини в III-XIII століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 404с.
- 27.Віктор Ідзьо. Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях". - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 268с.
- 28.Віктор Ідзьо. Українська держава в IX-XIV століттях. Вид. 2. - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 754с.
- 29.Віктор Ідзьо. Українська держава в IX-XIV ст. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 754с.
- 30.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015. Електр. Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с.
- 31.Віктор Ідзьо. Історія української християнської громади села Угринів Тисменицького району Івано-Франківської області. 450-літтю з часу першої письмової згади присвячується. (1565-2015рр.). Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 182с.
- 32.Віктор Ідзьо. «Карпи-Бастарни - V століття до нашої ери - X століття нашої ери». Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 342с.
- 33.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015. Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 888с.

Міністерство освіти і науки України
 Національний науково-дослідний Інститут Українознавства
 Інститут Східної Європи
 Ministry of Education and Science of Ukraine
 National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
 The Eastern-European Institute

Українознавець - Connoisseur of Ukraine

Випуск – Issue XX
Львів – Lviv, 2020

Знаючи 55-ліття народився

Дорогому улюбленому
 академіку, Віктору Ігорові
 сучасному, вірагному апостолу,
 відомому досліднику історії
 України, нашого прикладом
 на слова про свого давнього друга
 Тримарнатської історії, мистецтва
 академіка Володимира Гребенюка
 з пам'яттю і пошаною за вклад
 в життя багатосторонній, але
 невідомого українського народу
 з поклоном і щирою повагою
 Володимир Гребенюк

ІДЗЬО

ВІКТОР СВЯТОСЛАВОВИЧ

ДИРЕКТОР-ЗАСНОВНИК ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ,
ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ АКАДЕМІЇ НАУК «ТРИПІЛЬСЬКА
ЦИВІЛІЗАЦІЯ», АКАДЕМІК АНВШ УКРАЇНИ,
АКАДЕМІК МІЖНАРОДНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК ЄВРАЗІЇ,
ДОКТОР ІСТОРИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР,
ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ім. АКАДЕМІКА І. КРИП'ЯКЕВИЧА
ТА МІЖНАРОДНОЇ ПРЕМІЇ ім. КОРОЛЯ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

За активну діяльність в українській діаспорі Росії та вагомий внесок у розвиток і розбудову української держави нагороджений орденом «За мужність» III (1999) та II (2012) ступенів.

Народився 25 листопада 1960 р. у м. Івано-Франківську. Захоплення історичним минулим стало вирішальним у виборі майбутнього фаху. У 1981 р. закінчив Івано-Франківський народний університет пропаганди пам'яток історії та культури, а в 1984 р. — історичний факультет Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, де розпочав наукову діяльність під керівництвом професора В. Грабовецького, котрий, будучи учнем І. Крип'якевича, підтримував неперервність академічної традиції наукової школи М. Грушевського. З 1984 до 1985 рр. служив у збройних силах й отримав звання лейтенанта сухопутних військ. Трудову діяльність розпочав інспектором обласного управління професійно-технічної освіти, далі працював

викладачем історії. У 1988 р. переїхав до Москви. З 1992 до 2002 рр. був пошукачем та викладачем історії Московського державного педагогічного університету (МДПУ), де в 1997 р. успішно захистив дисертацію й став кандидатом історичних наук. З 1997 до 2002 рр. працював проректором із науково-організаційної роботи в МДПУ. У 2002 р. захистив докторську дисертацію.

Енергійний організатор і талановитий учений невтомно опікувався науково-освітнім життям українців у Росії. У 1992 р. брав участь у заснуванні Українського державного університету в Москві, у 1997 р. — Українського інституту при МДПУ, у 1995 р. став засновником та першим очільником Українського історичного клубу в Москві. Будучи патріотом, у 1997–2010 рр. проявив себе як активний член ради Об'єднання українців Росії. У 2000–2015 рр. — ректор Українського державного університету в Москві, видав XXI том «Наукового Вісника УУМ» (2001–2015). У 1995 р. очолював як головний редактор видання «Український історичний альманах у Росії». Заснував і у 1997–2010 рр. очолював редакцію «Наукового вісника Українського історичного клубу», якого видав XVI томів. У 2005 р. започаткував у Львові науковий журнал «Українознавець», який виходить і донині.

У 2001 р. заснував в Україні науково-дослідник заклад — Інститут Східної Європи (ІСЕ) при Університеті «Львівський Ставропігійон», перед яким постало завдання — розбудова науково-освітньої та видавничої системи на основі українських інтелектуальних, історичних та культурно-християнських традицій. З 2017 р., рішенням ректора Мауро Контілі, В. С. Ідзьо затверджений професором Римського університету імені Павла Апостола.

У фокусі Віктора Святославовича широке коло наукових проблем, пов'язаних із вивченням української історії, українознавства, археографії та джерелознавства. Він — автор понад 800 наукових праць, у тому числі 50 монографій. Під керівництвом академіка проводиться багато міжнародних наукових конференцій, де здійснюється системне вивчення джерел з української історії. Результати наукової діяльності Віктора Ідзьо гідно оцінені на найвищому державному рівні. За монографічне дослідження «Українська держава в XIII столітті» отримав премію ім. академіка І. Крип'якевича, за працю «Українська держава в IX–XIV століттях» — Міжнародну премію ім. Короля Данила Галицького, за монографію «Галицьке королівство 1215–2015 рр.» нагороджений золотою медаллю вченої ради Університету «Львівський Ставропігійон». Удостоєний орденом «Золотий Хрест звитяги з двома мечами», «За розбудову Української держави», гетьмана Івана Сучиши; військово-козацьким званням генерал-хорунжого Українського козацтва. Нагороджений ювілейними медалями «10 років незалежності України» та «20 років незалежності України».

В підтримку команди діючого мера Львова п. А. Садового подаємо наукові монографії, брошури та статті з історії та культури української Галичини напрацьовані в Інституті Східної Європи.

20 листопада 2020 року відбулась друга наукова презентація наукових монографій, наукових брошур, наукових статей опублікованих в наукових журналах та газетах з історії та культури української Галичини, які напрацьовував директор Інституту Східної Європи - доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо

в підтримку вибору команди діючого мера міста Львова пана Андрія Садового!

На науковій презентації яка організована також і до 60-ліття з дня народження (1960-2020рр.), підсумовуючи 40-ка літню науково-педагогічну діяльність (1979-2020рр.), автор праць, доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо наголосив: «... Шановні ДРУЗІ! Дякую Вам за те, що так високо оцінили мої напрацювання, які складаються з наукових монографій, наукових брошур з обкладинками з якими я раніше познайомив Вас в своїх наукових Довідниках, які розміщені на сайті Інституту Східної Європи та у попередніх рубриках у мережі ФСБУК...

Сьогодні я ще раз презентую всю бібліографію яка складається з монографій, наукових брошур, наукових праць в наукових журналах та газетах з історії української Галичини, які напрацьовував за період з 1979 по 2020 роки і які доповнюють титули опублікованих праць...». Дякую за шанування моєї наукової та публіцистичної творчості...

З монографіями та науковими брошурами, науковими статтями в наукових журналах та газетах і вісниках з історії української Галичини можна познайомитися як на сайті Інституту Східної Європи так і у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника, придбати у видавництві «Сполом» у Львові, що на вулиці Краківській 9.

I. Монографії:

1. Віктор Ідзьо. Ранньослов'янське суспільство і ранньослов'янська державність. Зародження і становлення християнства на території України. Видання II доповнене і перероблене. - Львів "Сполом", 2004. - 288с.
2. Віктор Ідзьо. Галицька держава - процеси етнотворення і становлення (III-XII ст). - Львів "Камула", 2005. - 351с.
3. Віктор Ідзьо. Львівське Королівство у XIII-XIV століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 100с.
4. Віктор Ідзьо. Господарсько-економічний та культурно-християнський розвиток Галичини в III-XIII століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 404с.
5. Віктор Ідзьо. Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях". - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 268с.
6. Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015рр. Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 888с.
7. Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015рр. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с.
8. Віктор Ідзьо. Скарп'яни-Карпи-Хорвати - V століття до нашої ери - X століття нашої ери. - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 192с.
9. Віктор Ідзьо. Володимир, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег (1141-1153рр.). - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 120с.
10. Віктор Ідзьо. Ярослав, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег (1153-1178рр.). - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 66с.
11. Віктор Ідзьо. Етногенез Галичини. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 472с.
12. Віктор Ідзьо. Будівничі Галицької держави. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 204с.
13. Віктор Ідзьо. Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях". - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 268с.
14. Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015рр. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с.
15. Віктор Ідзьо. «Карпи-Бастарни - V століття до нашої ери - X століття нашої ери». Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 342с.
16. Віктор Ідзьо. Король Роман Великий. Володар Руси-України. Наукове видання. - Львів «Сполом», 2018р. - 80с.
17. Віктор Ідзьо. Наукові дослідження на Львівщині. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 82с.

II. Наукові брошури:

1. Віктор Ідзьо. Король Данило та Українська держава в XIII столітті. - Львів "Сполом", 2008. - 64с.
2. Віктор Ідзьо. Король Русі Лев Данилович (1292 - 1301). - Львів "Сполом", 2008. - 44с.
3. Віктор Ідзьо. Король Русі Юрій I - в українській, європейській історії та державницькій традиції" (1255 - 1308). - Львів "Сполом", 2008. - 56с.
4. Віктор Ідзьо. Галицький король Коломан I та процеси першої політико - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. - Львів "Сполом", 2009. - 44с.
5. Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX-XIIст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні. - Львів "Сполом", 2010. - 40с.
6. Віктор Ідзьо. Князь Олег Ярославович Галицький - автор "Слова о полку Ігоревім". - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 32с.
7. Віктор Ідзьо. Австрійський полк «Українські Січові Стрільці» (1914-1918), німецька дивізія «Галичина» (1943-1945) - військові бойові формування з українців у часи першої та другої світових воєн та їх участь в українському

державотворенні у першій половині XX століття. Наукове видання. - Львів, Видавництво Університету «Львівський Ставропігон», 2016р. - 38с.

8.Віктор Ідзьо.Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 24с

9.Віктор Ідзьо. Співпраця Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 54с.

10.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

11.Віктор Ідзьо. Село Радруж - культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

12.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

13.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

14.Віктор Ідзьо. Християнська культура давнього Перемишля за свідченнями археологічних джерел починалася з перемишльського замку. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

15.Віктор Ідзьо. Скельний культовий пам'ятник на притоці Дністра ріці Бистриці «Монастир». (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XXI століть). Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 16с.

16.Віктор Ідзьо. Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

III. Наукові праці виконані під керівництво д.і.н., професора В.Грабовецького:

1.В.С.Ідзьо. Джерела, матеріали та археологічні дослідження до історії Галицької землі XII - XIII століть. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1979р.

2.В.С.Ідзьо. Міста Галицької землі XII - XIII століть за письмовими та археологічними джерелами. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1980р.

3.В.С.Ідзьо. Галицька земля XII - XIII століть згідно свідчень легенд, белін староруського та європейського епосів. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано -Франківськ, 1981р.

4.В.С.Ідзьо. Міста Галицької землі XII - XIII століть. - Івано - Франківськ, 1982р.(Курсова праця). Науковий керівник д.і.н., професор В.В.Грабовецький(Івано-Франківськ).

5.В.С.Ідзьо. До питання назв міст Галицької землі XII - XIII століттях. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1983р.

6.В.С.Ідзьо. Міста Галицько-Волинського князівства у XII - XIII століттях. - Івано - Франківськ, 1984р. (Дипломна праця). Науковий керівник - д.і.н., професор В.В.Грабовецький(Івано-Франківськ), науковий консультант з історії д.і.н., професор - Я.Д.Ісаєвич(Львів), науковий консультант з археології д.і.н. - Л.Г.Мацкевий(Львів), відповідальний за випуск д.і.н., професор, академік - М.І.Пинчук(Київ).

IV. Наукові праці про історії Галичини опубліковані в Науковому Віснику Українського Історичного Клубу:

1.В.С.Ідзьо. Кельти - галати - фундатори Галичини. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997.- Т.І. - №2. - С.67 – 73.

2.В.С.Ідзьо.Галичина і Річ Посполита в XIV - XVI століттях - два народи у процесі формування однієї держави. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997.- Т.І. - №3. - С.97 - 100.

3.В.С.Ідзьо. Етногенез, формування території племінного об'єднання прикарпатських хорватів та їх вплив на кристалізацію Галицької Русі. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997. - Т.І. - №5. - С.146 - 161.

4.В.С.Ідзьо. Хорватське князівство (до питання генези Галицького князівства). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997. - Т.І.- №6. - С.190 - 194.

5.В.С.Ідзьо. Вчені XIX століття про етногенез Галицької Русі. (До питання локалізації прикарпатських хорватів). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1998. - Т.ІІ.- №, 2. - С.2 - 21.

6.В.С. Ідзьо Галицько - Волинська держава: Політична та соціально - економічна етноструктура римсько - візантійської доби (до питання етногенезу українського народу). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1998. - Т.ІІ.- №3.- С.2 – 40.

7.В.С.Ідзьо. Дунайські і нижньо - дністровські володіння Галицької держави у XI - XIII століттях. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1998. - Т.ІІ. - №4. - С.2 - 21.

- 8.В.С.Ідзьо. Українська дивізія “Галичина” у світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т. IV. - С.15 - 20.
- 9.В.С.Ідзьо. До питання про локальний варіант кельтської культури на Дністрі. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.29 - 30.
- 10.В.С.Ідзьо. Передумови суспільного, економічного та політичного становлення Галицької держави (II - X ст. н. е). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С. 30 - 54.
- 11.В.С.Ідзьо. Ранньо - християнські старожитності на прикладі останніх досліджень в Західних областях України. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.72 - 74.
- 12.В.С.Ідзьо. Велика чи Біла Хорватія - ранньофеодальна слов'янська держава на території Галичини (V - X ст.). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.107 - 126.
- 13.В.С.Ідзьо. Володимир Грабовецький - дослідник Прикарпаття - XIII - XVIII ст. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.144 - 147.
- 14.В.С.Ідзьо. Олекса Довбуш у вивченні сучасної історіографії. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - Т.IV. - С.152 - 154.
- 15.В.С.Ідзьо. Соціально - економічна та політична історія Галичини X - перша половина XII століття. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.156 - 190.
- 16.В.С.Ідзьо. Археологічні дослідження на середньому Дністрі в контексті вивчення проблеми переходу від язичництва до християнства. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000.- Т. IV. - С.190 - 192.
- 17.В.С.Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX - XII). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000.- Т. IV. - С.199 - 201.
- 18.В.С.Ідзьо. Зародження та становлення християнства на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.201 - 203.
- 19.В.С.Ідзьо. До питання чехо - моравського впливу на літературу, культуру та релігію стародавньої України - Русі (IX - XIII століть). В.С.Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки “Монастир”, що між Івано - Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XX століть). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001. - Т.V. - С.94 - 98.
- 20.В.С.Ідзьо, В.С.Артюх. Східне Прикарпаття в Латенський час. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001. - Т.V. - С.181 - 187.
- 21.В.С.Ідзьо. Володимир Грабовецький - як дослідник Запорізького козацтва. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001. - Т.V. - С.202 - 205.
- 22.В.С.Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки “Монастир”, що між Івано - Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX - XX століть). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VII. - С.176 - 179.
- 23.В.С.Ідзьо. Історико - лінгвістичні дослідження етногенезу слов'ян Дунайсько - Карпато - Дністровського регіонів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.80 - 84.
- 24.В.С.Ідзьо. Історико - лінгвістичні дослідження етно - назв - Галич, Галичина. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.93 - 97.
- 25.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Типи наземних язичницьких культових центрів на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.116 - 121.
- 26.В.С.Ідзьо. Релігійне світобачення стародавніх народів на території України в епоху язичництва та раннього християнства за свідченнями письмових та археологічних джерел з Українського Прикарпаття та Подністров'я. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.124 - 135.
- 27.В.С.Ідзьо. Олег Ярославович Галицький (Настасич) - автор “Слова о полку Ігоревім”. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.104 - 112.
- 28.В.С.Ідзьо. Історико - лінгвістичні дослідження етногенезу українського народу. - Т.IX. - С.124 - 129.
- 29.В.С.Ідзьо. Утворення Галицького королівства. Галицький король Коломан I та процеси першої політично - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.130 - 142.
- 30.В.С.Ідзьо. Боярин Володислав Кормильчич - володар Галицької боярської республіки. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.161 - 167.
- 31.В.С.Ідзьо. Володимир II Галицький. До портрету останнього галицького володаря. - М., 2004. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.161 - 167.
- В.С.Ідзьо. Історія політичного, економічного та культурного розвитку кельтів - галатів на території Західної Європи та їх безпосередня участь в етно - політичних процесах на території Галичини. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.X. - С.102 - 105.
- 32.В.С.Ідзьо. Великий князь Лев Данилович і становлення міста Львова у XIII столітті як столиці України - Русі. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.X. - С.112 - 116.
- 33.В.С.Ідзьо. Галицьке Євангеліє 1144 - 2004. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.X. - С.137 - 139.

- 34.В.С.Ідзьо. Перша Унія Української церкви з Римською в Галичині в 1214 - 1230 роках. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.Х - С.171 - 195.
 - 35.В.С.Ідзьо. Стародавній Галич (246-2006) - 1760 років від часу першої письмової згадки готського історика Йордана. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2006.- Т.ХІІ. - С.56 - 64.
 - 36.В.С.Ідзьо. Школа Львівського Успенського Ставропігійського братства, як система української національної освіти в XVI - XVII ст. (1586 - 2006). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2006.- Т.ХІІ. - С.83 - 88.
 - 37.В.С.Ідзьо.Аналіз історичного розвитку Бастарнів, Карпів - Хорватів у взаємовідносинах з древніми: Хеттською, Еллінською, Факійською, Кельтською, Римською та Візантійською цивілізаціями. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2007. - Т.ХІІІ. - С.16 - 71.
 - 38.В.Ідзьо.Західні та Східні території Бастарнії згідно свідчення джерел та карти Клавдія Птолемея (II ст. до н.е. - II ст. н.е.). . Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2007. - Т.ХІІІ. - С.73 - 80.
 - 39.В.Ідзьо, В.Артюх. Проблема вивчення язичницьких святилищ слов'янського населення Українських Карпат і басейну Дністра (1998 - 2008). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2008. - Т.ХІV. - С.6 - 8.
 - 40.В.Ідзьо. Король Юрій І Львович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2008. - Т.ХІV. - С.61 - 68.
 - 41.В.Ідзьо. Історичний етногенез Бастарнії. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2009. - Т.ХV. - С.17 - 16.
 - 42.В.С.Ідзьо. Король Юрій І Левович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301 pp.). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2009. - Т.ХV. - С.79-86.
 - 43.В.С.Ідзьо, В.С. Артюх. Язичництво стародавнього населення Карпато - Дністровського регіону. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.ХVІ. - С. 114 - 117.
 - 44.В.С.Артюх, В.С.Ідзьо. Возникновение христианства в Западной Украине в первых веках н. э. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.ХVІ. - С. 118 - 125.
 - 46.В.С.Ідзьо. Археологічна реконструкція розвитку села Угринів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.ХVІ. - С. 133 - 157.
 - 47.В.С.Ідзьо. Українські Січові Стрільці - символ українського державотворення першої чверті ХХ століття. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.ХVІ. - С. 167 - 170.
- V. Наукові праці про історії Галичини опубліковані в Науковому Віснику Українського державного університету міста Москви(УДУ).**
- 1.В.С.Ідзьо. Російський цар Микола II в Галичині весною 1915 року. Політичні амбіції царської Росії щодо слов'янських народів у час I світової війни. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2001. - Т.І. - С.41 - 43.
 - 2.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. До питання про ранню історію Галича. . Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.ІІ. - С.55 - 57.
 - 3.В.С.Артюх. В.С.Ідзьо. Дохристиянські святилища слов'янського населення Прикарпаття і Подністров'я. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.ІІ. - С.83 - 86.
 - 4.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Утвердження християнства на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.ІІ. - С.86 - 89.
 - 5.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Кельтські міста на Дністрі на межі нашої ери (Згідно карти Клавдія Птолемея I - II ст. н.е.). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.ІІ. - С.216 - 219.
 - 6.В.С.Артюх, В.С. Ідзьо. К вопросу о локальном варианте кельтской культуры верхней части Днестра. - Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. -Т.ІІІ. - С.125 - 127.
 - 7.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Археологические исследования на Среднем Днестре в контексте изучения перехода от язычества к христианству на Евразийском континенте (май - сентябрь 2000 г.). Науковий Вісник Українського Університету. - М., 2002. - Т.ІІІ. - С.130 - 138.
 - 8.В.Ідзьо. В.Артюх. До питання походження Збручанського ідола. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2003. - Т.ІV. - С.114 - 117.
 - 9.В.Ідзьо. В. Артюх. Печерні язичницькі культові центри на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2003. - Т.ІV. - С.469-475.
 - 10.В.С.Ідзьо.“Велика чи Біла Хорватія” - VI - X століття. До з'ясування питання етногенезу й етнотворення Прикарпатських та Далматійських хорватів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V - Т.V. - С.15 -28.
 - 11.В.С.Ідзьо. Князь Володимир Володарович - фундатор Галичини. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V. - С.31 - 62.
 - 12.В.С.Ідзьо. Ярослав Осмомисл - князь Галицький. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V. - С.71 - 87.
 - 13.В.С.Ідзьо. Музична культура Галичини в 20 - 30 роках ХХ століття згідно свідчень часопису “Боян”. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VІ. - С.9 - 11.
 - 14.В.С.Ідзьо. Музична культура Галичини в 20 - 30 роках ХХ століття згідно свідчень часопису “Вісті”. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VІ. - С.16 - 18.

- 15.В.С.Ідзьо. Музична культура Галичини в 20 - 30 роках ХХ століття згідно свідчень часопису “ Українська Музикаі” (1937 - 1939). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VI. - С.9 – 11.
- 16.В.С.Ідзьо. Відношення Організації Українських Націоналістів та командирів УПА до формування німецькими окупантами України дивізії “Галичина” в світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VI. - С.102 – 106.
- 17.В.С.Ідзьо. Аналіз історіографії з питань соціально - економічного, політичного становлення та розвитку Галицької держави (ІІІ - ХІІІ ст.). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005. - Т. VII. - С.34 – 51.
- 18.В.С.Ідзьо. Правові, економічні взаємовідносини князів з боярством, міською громадою в Галицькій державі в ХІІ - ХІІІ століттях згідно зі свідченнями джерел та висновків історичної та археологічної науки. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005. - Т.VII. - С.60 – 81.
- 19.В.Ідзьо. Готи і гепіди і Галичині. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005. - Т.IX. - С.123 – 124.
- 20.В.Ідзьо. Зародження, становлення та кристалізація християнства на території Галичини (ІІІ-ХІІІ ст.). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2006. - Т.X. - С.11 – 28. В.Артюх. В.Ідзьо. Культові язичницькі пам'ятки середнього Подністрів'я (Бакота - Комарів). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2007. - Т.XII. - С.167 - 171.
- 21.В.Ідзьо. Становлення міст та поселень старогрецької цивілізації Нижнього Подністрів'я та їх пізвальні відносини до населення середнього та верхнього Подністрів'я (VII - V ст. до н. е.). Науковий Вісник Українського державного університету(УДУ). - М., 2007. - Т.XII. - С.171 – 173.
- 22.В.Ідзьо. Рецензія на працю Я. Стеха “Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини ХІХ - ХХ століть”. Перемишль - Львів. Видавництво “Сполом” 2006. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2007. - Т.XII. - С.187 - 190.
- 23.В.Ідзьо. І Міжнародна наукова конференція: ”Галицька держава ІІІ-ХІІІ століть - історія, релігія, культура(246 - 2006)”. 28 - 29 квітня 2006р. - Івано - Франківськ. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2009. - Т.XIV. - С.180 - 184.
- 24.В.Ідзьо. Бастарнія та Римська держава - політичні, торгово - економічні взаємовідносини на межі тисячоліть в ІІІ ст. до н. е. - ІІІ ст. н. е. Науковий Вісник УДУ. - М., 2010. - Т.XV. - С.86 - 133.
- 25.В.Артюх, В.Ідзьо. Печерна культова пам'ятка на Тернопіллі. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2010. - Т.XV. - С.133 - 135.
- 26.В.Ідзьо. Огляд джерел та концепцій історичного етно - творення племінного об'єднання карпів – хорватів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С.79-97.
- 27.В.Ідзьо. Український мовний ареал в епоху сусідства з Римською імперією у І-ІV століттях нашої ери. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С.101-115.
- 28.В.Ідзьо. Стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області, його язичницькі та християнські традиції. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С. 118-131.
- 29.В.Ідзьо. Презентація книги “Стародавній Перемишль (ІХ - ХІІ ст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сян” в українському народному домі в Перемишлі 22 листопада 2010р. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С.198-199.
- 30.В.Ідзьо. Міста Галичини та Волині у ІХ-ХІІІ століттях. Науковий Вісник Українського державного університету(УДУ). - М., 2013. - Т.XVIII. - С.86-125.
- 31.В.Ідзьо. Львівське королівство. Політичні взаємовідносини Русі-України в Центральній-Східній Європі в кінці ХІІІ першій половині ХІV століття. Науковий Вісник УДУ. - М., 2013. - Т.XVIII. - С. 127-134.
- 32.В.Ідзьо. Стародавній Любачів: історія, релігійна культура у ІХ-ХІІІ століттях. До 800-ліття першої письмової згадки про місто Любачів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2014. - Т.XIX. - С.146-152.
- 33.В.Ідзьо. Галицьке королівство 1215-1221 років. До 800-ліття з часу утворення. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2015. - Т.XX. - С.172-210.
- 34.В.Ідзьо. Рецензія на книгу історика Михайла Дземана “Іван Макух, - адвокат із Товмача, - міністр ЗУНР”. - Тлумач “Злагода”, 2013. - 188с. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2015. - Т.XX. - С.212-213.
- 35.В.Ідзьо. Релігійна культура гирла Дністро-Дунайського мікроріччя басейну Чорного моря України в епоху Трипілля в контексті дослідження етногенезу релігійної культури та духовності та формування європейської спільноти а Х-ХVІІІ тис. до нашої ери. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2016. - Т.XXI. - С.82-106.
- 36.В.Ідзьо. Відновлення Галицького Королівства в ХVІІІ столітті Священною Римською імперією та його зміцнення в Австро-Угорський період української історії. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2016. - Т.XXI. - С.140-146.
- В.Ідзьо. Галицьке, Львівське Королівство на шпальтах книги Олександра Гвагніні. «Хроніка Руської землі» - «Kronika Ziemi Ruskiej». Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2016. - Т.XXI. - С.152-156.

VI. Статті в наукових журналах України:

- 1.В.С.Ідзьо. Вчені ХІХ століття про етногенез Галицької Русі. (До питання локалізації прикарпатських хорватів). Медобори і духовна культура давніх та середньовічних слов'ян.(До 150 - ти річчя виявлення Збруцького “Святовіда”. Матеріали наукової конференції 8 - 9 жовтня, с.Гримайлів. - Львів, 1998. - С. 204 - 218.

- 2.В.Ідзьо. В.Артюх. До питання походження Збруцького ідола. Історія релігій в Україні. Матеріали IX міжнародної конференції 11 - 13 травня 1999 року. - Львів, 1999. - Книга I. - С.144 - 147.
- 3.В.Ідзьо. Скульна культова пам'ятка "Монастир". Історія релігій в Україні. Праці X Міжнародної наукової конференції. - Львів, 2000. - С.13 - 15.
- 4.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Зародження та становлення християнства на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Дрогодицького педінституту. - Дрогобич, 2000. - С.23 - 31.
- 5.В.Ідзьо. Археологічні дослідження на середньому Дністрі в контексті вивчення проблеми переходу від язичництва до християнства. Історія релігій в Україні. Праці XI Міжнародної наукової конференції (Львів, 16 - 19 травня 2001 року). - Львів "Логос", 2001. - С.7 - 10.
- 6.В.Ідзьо. До питання про локальний варіант кельтської культури на Дністрі. Збірник. Культурні грона Дністра. Мультинаціональна культурно - історична спадщина Наддністрянщини. - Івано - Франківськ. Лілея - НВ., 2001. - С.14 - 16.
- 7.В.Ідзьо. Зародження становлення та кристалізація християнства на території Подністров'я. Мультинаціональна культурно - історична спадщина Наддністрянщини. - Івано - Франківськ. Лілея - НВ., 2001. - С.17 - 23.
- 8.Віктор Ідзьо. Передумови суспільного, економічного та політичного становлення Галицької держави (II - X ст. н.е.). Перевал. - Івано - Франківськ, 2001. - №3 - 4. - С.292 - 311.
- 9.В.Ідзьо. Ранньохристиянські старожитності на прикладі останніх досліджень в Західних областях України. Історія релігій в Україні. Праці XII - ї Міжнародної Наукової Конференції (Львів, 20 - 24 травня 2002 року). - Книга I. - Львів "Логос", 2002. - С.30 - 35.
- 10.В.С.Ідзьо. Міжнародна наукова конференція "Галицька Митрополія і історичному, культурному та духовному житті Європи". Український Історичний Журнал. - К., 2002. - №1. - С.150 - 153.
- 11.В.С.Артюх., В.С.Ідзьо. К вопросу об локальном варианте кельтской культуры в верхней части Днестра. Матеріали міжнародної археологічної конференції "Етнічна історія та культура населення степу та лісостепу Євразії (від кам'яного віку по раннє середньовіччя). Дніпропетровський державний університет. Лабораторія археології Придніпров'я. - Дніпропетровськ, 1999. - С.127 - 129.
- 12.В.С.Ідзьо. Кельти - галати - фундатори Галичини. Наукові Записки "Бойківщина". - Дрогобич, 2002. - Т.І. - С.116 - 128.
- 13.Віктор Ідзьо. Дивізія "Галичина" у світлі військових документів та радянських військових архівів. В Збірнику наукових праць "Перша Українська дивізія Української Національної Армії: Історія створення та національно - політичне значення. Матеріали науково - практичної конференції. Доповіді та повідомлення. - Львів, Новий Час", 2002. - С.104 - 117.
- 14.Віктор Ідзьо. Ранньохристиянські старожитності на прикладі останніх досліджень на Прикарпатті. Красзнавець Прикарпаття. - Івано - Франківськ, 2003. - №1. - С.19 - 22.
- 15.Геннадій Гриценко. Віктор Ідзьо. До проблеми кельтсько - слов'янської духовної культури Прикарпаття. Красзнавець Прикарпаття. - Івано - Франківськ, 2003. - №1. - С.23 - 24.
- 16.В.Ідзьо. Вплив кельтів на розвиток слов'янського етносу і слов'янської державності. Бойки. Видання науково - культорологічного Товариства "Бойківщина". До 75 - річчя Товариства Бойківщина. - Дрогобич, 2003. - С.45 - 94.
- 17.Віктор Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки "Монастир", що між Івано - Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX - XX століть). Історія релігій в Україні. Матеріали XIV - ї Міжнародної Наукової Конференції. - Львів, 11 - 14 травня 2004 р. - Львів "Логос", 2004. - С.48 - 55.
- 18.Віктор Ідзьо. Олег Ярославович галицький (Настасич) - автор "Слова о полку Ігоревім". - Перевал. - Івано - Франківськ, 2004. - №2 - С.137 - 145.
- 19.Віктор Ідзьо. Готи і геріди в Галичині. Наукові Записки Інституту Народознавства НАН України, Івано - Франківського Красзнавчого музею. - Івано - Франківськ. Видавництво "Лілея НВ". - Випуск 9 - 10, 2006. - С.116 - 118.
- 20.Віктор Ідзьо. Дивізія "Галичина" у світлі військових документів та радянських військових архівів. В книзі П.Кононенко, Т.Кононенко. Українська освіта у світовому часопросторі. - К., 2007. - С.508 - 517.
- Віктор Ідзьо. Олег Галицький. - Література. Фольклор. Проблеми поетики. Збірник наукових праць. Інститут Філософії Київського національно університету ім. Т.Шевченка. - К., "Твім інтер"- Випуск 31. - Частина 2., 2008. - С.31 - 57.
- 21.Віктор Ідзьо. Лев Данилович в українській та європейській історичній традиції (1228 - 1301). - Українознавець. - Львів, 2008. - Ч. VII. - С.18 - 36.
- 22.Віктор Ідзьо. Олег Ярославович Галицький (Настасич) - автор "Слова о полку Ігоревім". - Українознавець. - Львів, 2008.- Ч. VII. - С.74 - 85.
- 23.В.С.Ідзьо. Галицький король Коломан I та процеси першої політико - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. - Прикарпатський Вісник Наукового Товариства ім. Т.Шевченка Івано- Франківськ "Думка", 2008. - №2.- С.97 - 126.
- 24.В.С. Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна літературна історична пам'ятка 1144 року. - Прикарпатський Вісник Наукового Товариства ім. Т. Шевченка "Слово". - Івано - Франківськ, 2008. - №3. - С.48-51.
- 25.В.С.Ідзьо. Лев Данилович - Володар Русі - України(1292-1301pp.). Збірник наукових праць Науково - дослідного інституту українознавства. - Київ, 2008. - Т. XXII. - С.295 - 300.

- 26.В.Ідзьо. Партиїно - політична та військова система в СРСР у протистоянні з ОУН - УПА у 1944 році згідно свідчень надзвичайно таємних документів Головного Архіву Російської Федерації в Москві. - Матеріали міжнародної наукової конференції "Степан Бандера в українському національно - визвольному русі ХХ століття", яка присвячена 100 - річчю від дня народження Провідника ОУН Степана Бандери. - Галичина - №15 - 16. - Івано - Франківськ, 2009. - С. 396 - 407.
- 27.Віктор Ідзьо. Перемишчина: спроба відновлення історичної пам'яті. Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини ХІХ - ХХ століть". Львів "Сполом", 2009. - Т. - ІІ. - С.5 - 7.
- 28.Віктор Ідзьо.В. Артюх. Язичництво стародавнього населення Карпато - Дністровського регіону. Національний Києво - Печерський історико - культурний заповідник."Могилянські читання - 2008". Збірник наукових праць. - К., 2009р. - С.31 - 38.
- 29.Віктор Ідзьо. Партиїно - політична та військова система в СРСР у протистоянні з ОУН - УПА у 1944 році згідно свідчень надзвичайно таємних документів Головного Архіву Російської Федерації в Москві. - Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції до 100 - річчя від дня народження. Видавничий центр Львівського Аграрного Університету. - Львів, 2009. - С.12 - 58.
- 30.Віктор Ідзьо. Король Юрій І Левович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301 pp.). Українознавець, 2009. - Випуск VIII. - С.18 - 25.
- 31.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка 1144 року. Історико-релігійні та етнокультурні особливості Галицького регіону в загальноукраїнському контексті. Матеріали Міжнародної наукової конференції Галич. 14 - 15 травня 2010 року. Інформаційно - видавничий відділ Національного заповідника "Давній Галич". - Галич, 2010. - С.228 - 231.
- 32.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка 1144 року. Проблеми поетики. Збірник наукових праць. Інститут Філософії Київського національного університету ім. Т.Шевченка. - К., "Твім інтер"- Випуск 29. - Частина 1., 2010. - С.12 - 17.
- 33.Віктор Ідзьо. Олег Ярославович Галицький (Настасич) - автор "Слова о полку Ігоревім". Наукові Вісник Інституту Народознавства НАН України, Івано - Франківського Краєзнавчого музею. - Івано - Франківськ. Видавництво "Лілея НВ". - Випуск 11 - 12, 2010. - С.123 - 136.
- 34.Віктор Ідзьо. Історична реконструкція розвитку села Угринів в контексті дослідження розвитку Галицького підгороддя. Галич і Галицька земля в доісторії і середньовіччі. Проблеми методології. Матеріали Міжнародної наукової конференції Галич, 4 листопада 2010 року. Інформаційно - видавничий відділ Національного заповідника "Давній Галич". - Галич, 2010. - С.14-38.
- 35.Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль(ІХ-ХІІст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сянї. Перемишльські Архієпархіальні Відомості. - Перемишль, 2010. Річник IV. - С.21-34.
- 36.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію кандидата історичних наук Побуцького Семена Омеляновича "Галицька митрополія в контексті міждержавних і міжконфесійних відносин ХІV - ХV століть". Українознавець. - Львів, 2011. - Випуск Х. - С.187-185.
- 37.Ідзьо В.С., Побуцький С.О. Галицьке євангеліє 1144 року у контексті проблеми збереження та вивчення музейних пам'яток. Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник. «Могилянські читання». Збірник наукових праць 2010р. - К.,2011. - С.212-216.
- 38.Ідзьо В.С., Артюх В.С. З історії формування археологічної колекції Львівського музею історії релігії. Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник. «Могилянські читання». Збірник наукових праць 2010р. - К., 2011. - С.365-372.
- 39.Віктор Святославович Ідзьо. Галицьке євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка. - Трипільська Цивілізація. - Науково-практичний журнал. - Київ, 2012. - №2. - С.97-101.
- 40.Віктор Святославович Ідзьо. Лев І Данилович – король Русі-України (1292-1301pp.). - Трипільська Цивілізація. - Науково-практичний журнал. - Київ, 2012. - №7. - С.90-93.
- 41.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє. - Журнал Верховної Ради України "Віче". - Київ, листопад, 2012. - С.60-62.
- 42.Віктор Ідзьо. Язичництво стародавнього населення Карпато - Дністровського регіону в контексті вивчення історико-археологічних проблем наукового українознавства. - Українознавець. - Львів, 2013. - Випуск XIII. - С.5-8.
- 43.Віктор Ідзьо. Історія Тлумача. До 800-ліття з часу заснування стародавнього міста України(1213-2013pp.). - В книзі: Михайло Буджак. Історія Тлумача. До 800 - ліття з часу заснування (1213- 2013pp.). Науково-популярне видання. - Івано-Франківськ "Сімік", 2013р. - 210с. - С.4-7.
- 44.В.С.Ідзьо. Історія вивчення культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки «Монастир», що між Івано-Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець.(порівняльний аналіз досліджень вчених ХІХ-ХХІ століть). - «Православ'я в Україні». Збірник матеріалів ІІІ Всеукраїнської наукової конференції. - Київ, 25 листопада 2013р. - Ч.І. - С.280-289.
- 45.Віктор Ідзьо. Українські січові стрільці в українському державотворенні. - Івано-Франківськ, «Перевал», 2014р. - №3-4. - С.278-283.
- 46.Віктор Ідзьо. Місто Любачів та Любачівська земля за останніми науковими дослідженнями. 800-літтю з часу першої письмової згадки в руському, угорському та польському літописах присвячується (1214-2014pp.). - Вісник Любачівщини. Видання Товариства «Любачівщина» - Львів, 2014р. - Випуск 21. - С.53-61.
- 47.Віктор Бойчук-Ідзьо. Редагування книжки Михайла Буджака Історія Тлумача. До 800 ліття з часу заснування стародавнього міста України(1213-2013). Тлумач: історія та сучасність. Матеріали міжнародної науково-практичної

конференції присвяченої 800-літтю заснування міста Тлумача. – (Тлумач 23 жовтня 2013р.). Упорядник А.А.Білас. Івано-Франківськ-Тлумач: “Злагода”, 2014р. - С.203-204.

48.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-1221 років як виразник української євроінтеграції першої чверті XIII століття: спроба дослідження засобами наукового українознавства. Українознавець. - Львів, 2016. - Вип.XVI. - С.10-55.

49.Віктор Ідзьо. Стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області, його язичницькі та християнські традиції. Українознавець. - Львів, 2018. - Вип.XVIII. - С.34-46.

50.Віктор Ідзьо. Стародавнє місто Щекотин та щекотинська християнська релігійна культура XIII-XIV століть. Українознавець. - Львів, 2020. - Вип.XX. - С.35-40.

51.Віктор Ідзьо. Рецензія на працю «Енциклопедія Бойківщини: культура, мова, славні імена». Головний редактор - Роман Степанович Дяків». - Київ, 2016. - 408с. Українознавець. - Львів, 2020. - Вип.XX. - С.91-92.

VII. Статті опубліковані в газетах:

1.Віктор Ідзьо. Про походження слов'ян та їх державності. - Запорізька Січ. - Запоріжжя, 12 листопада 1996. - С.6.

2.Віктор Ідзьо. Про походження слов'ян і їх державності. - Український Вибір. Травень - червень. - М., 1997. - №1 - 2 (11 - 12). - С.14 - 15.

3.Віктор Ідзьо. До проблеми вивчення Галицького Євангелія. - Нова Зоря. Український Греко - Католицький часопис. - Івано - Франківськ, 23 квітня 2004р. - Число 17 (587). - С.4.

4.В.С.Ідзьо. Історико - лінгвістичні дослідження етногенезу Карпат та Карпатського регіону. - Літературний Львів, 2004. - Ч. 6 (100). - С.17 - 18.

5.Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX-XIIст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні. - Газета Пульс Ставропігії. - Львів, 15 вересня 2010р. - №2. - С.6.

6.Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX-XIIст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні. - Газета Пульс Ставропігії. - Львів, 19 листопада 2010р. - №4. - С.6.

7.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка 1144 року. - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, 25 грудня 2010р. - Ч.5-6. - С.6.

8.Віктор Ідзьо. Дивізія “Галичина” у світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. - Галичина. Громадсько-політична газета Івано-Франківської обл. - Івано - Франківськ, 28 квітня 2011р. - №175-176. - С.8.

9.Віктор Ідзьо. Видання Галицького Євангелія - справа національної честі. - Галичина. Громадсько-політична газета Івано-Франківської обл. - Івано - Франківськ, 16 липня 2011р. - №103. - С.1.

10.Віктор Ідзьо. 18 серпня 2011 року в Соборі Преображення Господнього, у Ярославі відбулась молебень до Чудотворної Ікони Прествятої Богородиці “Милосердя Двері” - з нагоди 15-ти ліття коронації Папськими Коронами. - Радіо “Воскресіння”. - Новини, 2011р. - С.1. (www.rtlviv.ua).

11.Віктор Ідзьо. Школа Львівського Успенського Ставропігійського братства, як система української національної освіти XVI-XVII століть. - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, січень 2012р. - Ч.1. - С.1.

12.Віктор Ідзьо. Олег Ярославовч Галицький(Настасич) - автор «Слова о полку Ігоревім». - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, лютий 2012р. - Ч.2. - С.2.

13.Віктор Ідзьо.Олег Ярославовч Галицький (Настасич) - автор «Слова о полку Ігоревім». - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, березень 2012р. - Ч.3. - С.1.

14.Віктор Ідзьо. Олег Ярославовч Галицький (Настасич) - автор «Слова о полку Ігоревім». - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, квітень 2012р. - Ч.4. - С.1.

15.Віктор Ідзьо. Лев Данилович – володар Русі-України(1292-1301pp.). - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, червень-липень 2012р. - Ч.6-7. - С.4.

16.Віктор Ідзьо. Шляхами співпрці з академіком-мистецтвознавцем Борисом Возницьким. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, червень-липень 2012р. 2012р. - Ч.6-7. - С.6.

17.Віктор Ідзьо. Язичницькі та християнські традиції стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, січень 2013р. - Число I. - С.7.

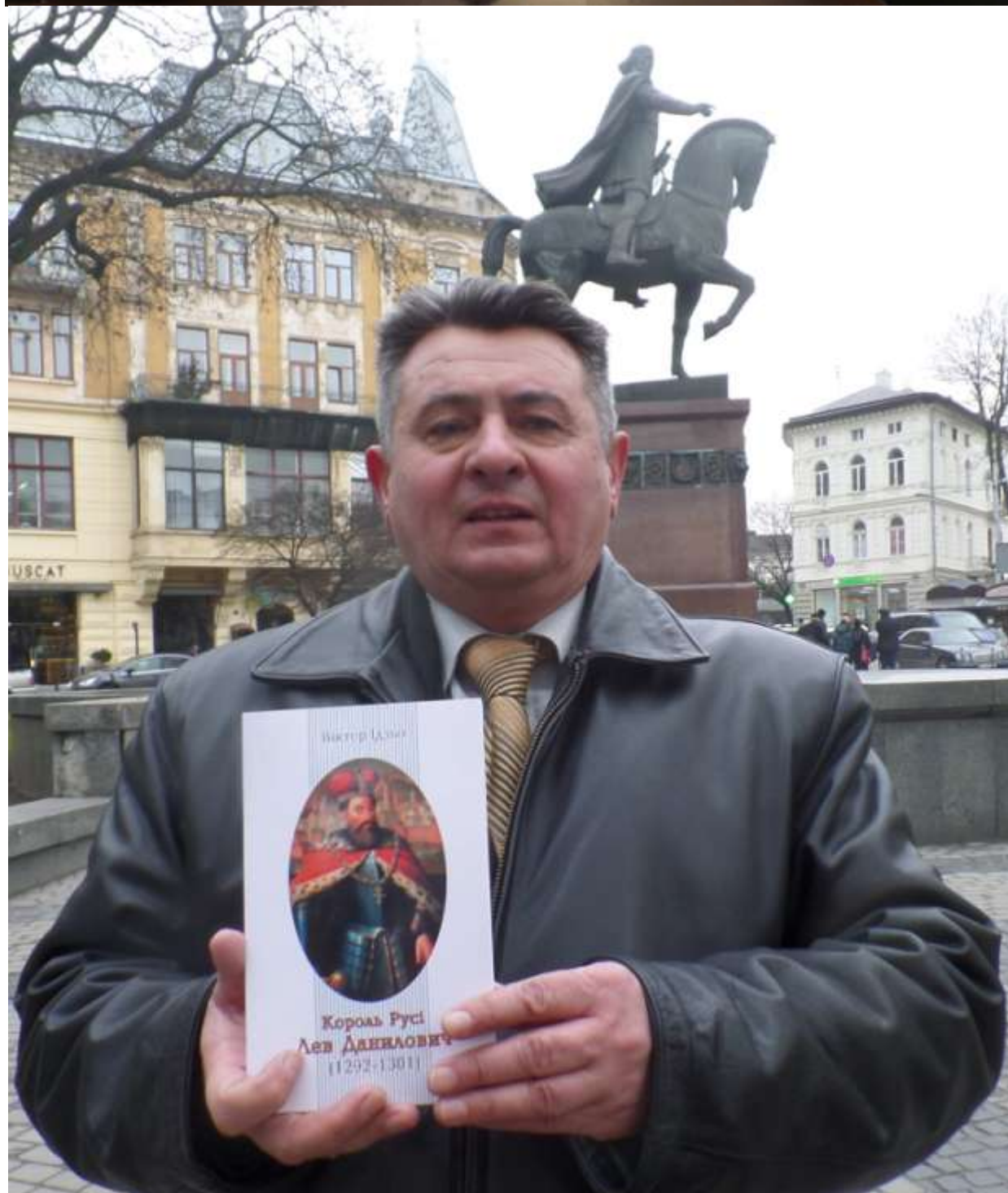
18.Віктор Ідзьо. Язичницькі та християнські традиції стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, лютий 2013р. - Число II. - С.6.

19.Віктор Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки “Монастир”, що між Івано-Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XXI століть). - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, грудень 2013р. - Число XII. - С.5.

20.Віктор Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки “Монастир”, що між Івано-Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XXI століть). - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, січень 2014р. - Число I. - С.5.

- 21.Віктор Ідзьо. Українські Січові Стрільці у Першій світовій війні та в українському державотворенні. 100 років від початку I світової війни(1914-2014). - Газета громадської організації "Львівське Ставропігійське Братство". - Львів, листопад-грудень 2014р. - Число XI-XII. - С.4-5.
- 22.Віктор Ідзьо. Міжнародної наукової конференції «Роль міста Любачева та Любачівської землі в історії та культурі України. 800-літтю з часу першої письмоорськоїдержавивої згадки про місто Любачів присвячується(1214-2014рр.)». - Газета громадської організації "Львівське Ставропігійське Братство". - Львів, листопад-грудень 2014р. - Число XI-XII. - С.8.
- 23.Віктор Ідзьо. Святкування 800 – ліття Галицького Королівства (1215-2015рр.) та презентація і обговорення наукових праць організатора святкування, завідувача Кафедрою Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон» доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо «Галицький король Коломан I та процеси першої політико-релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття» та електронних видань «Галицьке Королівство в 1215-2015 роках та «Українська держава в IX-XIV століттях», та вручення офіційних документів на працю відділенню «Стародавньої історії України». - Газета громадської організації "Львівське Ставропігійське Братство". - Львів, січень 2015р. - Число I. - С.4.
- 24.Віктор Ідзьо. Галичина в книзі О. Гвагніні "Хроніка Землі Руської". До 800 ліття Галицького королівства. Галичина. Івано-Франківськ, 16 червня 2015р., вівторок. - №86. - С.1. - С.8.
- 25.Віктор Ідзьо. Галич під королівською короною. Галичина. Івано-Франківськ, 12 листопада 2015р., вівторок. - №168-169. - С.8.
- В.Ідзьо. Галич під королівською короною. Галичина. Івано-Франківськ, 19.11.2015р., вівторок. - №172-173. - С.8.
- 26.Віктор Ідзьо. Галич під королівською короною. Галичина. Івано-Франківськ, 26 листопада 2015р., вівторок. - №176-177. - С.8.
- 27.Віктор Ідзьо. Засновника Галицького королівства вшанували в Ватикані. Галичина. Івано-Франківськ, 22 листопада 2016 року. - №90. - С.8.
- 28.В. Ідзьо. Стародавнє місто Щекотин. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №4, 2 лютого 2017р. - С.4.
- 29.Віктор Ідзьо. Володимир, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1141-1153рр.)."Галичина. Івано-Франківськ, 23 лютого 2017 року. - №14. - С.17.
- 30.Віктор Ідзьо. Володимир, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1141-1153рр.)." Галичина. Івано-Франківськ, 3 березня 2017 року. - №16. - С.13.
- 31.Віктор Ідзьо. Визначна пам'ятка історії та християнської культури Галицької Русі. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №20, 8 червня 2017р. - С.4.
- 32.Віктор Ідзьо. Визначна пам'ятка історії та християнської культури Галицької Русі. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №22, 22 червня 2017р. - С.5.
- 33.В.Ідзьо. Експедиція "Давній Щекотин", 2017р. Відродження. - №38. - Жовква. 12 жовтня 2017р. - С.4.
- 34.Віктор Ідзьо. Будівничий Галицької держави. Ярослав Володимирович, князь Галицький – політик, дипломат, державний стратег(1153-1187рр.). Галичина. Івано-Франківськ, 30 листопада 2017р., четвер. - №88. - С.19.
- 35.Віктор Ідзьо. Будівничий Галицької держави. Ярослав Володимирович, князь Галицький – політик, дипломат, державний стратег(1153-1187рр.). Галичина. Івано-Франківськ, 7 грудня 2017р., четвер. - №89. - С.19.
- 36.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №8, 22 лютого 2018р. - С.4.
- 37.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №9, 1 березня 2018р. - С.4.
- 38.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №10, 9 березня 2018р. - С.4.
- 39.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №11, 15 березня 2018р. - С.5.
- 40.Віктор Ідзьо. Галицький реформатор. Як великий князь і король Роман Мстиславович на початку XIII століття створив давньоукраїнську державу від Карпат до Дніпра. Галичина. Івано-Франківськ, 22 березня 2018р., четвер. - №25. - С.14.
- 41.Віктор Ідзьо. Галицький реформатор. Як великий князь і король Роман Мстиславович на початку XIII століття створив давньоукраїнську державу від Карпат до Дніпра. Галичина. Івано-Франківськ, 12 квітня 2018р., четвер. - №31-32. - С.18.
- 42.Віктор Ідзьо. Галицький реформатор. Як великий князь і король Роман Мстиславович на початку XIII століття створив давньоукраїнську державу від Карпат до Дніпра. Галичина. Івано-Франківськ, 31 травня 2018р., четвер. - №47-48. - С.15.
- 43.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство. Газета «День». - Київ, 20-21 квітня 2018 року. - № 70-71. - С.20.
- 44.Віктор Ідзьо. Час виникнення Галича і далі інтригує дослідників. Галичина. Івано-Франківськ, 8-11 березня 2019 року. - №11. - С.18.

Презентація XX числа наукового журналу «Українознавець» у Львівській мерії.

25 листопада 2020 року на запрошення засновника та головного редактора, директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя, у Львівській мерії, з нагоди 15 - ти ліття заснування та 60-ти ліття з Дня народження засновника та головного редактора академіка Віктора Ідзя, відбулась презентація I-XIX чисел та обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець»...

В обговоренні взяли участь також гості: викладачі вузів, громадські, культурні, релігійні діячі з Львова які цікавляться науковою діяльністю наукового журналу «Українознавець», що нище подані на фото-документах...

Віктор Ідзьо

**Науковий журнал
«Українознавець»
у 2005 - 2015 роках**

Львів

«Видавництво Інституту Східної Європи»,

Зокрема Президент Міжнародної Фодедерації українських бойових мистецтв Бойового Гопака пан Володимир Пилат, під час обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець» наголосив: «... Те, що науковий журнал «Українознавець» активно функціонує в Львові в Україні вже 15 років (2005-2015pp.) і об'єднує навколо себе визначних українських на європейських вчених: істориків, філологів, філософів, українознавців, зокрема таких з України, як Петро Кононенко(філолог, мовознавець, літературознавець), Ярослав Калакура(історик), Микола Недюха (філософ), Володимир Качкан(філолог), Ян Масарик(історик, філософ. Чехія), Рудольф Ірша(історик та археолог - Словачія), Ярослав Крик(філолог та літературознавець. Німеччинка), Катерина Хоронжук(історик - міжнародник. Польща) та багато інших визначних вчених-українознавців з України та Європи, які утворюють Редакційну Радю та Редколегію наукового журналу «Українознавець», і які власне формують з вчених авторів наукових праць кожне число «Українознавця» у продовж 15 років, є цілковита заслуга його засновника та головного редактора, завідувача Кафедрою українознавства, директора Інституту Східної Європи(ІСЄ) доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя, якому я від Міжнародної Фодедерації українських бойових мистецтв Бойового Гопака складаю велику Подяку за титанічну наукову, редакторську та організаційну працю...

Надіюсь що більш детально 15 - ти літню діяльність наукового журналу «Українознавець ми обговоримо під час Міжнародної наукової конференції «Єдина Європа: історичне минуле та майбутнє європейського континенту», яка відбудеться 6 червня 2020 року і на якій відбудеться офіційна презентація всіх XX чилел наукового журналу «Українознавець»...», наголосив на завершення виступу від всіх присутніх - Президент Міжнародної Фодедерації українських бойових мистецтв Бойового Гопака Володимир Пилат, виступ якого був зустрінутий оплесками всіма учасниками обговорення XX числа наукового журналу «Українознавець»...

У якійсь мірі це обговорення можна вважати другою репетицією чудовою до майбутніх урочистостей з відзначення 15-ти ліття «Українознавця» і вона пройшла успішно. Познайомитися з працями, що опубліковані в I - XX випусках наукового журналу «Українознавець» за 2005-2020 роки можна у Львівській національній науковій Бібліотеці ім. В. Стефаника та на сайті Інституту Східної Європи - **www.easterneurope.nethouse.ua**

25 листопада 2020 року від Вченої Ради, колективу Інституту Східної Європи(ІСЄ) директора ІСЄ академіка Віктора Ідзя з 60-ти літтям привітав Голова Вченої Ради ІСЄ академік Петро Кононенко.

Вітаючи ювіляра академіка Віктора Ідзя в своїй промові академік П.Кононенко наголосив на плідній 30-ти літній спільній науково-освітній співпраці на ниві наукового українознавства на Кафедрі українознавства Інституту Східної Європи та в науковому журналі «Українознавець»!...

На завершення привітання Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи, перший заступник наукового журналу «Українознавець» доктор філологічних наук, професор, академік Петро Кононенко привітав розбудову Кафедри українознавства в ІСЄ, вихід для студентів та магістрів підручника «Лекції з Українознавства» та монографії «Українська держава в IX-XV століттях», бо це дійсно держава суто українців, і заслужене включення в книгу «Почесні імена України – еліта держави» директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя...

ПОЧЕСНА НАГОРОДА

Гузю
Віктору Святославовичу

ЗА ВИЗНАЧНІ ЗАСЛУГИ
В РОЗВИТКУ УКРАЇНОЗНАВСТВА,
ВПРОВАДЖЕННІ ЙОГО В НАУКУ,
ВИХОВАННЯ, ОСВІТУ, КУЛЬТУРУ
І ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ
ТА ЗМІЦНЕННЯ ЄДНОСТІ УКРАЇНИ
І СВІТОВОГО УКРАЇНСТВА.

Директор Інституту професор
Петро Конonenко

Петро Конonenко

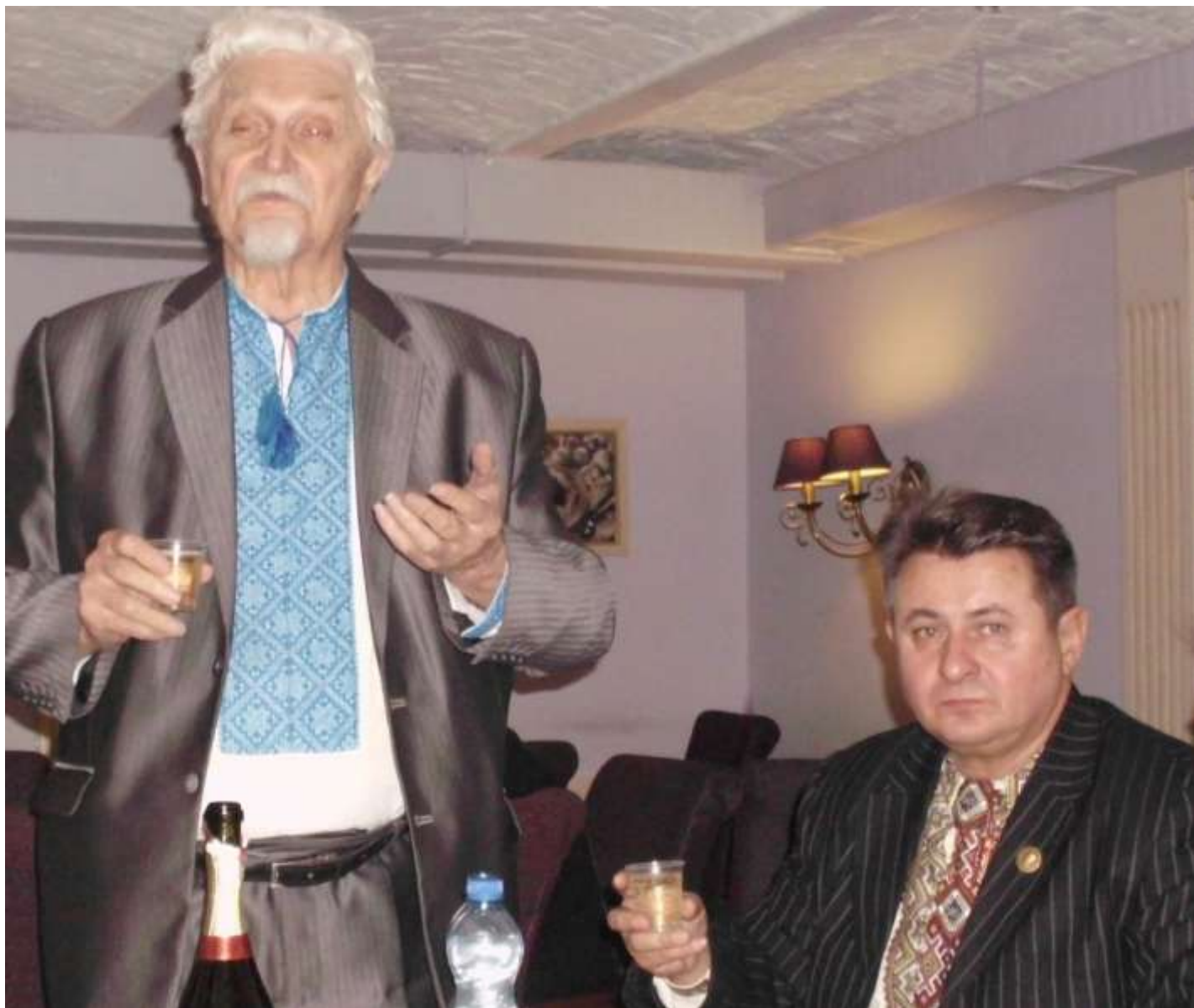

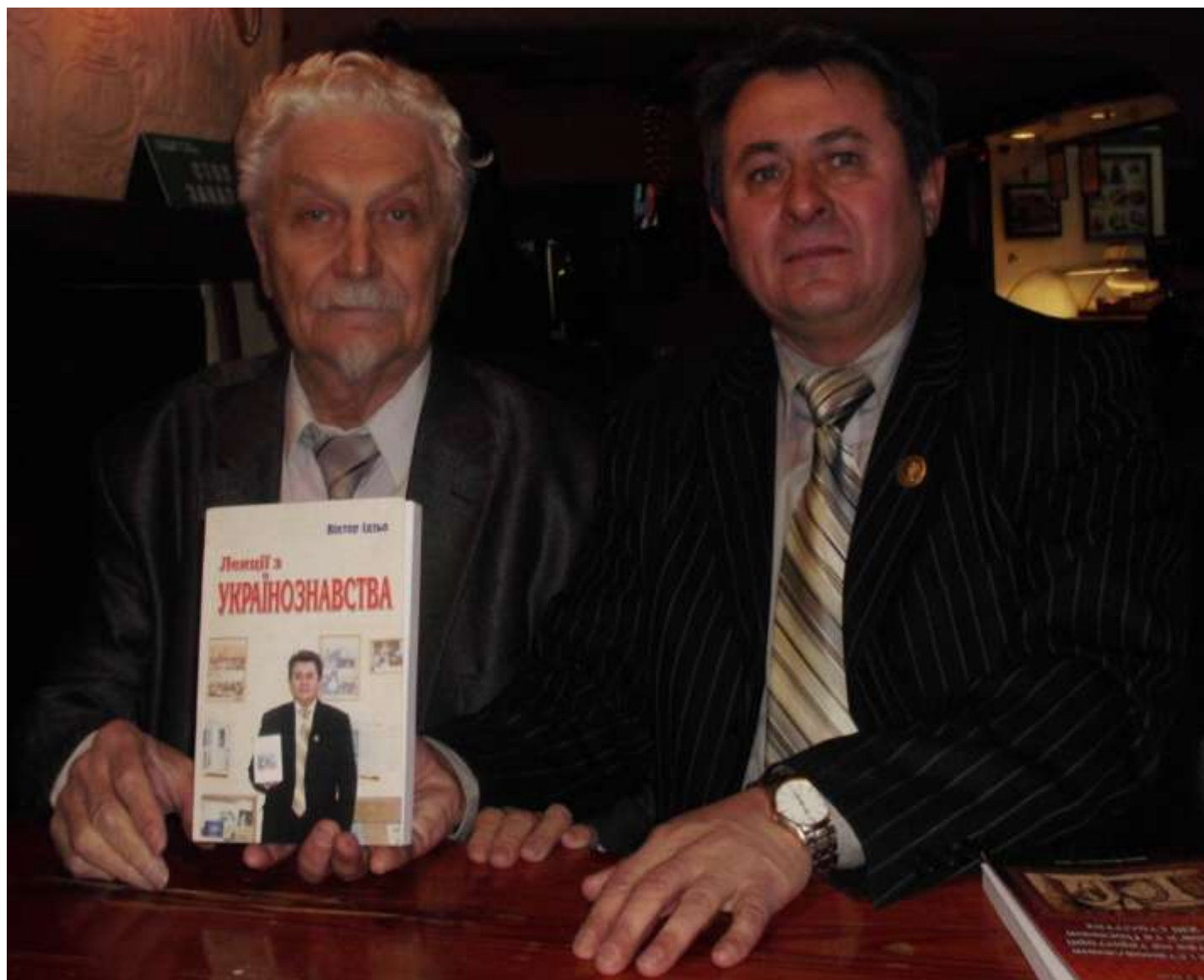

ІДЗЬО

ВІКТОР СВЯТОСЛАВОВИЧ

ДИРЕКТОР-ЗАСНОВНИК ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ,
 ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ АКАДЕМІЇ НАУК «ТРИПІЛЬСЬКА
 ЦИВІЛІЗАЦІЯ», АКАДЕМІК АНВШ УКРАЇНИ,
 АКАДЕМІК МІЖНАРОДНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК ЄВРАЗІЇ,
 ДОКТОР ІСТОРИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР,
 ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ім. АКАДЕМІКА І. КРИП'ЯКЕВИЧА
 ТА МІЖНАРОДНОЇ ПРЕМІЇ ім. КОРОЛЯ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

За активну діяльність в українській діаспорі Росії та вагомий внесок у розвиток і розбудову української держави нагороджений орденом «За мужність» III (1999) та II (2012) ступенів.

Народився 25 листопада 1960 р. у м. Івано-Франківську. Захоплення історичним минулим стало вирішальним у виборі майбутнього фаху. У 1981 р. закінчив Івано-Франківський народний університет пропаганди пам'яток історії та культури, а в 1984 р. — історичний факультет Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, де розпочав наукову діяльність під керівництвом професора В. Грабовецького, котрий, будучи учнем І. Крип'якевича, підтримував неперервність академічної традиції наукової школи М. Грушевського. З 1984 до 1985 рр. служив у збройних силах й отримав звання лейтенанта сухопутних військ. Трудову діяльність розпочав інспектором обласного управління професійно-технічної освіти, далі працював

викладачем історії. У 1988 р. переїхав до Москви. З 1992 до 2002 рр. був пошукачем та викладачем історії Московського державного педагогічного університету (МДПУ), де в 1997 р. успішно захистив дисертацію й став кандидатом історичних наук. З 1997 до 2002 рр. працював проректором із науково-організаційної роботи в МДПУ. У 2002 р. захистив докторську дисертацію.

Енергійний організатор і талановитий учений невтомно опікувався науково-освітнім життям українців у Росії. У 1992 р. брав участь у заснуванні Українського державного університету в Москві, у 1997 р. — Українського інституту при МДПУ, у 1995 р. став засновником та першим очільником Українського історичного клубу в Москві. Будучи патріотом, у 1997–2010 рр. проявив себе як активний член ради Об'єднання українців Росії. У 2000–2015 рр. — ректор Українського державного університету в Москві, видав XXI том «Наукового Вісника УУМ» (2001–2015). У 1995 р. очолював як головний редактор видання «Український історичний альманах у Росії». Заснував і у 1997–2010 рр. очолював редакцію «Наукового вісника Українського історичного клубу», якого видав XVI томів. У 2005 р. започаткував у Львові науковий журнал «Українознавець», який виходить і донині.

У 2001 р. заснував в Україні науково-дослідницький заклад — Інститут Східної Європи (ІСЕ) при Університеті «Львівський Ставропігійон», перед яким постало завдання — розбудова науково-освітньої та видавничої системи на основі українських інтелектуальних, історичних та культурно-християнських традицій. З 2017 р., рішенням ректора Мауро Контілі, В. С. Ідзьо затверджений професором Римського університету імені Павла Апостола.

У фокусі Віктора Святославовича широке коло наукових проблем, пов'язаних із вивченням української історії, українознавства, археографії та джерелознавства. Він — автор понад 800 наукових праць, у тому числі 50 монографій. Під керівництвом академіка проводиться багато міжнародних наукових конференцій, де здійснюється системне вивчення джерел з української історії. Результати наукової діяльності Віктора Ідзьо гідно оцінені на найвищому державному рівні. За монографічне дослідження «Українська держава в XIII столітті» отримав премію ім. академіка І. Крип'якевича, за працю «Українська держава в IX–XIV століттях» — Міжнародну премію ім. Короля Данила Галицького, за монографію «Галицьке королівство 1215–2015 рр.» нагороджений золотою медаллю вченої ради Університету «Львівський Ставропігійон». Удостоєний орденом «Золотий Хрест звитязи з двома мечами», «За розбудову Української держави», гетьмана Івана Сулими, військо-козацьким званням генерал-хорунжого Українського козацтва. Нагороджений ювілейними медалями «10 років незалежності України» та «20 років незалежності України».

Привітання від Інституту Східної Європи з 60-ти літтям(1960-2020рр.) заст. директора Т. Каляндрука.

25.11.1960 року від колективу Інституту Східної Європи з 60-ти літтям(1960-2020рр.) засновника та директора Інституту Східної Європи, Кафедри українознавства та наукового журналу «Українознавець» доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя привітав і заступник директора, доктор філософії, доцент, виконуючий обов'язки професора Тарас Каляндрук, який наголосивши на довголітній науково-кіноматографічній співпраці з ювіляром, побажавши йому здоров'я та нових науково-освітніх досягнень... Про досягнення ювіляра, про плідну спільну довголітню співпрацю, наголосив Тарас Каляндрук - засвідчують нище подані історико-фотографічні джерела з якими можна познайомитися на сайті ІСЄ та у ЛННБ ім. В.Стефаника.

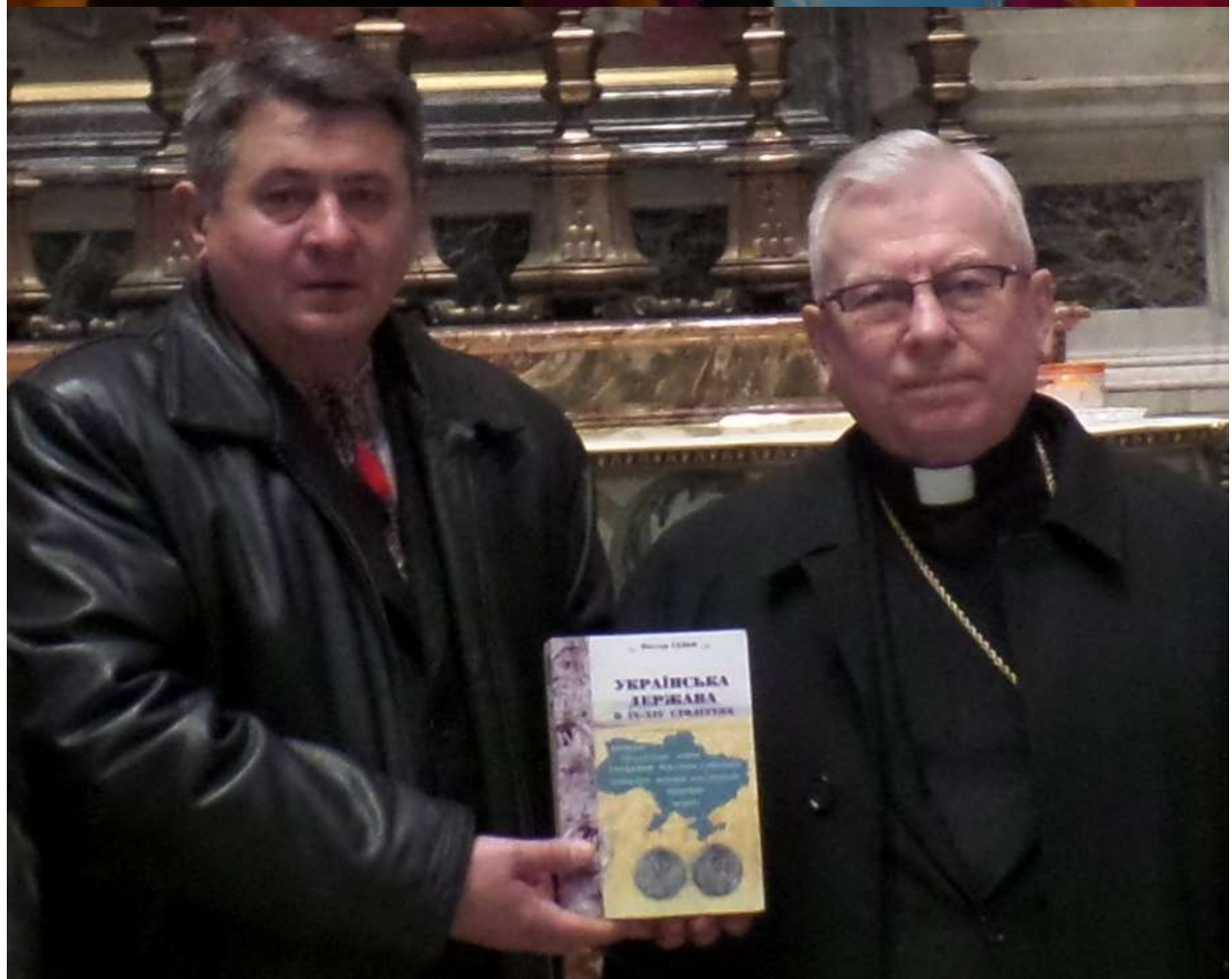
Привітання Владика Іринія з Ватикану з нагоди ЮВІЛЕЮ, 60 – ти ліття з Дня НАРОДЖЕННЯ.

На електронну адресу ІНСТИТУТУ СХІДНОЇ ЄВРОПИ з Ватикану з нагоди ЮВІЛЕЮ, 60 – ти ліття з Дня НАРОДЖЕННЯ прийшло ПРИВІТАННЯ від Владика Іринія Білика з яким директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, професора, академіка Віктора Ідзя пов'язує довголітня християнсько-наукова та християнсько-громадська співпраця, про що засвідчують фото...

ДЯКУЮ ЗА ПРИВІТАННЯ З ЮВІЛЕЄМ!!!

ГЕРОЯМ СЛАВА!!!

**Для мене привітання з ФРОНТУ українсько-російської війни від воїнів що в окопах захищають
УКРАЇНУ, від 14 механізованої Бригади імені РОМАНА ВЕЛИКОГО – ЦЕ ВЕЛИКА ЧЕСТЬ!!!**

Віктор Ідзьо
КОРОЛЬ РУСИ-УКРАЇНИ
РОМАН ВЕЛИКИЙ

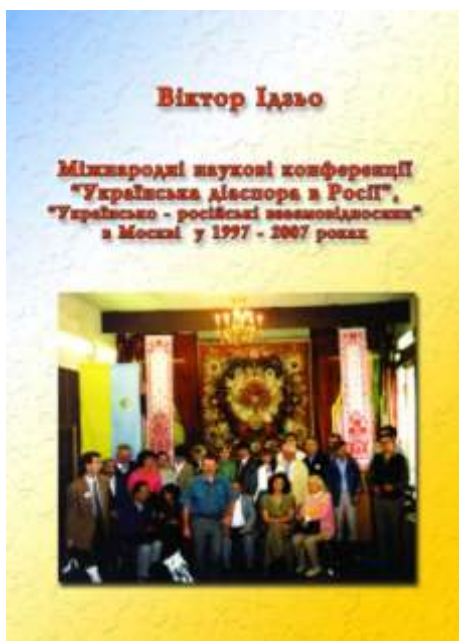
**Анон першого екземпляру наукового видання в Інституті Східної Європи(ІСЄ)
історика-ювіляра Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках».**

В рамках святкування 60-ти ліття під час Дня Народження 25 листопада 2020 року, про яке вже була перша інформація в ФСБУЦІ від його учасника завідувача відділу «Дослідження Короля Романа Великого» ІСЄ Миколи Давидовича, відбувся анонс першого екземпляру наукової праці історика-ювіляра Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках». - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 214с. Як наголосив під час анонсу автор праці директор ІСЄ, завідувач Кафедрою українознавства, засновник та головний редактор наукового журналу «Українознавець», доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо: «Наукова праця «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках» приурочена 60 - ти літтю від дня народження, вона об'єднує трієкнижжя наукових звітів з моєї науково-конференційної діяльності...

У праці на глибоко-науковому фактичному матеріалі проаналізовані міжнародні наукові конференції які я організував та провів у 1997-2019 роках... Зібраний науковий і фактологічний матеріал, що сконцентрований в праці «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 роках» може бути науковим дороговказом всім вченим-організаторам і науковцям, які мають потребу в організації та проведенні міжнародних наукових конференцій...». З працею вже можна познайомитися на сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua та у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника...».

З новим науковим доробком під час святкування, ювіляра привітав квітами від колективу Інститут Східної Європи та всіх присутніх гостей - доктор Петро Ляшкевич, про що засвідчують подані нище фото-документи...

ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ

THE EASTERN-EUROPEAN INSTITUTE

м. Львів, 79008, вул. Тесленка, д.2; тел.097-496-22-40
www.easterneurope.nethouse.ua; E-mail: ukrainoznavezz@ur.net

25 листопада 2020 року під час зібрання колективу Інституту Східної Європи (ІСЄ) відбулась офіційна інаугурація директора Інституту Східної Європи, під час якої секретар Олег Попруженко підписав і вручив для подальшої науково-освітньої та громадсько-культурної діяльності нове Посвідчення №001 перереєстрованого за європейським законодавством Інституту Східної Європи побажавши директору, доктору історичних наук, професору, академіку Віктору Святославовичу Ідзю успішної праці.

В рамках заходу відбулась презентація наукової праці директора-історика Віктора Ідзя «Міжнародні наукові конференції у 1997-2019 рр.», яка скоро буде розміщені і на сайті Інституту Східної Європи про що засвідчують подані фото-документи...

З свого боку директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо у зверненні до колективу наголосив, що 3 квітня 2021 року Інституту Східної Європи виповнюється 20 - років (2001-2021рр.). Якщо пандемія корона-вірусу пройде то святкування ювілею відбудеться традиційно і за графіком, оскільки 3 квітня 2021 року це субота. Однак, якщо пандемія корона-вірусу не буде подолана то очевидно перенесем святкування на осінь, орієнтовно на 14 жовтня, на свято Покрови Пресвятої Богородиці, або блищу до свята суботу, щоб гості приїхали у Львів...

До ювілею планується випуск 21 числа нашого «Українознавця» та монографії «Інститут Східної Європи у 2020 році». Ці наукові праці будемо презентувати на ювілей...

Наші меценати, ознайомлені з такими нашими планами і пообіцяли фінансово підтримати наш ЮВІЛЕЙ, за що ми складаємо їм подяку і яких ми вже традиційно включаємо в нашу делегацію на святкування в Ватикані та соборі «Санта Марія Маджоре» 425-річчя заснування Української Греко-Католицької Церкви...

Саму ж підсумкову наукову монографію «Інститут Східної Європи 2001-2021рр.» планується видати на початку 2022 року. Ця праця, яка очевидно буде презентуватися на черговій Міжнародній науковій конференції, яку вже розпрацював відділ «Міжнародної громадянської співпраці», зокрема завідувач О.Фецяк та професор відділу В.Пасічник, яка із-за пандемії корона-вірусу не проводиться в 2014р. Власне конференція підсумує міжнародну роботу Інституту Східної Європи з 3 квітня 2001 по грудень 2021 року...

Що стосується інформаційної складової нашої діяльності, то для Інституту Східної Європи важливо, щоби усі основні напрацювання, інформація про діяльність Інституту Східної Європи, наші заходи, які розміщувалися в мережі ФСБУК також були розміщені на Сайті Інституту Східної Європи - www.easterneurope.nethouse.ua, а сам сайт до ювілею Інституту Східної Європи слід інформаційному відділу ІСЄ осучаснити та модернізувати згідно вимог нового воєнного часу... Тому прошу інформаційний відділ частину матеріалів, які поспіхом розміщувалися в мережі ФСБУК зняти, доопрацювати і до ювілею розмістити на сайті Інституту Східної Європи з тією метою, щоб популяризувати сайт і нашу працю в ІСЄ, яку ми проводимо в умовах українсько-російської війни...

Наш сайт ІСЄ повинен стати потужним українським міжнародним інформаційним рупором, який в рамках нашого СТАТУТУ повинен вносити свій посильний вклад для перемоги нашої армії, нашого народу, міста Львова у боротьбі з російським агресором...

На владу надій мало... як говорить прислів'я: «Спасіння потопаючих – справа рук самих потопаючих...». Отже, наказ № 1: всім відділам ІСЄ - до праці ДРУЗІ!

На електронну пошту ІСЄ, e-mail: ukrainoznavezz@ur.net щодо подальшої науково-освітньої та культурно-християнської діяльності чекаю на побажання та пропозиції...

©Інформаційний відділ Інституту Східної Європи.

凡在學士仁德(仁德)者,天下無不仁德。——王守仁語,引自《王守仁全集》

ШЗФО

ВІКТОР СВЯТОСЛАВОВИЧ

[illegible][illegible]

інституцій історії. У 1988 р. переїхав до Москви. З 1992 по 2002 рр. був заступником завідувача інституції Московського державного педагогічного університету (МДПУ), а в 1997 р. звільнив з посади завідувача і став викладачем історичних наук. З 1997 по 2002 рр. працював викладачем історико-політичної організації роботи в МДПУ. С 2002 по ...

Библиотечно-архивный и информационный отделы активно участвуют научно-исследовательской работе кафедры. В 1982 г. Библиотека участвовала в издании Ученых записок Уральского государственного университета в Москве, в 1987 г. – Ученых записок университета при МГУ, в 1995 г. стал издательством по изданию «Специальное Ученые записки Уральского государственного университета в Москве, издавая XCV том «Историческая география СССР, 1921–1925». В 1997 г. основан на базе кафедры институт «Уральский государственный архив». Заслужен в 1997 году *за особый вклад в развитие «Исторической географии Урала»*.

салога исторического клуба, всего около 870 тысяч.
У 365 р. издательства У. Якоби появился журнал
«Українська», який виходить і донині.

У 2011 р. заснували в Україні науково-просвітні
інститути – Інститут Східної Європи ІОС при Університеті «Львівський національний», перші шість
постали видання – розбудова науково-освітньої та
видавничої системи на основі українських інте-
лектуальних, культурних та культурно-європейських
традицій. З 2017 р. рішенням ректора Міро-
слава Калити, В.Є. Савка завідувачем кафедральної
Римської католицької науки Папи Адама

[illegible]

1 грудня 2020 р., в свято Романа, 24 королівській Бригаді ім. короля Данила Галицького подаровано директором Інституту Східної Європи, доктором історичних наук, академіком Віктором Ідзьом подаровано наукову працю про «Король Руси-України Роман Великий».

У свято Романа 1 грудня 2020 р., директором Інституту Східної Європи, доктором історичних наук, професором, академіком Віктором Ідзьом 24 королівській Бригаді ім. короля Данила Галицького подаровано наукову працю про батька короля Данила, короля Руси-України Романа Великого, обговорено можливу майбутню презентацію в церкві Петра і Павла наукової праці «Король Данило та Українська держава в XIII столітті», про що засвідчують подані фото-документи...

Презентація науково-нумізматичної колекції рідкісних уральських старожитностей XIX століття завідувачем відділу «Дослідження духовності України» Інституту Східної Європи, що з центром у місті Дніпро, магістром історії Євгеном Шматченком в Інституті Східної Європи 27 вересня 2020 року.

8 грудня 2020 року в Інституті Східної Європи (ІСЄ) відбулась презентація науково-нумізматичної колекції рідкісних уральських старожитностей XIX століть, які були зібрані, привезені в Львів з міста Дніпра і продемонстровані на презентації завідувачем відділу «Дослідження духовності України» ІСЄ, що з центром у місті Дніпро, магістром історії Євгеном Шматченком...

В презентації взяли участь вчені Інституту Східної Європи, фахівці-колекціонери та нумізмати, зокрема визначний львівський колекціонер та нумізмат Ігор Ярославович Жук... За попередньою оцінкою нумізматів повної колекції рідкісних російських старожитностей XIX століття оцінена від 1 до 1,5 тисячі доларів...

Як наголосив на науковій презентації директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо: «... науково-нумізматична колекція рідкісних уральських старожитностей XIX століття повинна поповнити Львівський музей історії та релігії чи Львівський історичний музей... Однак, якщо музеї не в змозі придбати ці християнські реліквії то до їх купівлі слід залучити музеї та меценатів з Львова, Європи...».

Деякі зразки із колекції, які демонструвалися на презентації в Інституті Східної Європи, подаємо нище...

На завершення наукової презентації директор ІСЄ доктор історичних наук, академік Віктор Ідзьо подякував за прекрасну презентацію завідувачу відділу «Дослідження духовності України» Інституту Східної Європи, що в місті Дніпро, магістру історії Євгену Шматченку і наголосив: «... науково-нумізматична колекція уральських старожитностей XIX століття повинна бути оцінена вченими та нумізматами як України так і Європи, зокрема міста Львова, передусім Львівського музею історії та релігії і Львівського історичного музею...

Презентація науково-нумізматичної колекції рідкісних уральських старожитностей XIX століття завідувачем відділу «Дослідження духовності України» Інституту Східної Європи, що з центром у місті Дніпро, магістром історії Євгеном Шматченком в Інституті Східної Європи 20 грудня 2020 року.

18 грудня 2020 року в Інституті Східної Європи (ІСЄ) відбулась презентація науково-нумізматичної колекції нагородних медалей XX століття з Москви та Парижа, які були зібрані, привезені в Львів з міста Дніпра і продемонстровані на презентації завідувачем відділу «Дослідження духовності України» Інституту Східної Європи, що з центром у місті Дніпро, магістром історії Євгеном Шматченком...

В презентації взяли участь вчені Інституту Східної Європи, фахівці-колекціонери та нумізмати, зокрема визначний львівський колекціонер та нумізмат Ігор Ярославович Жук... За попередньою оцінкою нумізматів повної колекції рідкісних медалей XX століття оцінена від 200 до 500 доларів...

Як наголосив на науковій презентації директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо: «...колекція рідкісних медалей XX століття повинна поповнити Львівський історичний музей однак, якщо музей не в змозі придбати ці медалі то до їх купівлі слід залучити музеї та меценатів з Львова. Деякі зразки медалей з Москви та Парижу що демонструвалася в ІСЄ, подаємо нище...

Презентація та обговорення нової праці завідувача Відділу «Санскритології» Інституту Східної Європи кандидата філологічних наук, доцента, виконуючого обов'язки професора Василя Хитрука «Енциклопедія Українвіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)». - Рим-Прага-Київ-Львів, 2020р.

28 грудня 2020 року в Інституті Східної Європи (ІСЄ) відбулась презентація та обговорення нової праці завідувача відділу «Санскритології» ІСЄ кандидата філологічних наук, доцента, виконуючого обов'язки професора Василя Хитрука «Енциклопедія Українвіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)», який прибув з Риму у Львів зустрічати 2021 рік...

В презентації та обговоренні праці Василя Хитрука «Енциклопедія Українвіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)» активну участь взяли її рецензенти: завідувач відділу «Філології та журналістики» ІСЄ, доктор філологічних наук, професор Зіновій Партико, завідувач відділу «Давньої української історії», директор ІСЄ, доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо та завідувач відділу «Дослідження українського козацтва», заступник директора ІСЄ, доктор філософії, доцент, виконуючий обов'язки професора Тарас Каляндрук які привітали вихід праці вченого Василя Хитрука, вказали на сильні сторони і недоліки праці та побажали подальшої активної наукової праці відділу «Санскритології» Інституту Східної Європи... Також з вченим Василем Хитруком були обговорені питання активізації співпраці з Кафедрами славістики Болонського та Пізанського університетів, що в Італії та Кафедрою української філології Будапештського університету, що в Угорщині після закінчення «пандемії корона-вірусу»...

У висновок наголосимо, що з нагоди 20 – ти ліття Інституту Східної Європи (2001-2021рр.), яке планується колективом ІСЄ святкувати в день його заснування, **3 квітня 2021 року**, працю завідувача відділу «Санскритології» Інституту Східної Європи кандидата філологічних наук, доцента, виконуючого обов'язки професора Василя Хитрука «Енциклопедія Українвіда і Слав'янознавця. Філософсько-Історична Етимологія. (Енциклопедія III тисячоліття з паралелями від Санскриту)» відділом «Філології та журналістики» Інституту Східної Європи, зокрема його завідувачем, доктор філологічних наук, професором Зіновієм Партиком рекомендовано для презентації на Вченій Раді ІСЄ під час святкування 20 - ти ліття Інституту Східної Європи.

Перевидасмо разом монографії та наукові брошури з історії та культури Галичини в 2021 році.

30 грудня у підсумок 2020 року в Інституті Східної Європи(ІСЄ) відбулась наукова презентація всіх монографій, наукових брошур, статей як в наукових журналах так і в газетах з історії та культури Української Галичини директора Інституту Східної Європи доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя на якій він наголосив: «... Шановні ДРУЗІ! Дякую Вам за те, що так високо оцінили в 2020 році мої напрацювання з якими я познайомив Вас у тому числі і в попередніх рубриках в пресі та у мережі ФСБУК...

Сьогодні у кінець 2020 року я ще раз презентую всю бібліографію яка напрацьована з 1979 по 2020 роки яка складається: з монографій, наукових брошур, статей, рецензій та поетичних творів з історії Української Галичини...».

Проводжаючи важкий 2020 рік і вітаючи 2021, що прийде через два дні наголошу, що з монографіями та науковими брошурами, статтями з історії української Галичини можна познайомитися як на сайті Інституту Східної Європи так і у Львівській національній науковій бібліотеці імені Василя Стефаника...».

I. Монографії:

- 1.Віктор Ідзьо. Ранньослов'янське суспільство і ранньослов'янська державність. Зародження і становлення християнства на території України. Видання II доповнене і перероблене. - Львів "Сполом", 2004. - 288с.
- 2.Віктор Ідзьо. Галицька держава - процеси етнотворення і становлення (III-XII ст.). - Львів "Камула", 2005. - 351с.
- 3.Віктор Ідзьо. Львівське Королівство у XIII-XIV століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 100с.
- 4.Віктор Ідзьо. Господарсько-економічний та культурно-християнський розвиток Галичини в III-XIII століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 404с.
- 5.Віктор Ідзьо. Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях". - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 268с.

- 6.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015рр. Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 888с.
- 7.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015рр. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с.
- 8.Віктор Ідзьо. Саґріані-Карпи-Хорвати - V століття до нашої ери - X століття нашої ери. - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 192с.
- 9.Віктор Ідзьо. Володимир, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1141-1153рр.). - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 120с.
- 10.Віктор Ідзьо. Ярослав, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1153-1178рр.). - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 66с.
- 11.Віктор Ідзьо. Етногенез Галичини. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 472с.
- 12.Віктор Ідзьо. Будівничі Галицької держави. - Івано-Франківськ "Сімик", 2013р. - 204с.
- 13.Віктор Ідзьо. Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях. - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 268с.
- 14.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-2015рр. Електронне Видання Радіо Воскресіння. - Львів, 2015р. - 888с.
- 15.Віктор Ідзьо. Карпи-Бастарни - V століття до нашої ери - X століття нашої ери. Наукове видання. - Івано-Франківськ «Сімик», 2015р. - 342с.
- 16.Віктор Ідзьо. Король Роман Великий. Володар Руси-України. Наукове видання. - Львів «Сполом», 2018р. - 80с.
- 17.Віктор Ідзьо. Наукові дослідження на Львівщині. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 82с.

II. Наукові брошури:

- 1.Віктор Ідзьо. Король Данило та Українська держава в XIII столітті. - Львів "Сполом", 2008. - 64с.
- 2.Віктор Ідзьо. Король Русі Лев Данилович (1292 - 1301). - Львів "Сполом", 2008. - 44с.
- 3.Віктор Ідзьо. Король Русі Юрій I - в українській, європейській історії та державницькій традиції" (1255 – 1308). - Львів "Сполом", 2008. - 56с.
- 4.Віктор Ідзьо. Галицький король Коломан I та процеси першої політико - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. - Львів "Сполом", 2009. - 44с.
- 5.Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX-XIIст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні. - Львів "Сполом", 2010. - 40с.
- 6.Віктор Ідзьо. Князь Олег Ярославович Галицький - автор "Слова о полку Ігоревім". - Івано-Франківськ "Сімик", 2012р. - 32с.
- 7.Віктор Ідзьо. Австрійський полк «Українські Січові Стрільці» (1914-1918), німецька дивізія «Галичина» (1943-1945) - військові бойові формування з українців у часи першої та другої світових воєн та їх участь в українському державотворенні у першій половині XX століття. Наукове видання. - Львів, Видавництво Університету «Львівський Ставропігон», 2016р. - 38с.
- 8.Віктор Ідзьо.Українське міське політичне, торгово-економічне та культурно-релігійне життя у IX-XIV століттях на прикладі стародавнього українського міста Любачева. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 24с.
- 9.Віктор Ідзьо. Співпраця Інституту Східної Європи з Перемишльським Відділом Українського Історичного Товариства в Польщі. Історико-фотографічне дослідження. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 54с.
- 10.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Ярослава що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.
- 11.Віктор Ідзьо. Село Радруж - культурно-християнський центр Любачівської землі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.
- 12.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з українською греко-католицькою громадою міста Любачева що у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.
- 13.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у співпраці з Перемишльським відділом Об'єднання репресованих українців у Польщі. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.
- 14.Віктор Ідзьо. Християнська культура давнього Перемишля за свідченнями археологічних джерел починалася з перемишльського замку. Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

15.Віктор Ідзьо. Скельний культовий пам'ятник на притоці Дністра ріці Бистриці «Монастир». (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XXI століть). Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 16с.

16.Віктор Ідзьо. Мій вчитель з історії України - доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Володимир Грабовецький. Аналіз співпраці з нагоди 60-ти ліття з Дня Народження (1960-2020рр.). Історико-фотографічне дослідження. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2020р. - 66с.

III. Наукові праці виконані під керівництво доктора історичних наук, професора В.В.Грабовецького:

1.В.С.Ідзьо. Джерела, матеріали та археологічні дослідження до історії Галицької землі XII - XIII століть. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1979р.

2.В.С.Ідзьо. Міста Галицької землі XII - XIII століть за письмовими та археологічними джерелами. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1980р.

3.В.С.Ідзьо. Галицька земля XII - XIII століть згідно свідчень легенд, белин староруського та європейського епосів. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1981р.

4.В.С.Ідзьо. Міста Галицької землі XII - XIII століть. - Івано - Франківськ, 1982р.(Курсова праця). Науковий керівник д.і.н., професор В.В.Грабовецький(Івано-Франківськ).

5.В.С.Ідзьо. До питання назв міст Галицької землі XII - XIII століттях. Матеріали проблемного семінару з питань історії України. - Івано - Франківськ, 1983р.

6.В.С.Ідзьо. Міста Галицько-Волинського князівства у XII - XIII століттях. - Івано - Франківськ, 1984р. (Дипломна праця). Науковий керівник - д.і.н., професор В.В.Грабовецький(Івано-Франківськ), науковий консультант з історії д.і.н., професор - Я.Д.Ісаєвич(Львів), науковий консультант з археології д.і.н. - Л.Г.Мацкевий(Львів), відповідальний за випуск д.і.н., професор, академік - М.І.Пинчук(Київ).

IV. Наукові праці про історії Галичини опубліковані в Науковому Віснику Українського Історичного Клубу:

1.В.С.Ідзьо. Кельти - галати - фундатори Галичини. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997.- Т.І. - №2. - С.67 – 73.

2.В.С.Ідзьо. Галичина і Річ Посполита в XIV - XVI століттях - два народи у процесі формування однієї держави. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997.- Т.І. - №3. - С.97 - 100.

3.В.С.Ідзьо. Етногенез, формування території племінного об'єднання прикарпатських хорватів та їх вплив на кристалізацію Галицької Русі. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997. - Т.І. - №5. - С.146 - 161.

4.В.С.Ідзьо. Хорватське князівство (до питання генези Галицького князівства). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1997. - Т.І.- №6. - С.190 - 194.

5.В.С.Ідзьо. Вчені XIX століття про етногенез Галицької Русі. (До питання локалізації прикарпатських хорватів). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1998. - Т.ІІ.- № 2. - С.2 - 21.

6.В.С.Ідзьо. Галицько - Волинська держава: Політична та соціально - економічна етноструктура римсько - візантійської доби (до питання етногенезу українського народу). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1998. - Т.ІІ.- №3.- С.2 - 40.

7.В.С.Ідзьо. Дунайські і нижньо - дністровські володіння Галицької держави у XI - XIII століттях. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 1998. - Т.ІІ. - №4. - С.2 - 21.

8.В.С.Ідзьо. Українська дивізія "Галичина" у світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т. IV. - С.15 - 20.

9.В.С.Ідзьо. До питання про локальний варіант кельтської культури на Дністрі. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.29 - 30.

10.В.С.Ідзьо. Передумови суспільного, економічного та політичного становлення Галицької держави (II - X ст. н. е). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С. 30 - 54.

11.В.С.Ідзьо. Ранньо - християнські старожитності на прикладі останніх досліджень в Західних областях України. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.72 - 74.

12.В.С.Ідзьо. Велика чи Біла Хорватія - ранньофеодальна слов'янська держава на території Галичини (V - X ст.). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.107 - 126.

13.В.С.Ідзьо. Володимир Грабовецький - дослідник Прикарпаття - XIII - XVIII ст. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.144 - 147.

14.В.С.Ідзьо. Олекса Довбуш у вивченні сучасної історіографії. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - Т.IV. - С.152 - 154.

15.В.С.Ідзьо. Соціально - економічна та політична історія Галичини X - перша половина XII століття. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.156 - 190.

16.В.С.Ідзьо. Археологічні дослідження на середньому Дністрі в контексті вивчення проблеми переходу від язичництва до християнства. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000.- Т. IV. - С.190 - 192.

- 17.В.С.Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX - XII). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000.- Т. IV. - С.199 - 201.
- 18.В.С.Ідзьо. Зародження та становлення християнства на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2000. - Т.IV. - С.201 - 203.
- 19.В.С.Ідзьо. До питання чехо - моравського впливу на літературу, культуру та релігію стародавньої України - Русі (IX - XIII століть). В.С.Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки "Монастир", що між Івано - Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XX століть). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001.- Т.V. - С.94 - 98.
- 20.В.С.Ідзьо, В.С.Артюх. Східне Прикарпаття в Латенський час. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001. - Т.V. - С.181 - 187.
- 21.В.С.Ідзьо. Володимир Грабовецький - як дослідник Запорізького козацтва. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2001. - Т.V. - С.202 - 205.
- 22.В.С.Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки "Монастир", що між Івано - Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX - XX століть). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VII. - С.176 - 179.
- 23.В.С.Ідзьо. Історико - лінгвістичні дослідження етногенезу слов'ян Дунайсько - Карпато - Дністровського регіонів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.80 - 84.
- 24.В.С.Ідзьо. Історико - лінгвістичні дослідження етно - назв - Галич, Галичина. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.93 - 97.
- 25.В.С.Ідзьо, В.С.Артюх. Типи наземних язичницьких культових центрів на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.116 - 121.
- 26.В.С.Ідзьо. Релігійне світобачення стародавніх народів на території України в епоху язичництва та раннього християнства за свідченнями письмових та археологічних джерел з Українського Прикарпаття та Подністров'я. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2003. - Т.VIII. - С.124 - 135.
- 27.В.С.Ідзьо. Олег Ярославович Галицький (Настасич) - автор "Слова о полку Ігоревім". Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.104 - 112.
- 28.В.С.Ідзьо. Історико - лінгвістичні дослідження етногенезу українського народу. - Т.IX. - С.124 - 129.
- 29.В.С.Ідзьо. Утворення Галицького Королівства. Галицький король Коломан I та процеси першої політики - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.130 - 142.
- 30.В.С.Ідзьо. Боярин Володислав Кормильчич - володар Галицької боярської республіки. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.161 - 167.
- 31.В.С.Ідзьо. Володимир II Галицький. До портрету останнього галицького володаря. - М., 2004. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.IX. - С.161 - 167.
- 32.В.С.Ідзьо. Історія політичного, економічного та культурного розвитку кельтів - галатів на території Західної Європи та їх безпосередня участь в етно - політичних процесах на території Галичини. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.X. - С.102 - 105.
- 33.В.С.Ідзьо. Великий князь Лев Данилович і становлення міста Львова у XIII столітті як столиці України - Русі. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.X. - С.112 - 116.
- 34.В.С.Ідзьо. Галицьке Євангеліє 1144 - 2004. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.X. - С.137 - 139.
- 35.В.С.Ідзьо. Перша Унія Української церкви з Римською в Галичині в 1214 - 1230 роках. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2004. - Т.X. - С.171 - 195.
- 37.В.С.Ідзьо. Стародавній Галич (246-2006) - 1760 років від часу першої письмової згадки готського історика Йордана. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2006.- Т.XII. - С.56 - 64.
- 38.В.С.Ідзьо. Школа Львівського Успенського Ставропігійського братства, як система української національної освіти в XVI - XVII ст. (1586 - 2006). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2006. - Т.XII. - С.83 - 88.
- 39.В.С.Ідзьо. Аналіз історичного розвитку Бастарнів, Карпів - Хорватів у взаємовідносинах з древніми: Хеттською, Еллінською, Фракійською, Кельтською, Римською та Візантійською цивілізаціями. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2007. - Т.XIII. - С.16 - 71.
- 40.В.Ідзьо. Західні та Східні території Бастарнії згідно свідчення джерел та карти Клавдія Птолемея (II ст. до н.е. - II ст. н.е.). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2007. - Т.XIII. - С.73 - 80.
- 41.В.Ідзьо, В.Артюх. Проблема вивчення язичницьких святилищ слов'янського населення Українських Карпат і басейну Дністра (1998 - 2008). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2008. - Т.XIV. - С.6 - 8.

- 42.В.Ідзьо. Король Юрій І Львович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2008. - Т.XIV. - С.61 - 68.
- 43.В.Ідзьо. Історичний етногенез Бастарнії. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2009. - Т.XV. - С.17 - 16.
- 44.В.С.Ідзьо. Король Юрій І Левович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301 pp.). Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2009. - Т.XV. - С.79-86.
- 45.В.С.Ідзьо, В.С.Артюх. Язичництво стародавнього населення Карпато - Дністровського регіону. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.XVI. - С. 114 - 117.
- 46.В.С.Артюх, В.С.Ідзьо. Возникновение христианства в Западной Украине в первых веках н. э. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.XVI. - С. 118 – 125.
- 47.В.С.Ідзьо. Археологічна реконструкція розвитку села Угринів. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.XVI. - С. 133 - 157.
- 48.В.С.Ідзьо. Українські Січові Стрільці - символ українського державотворення першої чверті XX століття. Науковий Вісник Українського Історичного Клубу. - М., 2010. - Т.XVI. - С. 167 - 170.
- V. Наукові праці про історії Галичини опубліковані в Науковому Віснику Українського державного університету міста Москви.**
- 1.В.С.Ідзьо. Російський цар Микола II в Галичині весною 1915 року. Політичні амбіції царської Росії щодо слов'янських народів у час I світової війни. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2001. - Т.I. - С.41 - 43.
- 2.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. До питання про ранню історію Галича. . Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.II. - С.55 - 57.
- 3.В.С.Артюх. В.С.Ідзьо. Дохристиянські святилища слов'янського населення Прикарпаття і Подністров'я. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.II. - С.83 - 86.
- 4.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Утвердження християнства на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.II. - С.86 - 89.
- 5.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Кельтські міста на Дністрі на межі нашої ери (Згідно карти Клавдія Птолемея I - II ст. н.е.). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. - Т.II. - С.216 - 219.
- 6.В.С.Артюх, В.С. Ідзьо. К вопросу о локальном варианте кельтской культуры верхней части Днестра. - Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2002. -Т.III. - С.125 - 127.
- 7.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Археологические исследования на Среднем Днестре в контексте изучения перехода от язычества к христианству на Евразийском континенте (май - сентябрь 2000 г.). Науковий Вісник Українського Університету. - М., 2002. - Т.III. - С.130 - 138.
- 8.В.Ідзьо. В.Артюх. До питання походження Збручанського ідола. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2003. - Т.IV. - С.114 - 117.
- 9.В.Ідзьо. В. Артюх. Печерні язичницькі культові центри на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2003. - Т.IV. - С.469-475.
- 10.В.С.Ідзьо.“Велика чи Біла Хорватія” - VI - X століття. До з'ясування питання етногенезу й етнотворення Прикарпатських та Далматійських хорватів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V - Т.V. - С.15 -28.
- 11.В.С.Ідзьо. Князь Володимир Володарович - фундатор Галичини. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V. - С.31 - 62.
- 12.В.С.Ідзьо. Ярослав Осмомисл - князь Галицький. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.V. - С.71 - 87.
- 13.В.С.Ідзьо. Музична культура Галичини в 20 - 30 роках XX століття згідно свідчень часопису “Боян”. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VI. - С.9 - 11.
- 14.В.С.Ідзьо. Музична культура Галичини в 20 - 30 роках XX століття згідно свідчень часопису “Вісті”. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VI. - С.16 - 18.
- 15.В.С.Ідзьо. Музична культура Галичини в 20 - 30 роках XX століття згідно свідчень часопису “ Українська Музикаі” (1937 - 1939). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VI. - С.9 - 11.
- 16.В.С.Ідзьо. Відношення Організації Українських Націоналістів та командирів УПА до формування німецькими окупантами України дивізії “Галичина” в світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2004. - Т.VI. - С.102 - 106.
- 17.В.С.Ідзьо. Аналіз історіографії з питань соціально - економічного, політичного становлення та розвитку Галицької держави (III - XIII ст.). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005. - Т. VII. - С.34 - 51.
- 18.В.С.Ідзьо. Правові, економічні взаємовідносини князів з боярством, міською громадою в Галицькій державі в XII - XIII століттях згідно зі свідченнями джерел та висновків історичної та археологічної науки. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005. - Т.VII. - С.60 - 81.

- 19.В.Ідзьо. Готи і гепіди і Галичині. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2005. - Т.IX. - С.123 - 124.
- 20.В.Ідзьо. Зародження, становлення та кристалізація християнства на території Галичини (III-XIII ст.). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2006. - Т.X. - С.11 - 28.
- 21.В.Артюх. В.Ідзьо. Культові язичницькі пам'ятки середнього Подністров'я (Бакота - Комарів). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2007. - Т.XII. - С.167 - 171.
- 22.В.Ідзьо. Становлення міст та поселень старогрецької цивілізації Нижнього Подністров'я та їх пізвальні відносини до населення середнього та верхнього Подністров'я (VII - V ст. до н. е.). Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2007. - Т.XII. - С.171 - 173.
- 23.В.Ідзьо. Рецензія на працю Я. Стеха "Пропамятна книга українських діячів Перемищини XIX - XX століть". Перемишль - Львів. Видавництво "Сполом", 2006. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2007. - Т.XII. - С.187 - 190.
- 24.В.Ідзьо. I Міжнародна наукова конференція: "Галицька держава III-XIII століть - історія, релігія, культура(246 - 2006)". 28 - 29 квітня 2006р. - Івано - Франківськ. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2009. - Т.XIV. - С.180 - 184.
- 25.В.Ідзьо. Бастарнія та Римська держава - політичні, торгово - економічні взаємовідносини на межі тисячоліть в III ст. до н. е. - III ст. н. е. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2010. - Т.XV. - С.86 - 133.
- 26.В.Артюх. В.Ідзьо. Печерна культова пам'ятка на Тернопіллі. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2010. - Т.XV. - С.133 - 135.
- 27.В.Ідзьо. Огляд джерел та концепцій історичного етно - творення племінного об'єднання карпів - хорватів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С.79-97.
- 28.В.Ідзьо. Український мовний ареал в епоху сусідства з Римською імперією у I-IV століттях нашої ери. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С.101-115.
- 29.В.Ідзьо. Стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області, його язичницькі та християнські традиції. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С. 118-131.
- 30.В.Ідзьо. Презентація книги "Стародавній Перемишль (IX - XII ст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні" в українському народному домі в Перемишлі 22 листопада 2010р. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2011. - Т.XVI. - С.198-199.
- 31.В.Ідзьо. Міста Галичини та Волині у IX-XIII століттях. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2013. - Т.XVIII. - С.86-125.
- 32.В.Ідзьо. Львівське королівство. Політичні взаємовідносини Руси-України в Центрально-Східній Європі в кінці XIII першій половині XIV століття. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2013. - Т.XVIII. - С. 127-134.
- 33.В.Ідзьо. Стародавній Любачів: історія, релігійна культура у IX-XIII століттях. До 800-ліття першої письмової згадки про місто Любачів. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2014. - Т.XIX. - С.146-152.
- 34.В.Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-1221 років. До 800-ліття з часу утворення. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2015. - Т.XX. - С.172-210.
- 35.В.Ідзьо. Рецензія на книгу історика Михайла Дземана "Іван Макух, - адвокат із Товмача, - міністр ЗУНР". - Тлумач "Злагода", 2013. - 188с. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2015. - Т.XX. - С.212-213.
- 36.В.Ідзьо. Релігійна культура гирла Дністро-Дунайського міжріччя басейну Чорного моря України в епоху Трипілля в контексті дослідження етногенезу релігійної культури та духовності та формування європейської спільноти а X-XVIII тис. до нашої ери. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2016. - Т.XXI. - С.82-106.
- 37.В.Ідзьо. Відновлення Галицького Королівства в XVIII столітті Священною Римською імперією та його зміцнення в Австро-Угорський період української історії. Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2016. - Т.XXI. - С.140-146.
- 38.В.Ідзьо. Галицьке, Львівське Королівства на шпальтах книги Олександра Гвагніні. «Хроніка Руської землі» - «Kronika Ziemi Ruskiej». Науковий Вісник Українського державного університету. - М., 2016. - Т.XXI. - С.152-156.
- VI. Статті в наукових журналах України:**
- 1.В.С.Ідзьо. Вчені XIX століття про етногенез Галицької Русі. (До питання локалізації прикарпатських хорватів). Медобори і духовна культура давніх та середньовічних слов'ян.(До 150 - ти річчя виявлення Збруцького "Святовіда". Матеріали наукової конференції 8 - 9 жовтня, с.Гримайлів. - Львів, 1998. - С. 204 - 218.
- 2.В.Ідзьо. В.Артюх. До питання походження Збруцького ідола. Історія релігій в Україні. Матеріали IX міжнародної конференції 11 - 13 травня 1999 року. - Львів, 1999. - Книга I. - С.144 - 147.

- 3.В.Ідзьо. Скульна культова пам'ятка "Монастир". Історія релігій в Україні. Праці X Міжнародної наукової конференції. - Львів, 2000. - С.13 - 15.
- 4.В.С.Ідзьо. В.С.Артюх. Зародження та становлення християнства на Прикарпатті та Подністров'ї. Науковий Вісник Дрогодицького педінституту. - Дрогобич, 2000. - С.23 - 31.
- 5.В.Ідзьо. Археологічні дослідження на середньому Дністрі в контексті вивчення проблеми переходу від язичництва до християнства. Історія релігій в Україні. Праці XI Міжнародної наукової конференції (Львів, 16 - 19 травня 2001 року). - Львів "Логос", 2001. - С.7 - 10.
- 6.В.Ідзьо. До питання про локальний варіант кельтської культури на Дністрі. Збірник. Культурні грона Дністра. Мультинаціональна культурно - історична спадщина Наддністрянщини. - Івано - Франківськ. Лілея - НВ., 2001. - С.14 - 16.
- 7.В.Ідзьо. Зародження становлення та кристалізація християнства на території Подністров'я. Мультинаціональна культурно - історична спадщина Наддністрянщини. - Івано - Франківськ. Лілея - НВ., 2001. - С.17 - 23.
- 8.Віктор Ідзьо. Передумови суспільного, економічного та політичного становлення Галицької держави (II - X ст. н.е.). Перевал. - Івано - Франківськ, 2001. - №3 - 4. - С.292 - 311.
- 9.В.Ідзьо. Ранньохристиянські старожитності на прикладі останніх досліджень в Західних областях України. Історія релігій в Україні. Праці XII - ї Міжнародної Наукової Конференції (Львів, 20 - 24 травня 2002 року). - Книга I.- Львів "Логос", 2002. - С.30 - 35.
- 10.В.С.Ідзьо. Міжнародна наукова конференція "Галицька Митрополія і історичному, культурному та духовному житті Європи". Український Історичний Журнал. - К., 2002. - №1. - С.150 - 153.
- 11.В.С.Артюх., В.С.Ідзьо. К вопросу об локальном варианте кельтской культуры в верхней части Днестра. Матеріали міжнародної археологічної конференції "Етнічна історія та культура населення степу та лісостепу Євразії (від кам'яного віку по раннє середньовіччя). Дніпропетровський державний університет. Лабораторія археології Придніпров'я. - Дніпропетровськ, 1999. - С.127 - 129.
- 12.В.С.Ідзьо. Кельти - галати - фундатори Галичини. Наукові Записки "Бойківщина". - Дрогобич, 2002. - Т.І. - С.116 - 128.
- 13.Віктор Ідзьо. Дивізія "Галичина" у світлі військових документів та радянських військових архівів. В Збірнику наукових праць "Перша Українська дивізія Української Національної Армії: Історія створення та національно - політичне значення. Матеріали науково - практичної конференції. Доповіді та повідомлення. - Львів, Новий Час", 2002. - С.104 - 117.
- 14.Віктор Ідзьо. Ранньохристиянські старожитності на прикладі останніх досліджень на Прикарпатті. Краєзнавець Прикарпаття. - Івано - Франківськ, 2003. - №1. - С.19 - 22.
- 15.Геннадій Гриценко. Віктор Ідзьо. До проблеми кельтсько - слов'янської духовної культури Прикарпаття. Краєзнавець Прикарпаття. - Івано - Франківськ, 2003. - №1. - С.23 - 24.
- 16.В.Ідзьо. Вплив кельтів на розвиток слов'янського етносу і слов'янської державності. Бойки. Видання науково - культурологічного Товариства "Бойківщина". До 75 - річчя Товариства Бойківщина. - Дрогобич, 2003. - С.45 - 94.
- 17.Віктор Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки "Монастир", що між Івано - Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX - XX століть). Історія релігій в Україні. Матеріали XIV - ї Міжнародної Наукової Конференції. - Львів, 11 - 14 травня 2004 р. - Львів "Логос", 2004. - С.48 - 55.
- 18.Віктор Ідзьо. Олег Ярославович галицький (Настасич) - автор "Слова о полку Ігоревім". - Перевал. - Івано - Франківськ, 2004. - №2 - С.137 - 145.
- 19.Віктор Ідзьо. Готи і гепіди в Галичині. Наукові Записки Інституту Народознавства НАН України, Івано - Франківського Краєзнавчого музею. - Івано - Франківськ. Видавництво "Лілея НВ". - Випуск 9 - 10, 2006. - С.116 - 118.
- 20.Віктор Ідзьо. Дивізія "Галичина" у світлі військових документів та радянських військових архівів. В книзі П.Кононенко, Т.Кононенко. Українська освіта у світовому часопросторі. - К., 2007. - С.508 - 517.
- Віктор Ідзьо. Олег Галицький. - Література. Фольклор. Проблеми поетики. Збірник наукових праць. Інститут Філософії Київського національно університету ім. Т.Шевченка. - К., "Твім інтер"- Випуск 31. - Частина 2., 2008. - С.31 - 57.
- 21.Віктор Ідзьо. Лев Данилович в українській та європейській історичній традиції (1228 - 1301). - Українознавець. - Львів, 2008. - Ч.VII. - С.18 - 36.
- 22.Віктор Ідзьо. Олег Ярославович Галицький (Настасич) - автор "Слова о полку Ігоревім". - Українознавець. - Львів, 2008.- Ч.VII. - С.74 - 85.
- 23.В.С.Ідзьо. Галицький король Коломан I та процеси першої політико - релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. - Прикарпатський Вісник Наукового Товариства ім. Т.Шевченка Івано - Франківськ "Думка", 2008. - №2.- С.97 - 126.

- 24.В.С.Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна літературна історична пам'ятка 1144 року. - Прикарпатський Вісник Наукового Товариства ім. Т.Шевченка "Слово". - Івано - Франківськ, 2008. - №3. - С.48-51.
- 25.В.С.Ідзьо. Лев Данилович - Володар Руси - України(1292-1301рр.). Збірник наукових праць Науково - дослідного інституту українознавства. - Київ, 2008. - Т.ХХІІ. - С.295 - 300.
- 26.В.Ідзьо. Партійно - політична та військова система в СРСР у протистоянні з ОУН - УПА у 1944 році згідно свідчень надзвичайно таємних документів Головного Архіву Російської Федерації в Москві. - Матеріали міжнародної наукової конференції "Степан Бандера в українському національно - визвольному русі ХХ століття", яка присвячена 100 - річчю від дня народження Провідника ОУН Степана Бандери. - Галичина - №15 - 16. - Івано - Франківськ, 2009. - С. 396 - 407.
- 27.Віктор Ідзьо. Перемишчина: спроба відновлення історичної пам'яті. Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини ХІХ - ХХ століть". Львів "Сполом", 2009. - Т. - ІІ. - С.5 - 7.
- 28.Віктор Ідзьо. В.Артюх. Язичництво стародавнього населення Карпато - Дністровського регіону. Національний Києво - Печерський історико - культурний заповідник."Могилянські читання - 2008". Збірник наукових праць. - К., 2009р. - С.31 - 38.
- 29.Віктор Ідзьо. Партійно - політична та військова система в СРСР у протистоянні з ОУН - УПА у 1944 році згідно свідчень надзвичайно таємних документів Головного Архіву Російської Федерації в Москві. - Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції до 100 - річчя від дня народження. Видавничий центр Львівського Аграрного Університету. - Львів, 2009. - С.12 - 58.
- 30.Віктор Ідзьо. Король Юрій І Левович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301 рр.). Українознавець, 2009. - Випуск VIII. - С.18 - 25.
- 31.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка 1144 року. Історико-релігійні та етнокультурні особливості Галицького регіону в загальноукраїнському контексті. Матеріали Міжнародної наукової конференції Галич. 14 - 15 травня 2010 року. Інформаційно - видавничий відділ Національного заповідника "Давній Галич". - Галич, 2010. - С.228 - 231.
- 32.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка 1144 року. Проблеми поетики. Збірник наукових праць. Інститут Філософії Київського національного університету ім. Т.Шевченка. - К., "Твім інтер"- Випуск 29. - Частина 1., 2010. - С.12 - 17.
- 33.Віктор Ідзьо. Олег Ярославович Галицький (Настасич) - автор "Слова о полку Ігоревім". Наукові Вісник Інституту Народознавства НАН України, Івано - Франківського Краєзнавчого музею. - Івано - Франківськ. Видавництво "Лілея НВ". - Випуск 11 - 12, 2010. - С.123 - 136.
- 34.Віктор Ідзьо. Історична реконструкція розвитку села Угринів в контексті дослідження розвитку Галицького підгороддя. Галич і Галицька земля в доісторії і середньовіччі. Проблеми методології. Матеріали Міжнародної наукової конференції Галич, 4 листопада 2010 року. Інформаційно - видавничий відділ Національного заповідника "Давній Галич". - Галич, 2010. - С.14-38.
- 35.Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль(ІХ-ХІІ ст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні. Перемишльські Архієпархіальні Відомості. - Перемишль, 2010. Річник ІV. - С.21-36.
- 36.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію кандидата історичних наук Побуцького Семена Омеляновича "Галицька митрополія в контексті міждержавних і міжконфесійних відносин ХІV - ХV століть". Українознавець. - Львів, 2011. - Випуск Х. - С.187-185.
- 37.Ідзьо В.С., Побуцький С.О. Галицьке Євангеліє 1144 року у контексті проблеми збереження та вивчення музейних пам'яток. Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник. «Могилянські читання». Збірник наукових праць 2010р. - К.,2011. - С.212-216.
- 38.Ідзьо В.С., Артюх В.С. З історії формування археологічної колекції Львівського музею історії релігії. Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник. «Могилянські читання». Збірник наукових праць 2010р. - К., 2011. - С.365-372.
- 39.Віктор Святославович Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка. - Трипільська Цивілізація. - Науково-практичний журнал. - Київ, 2012. - №2. - С.97-101.
- 40.Віктор Святославович Ідзьо. Лев І Данилович - король Руси - України (1292-1301рр.). - Трипільська Цивілізація. - Науково-практичний журнал. - Київ, 2012. - №7. - С.90-93.
- 41.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє. - Журнал Верховної Ради України "Віче". - Київ, листопад, 2012. - С.60-62.
- 42.Віктор Ідзьо. Язичництво стародавнього населення Карпато - Дністровського регіону в контексті вивчення історико-археологічних проблем наукового українознавства. - Українознавець. - Львів, 2013. - Випуск ХІІІ. - С.5-8.
- 43.Віктор Ідзьо. Історія Тлумача. До 800-ліття з часу заснування стародавнього міста України(1213-2013рр.). - В книзі: Михайло Буджак. Історія Тлумача. До 800 - ліття з часу заснування (1213- 2013рр.).". Науково-популярне видання. - Івано-Франківськ "Сімік", 2013р. - 210с. - С.4-7.

- 44.В.С.Ідзьо. Історія вивчення культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки «Монастир», що між Івано-Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець.(порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XXI століть). - «Православ'я в Україні». Збірник матеріалів III Всеукраїнської наукової конференції. - Київ, 25 листопада 2013р. - Ч.І. - С.280-289.
 - 45.Віктор Ідзьо. Українські січові стрільці в українському державотворенні. - Івано-Франківськ, «Перевал», 2014р. - №3-4. - С.278-283.
 - 46.Віктор Ідзьо. Місто Любачів та Любачівська земля за останніми науковими дослідженнями. 800-літтю з часу першої письмової згадки в руському, угорському та польському літописах присвячується (1214-2014рр.). - Вісник Любачівщини. Вид. Товариства «Любачівщина» - Львів, 2014р. - Випуск 21. - С.53-61.
 - 47.Віктор Бойчук-Ідзьо. Редагування книжки Михайла Буджака Історія Тлумача. До 800 ліття з часу заснування стародавнього міста України(1213-2013). Тлумач: історія та сучасність. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції присвяченої 800-літтю заснування міста Тлумача. - (Тлумач 23 жовтня 2013р.). Упорядник А.А.Білас. Івано-Франківськ - Тлумач: “Злагода”, 2014р. - С.203-204.
 - 48.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство 1215-1221 років як виразник української євроінтеграції першої чверті XIII століття: спроба дослідження засобами наукового українознавства. Українознавець. - Львів, 2016. - Вип.XVI. - С.10-55.
 - 49.Віктор Ідзьо. Стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області, його язичницькі та християнські традиції. Українознавець. - Львів, 2018. - Вип.XVIII. - С.34-46.
 - 50.Віктор Ідзьо. Стародавнє місто Шекотин та шекотинська християнська релігійна культура XIII-XIV століть.Українознавець. - Львів, 2020. - Вип.XX. - С.35-40.
 - 51.Віктор Ідзьо. Рецензія на працю «Енциклопедія Бойківщини: культура, мова, славні імена». Головний редактор - Роман Степанович Дяків». - Київ, 2016. - 408с. Українознавець. - Львів, 2020. - Вип.XX. - С.91-92.
- VII. Статті опубліковані в газетах:**
- 1.ВікторІдзьо. Про походження слов'ян та їх державності. - Запорізька Січ. - Запоріжжя, 12 листопада 1996. - С.6.
 - 2.Віктор Ідзьо. Про походження слов'ян і їх державності. - Український Вибір. Травень - червень. - М., 1997. - №1 - 2 (11 - 12). - С.14 - 15.
 - 3.Віктор Ідзьо. До проблеми вивчення Галицького Євангелія. - Нова Зоря. Український Греко - Католицький часопис. - Івано - Франківськ, 23 квітня 2004р. - Число 17 (587). - С.4.
 - 4.В.С.Ідзьо. Історики - лінгвістичні дослідження етногенезу Карпат та Карпатського регіону. - Літературний Львів, 2004. - Ч. 6 (100). - С.17 - 18.
 - 5.Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX - XII ст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні. - Газета Пульс Ставропігії. - Львів, 15 вересня 2010р. - №2. - С.6.
 - 6.Віктор Ідзьо. Стародавній Перемишль (IX - XII ст.): зародження та становлення української християнської релігійної культури на Сяні. - Газета Пульс Ставропігії. - Львів, 19 листопада 2010р. - №4. - С.6.
 - 7.Віктор Ідзьо. Галицьке Євангеліє як релігійна, мовна, літературна та історична пам'ятка 1144 року. - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, 25 грудня 2010р. - Ч.5-6. - С.6.
 - 8.Віктор Ідзьо. Дивізія “Галичина” у світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. - Галичина. Громадсько-політична газета Івано-Франківської обл. - Івано - Франківськ, 28 квітня 2011р. - №175-176. - С.8.
 - 9.Віктор Ідзьо. Видання Галицького Євангелія - справа національної честі. - Галичина. Громадсько-політична газета Івано-Франківської обл. - Івано - Франківськ, 16 липня 2011р. - №103. - С.1.
 - 10.Віктор Ідзьо. 18 серпня 2011 року в Соборі Преображення Господнього, у Ярославі відбулась молебень до Чудотворної Ікони Прествятої Богородиці “Милосердя Двері” - з нагоди 15-ти ліття коронації Палпськими Коронами. - Радіо “Воскресіння”. - Новини, 2011р. - С.1. (www.r.lviv.ua).
 - 11.Віктор Ідзьо. Школа Львівського Успенського Ставропігійського братства, як система української національної освіти XVI-XVII століть. - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, січень 2012р. - Ч.1. - С.1.
 - 12.Віктор Ідзьо. Олег Ярославовч Галицький (Настасич) - автор «Слова о полку Ігоревім». - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, лютий 2012р. - Ч.2. - С.2.
 - 13.Віктор Ідзьо.Олег Ярославовч Галицький (Настасич) - автор «Слова о полку Ігоревім». - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, березень 2012р. - Ч.3. - С.1.
 - 14.Віктор Ідзьо. Олег Ярославовч Галицький (Настасич) - автор «Слова о полку Ігоревім». - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, квітень 2012р. - Ч.4. - С.1.
 - 15.Віктор Ідзьо. Лев Данилович – володар Русі-України(1292-1301рр.). - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, червень-липень 2012р. - Ч.6-7. - С.4.
 - 16.Віктор Ідзьо. Шляхами співпрці з академіком-мистецтвознавцем Борисом Возницьким. - Газета громадської організації “Львівське Ставропігійське Братство”. - Львів, червень-липень 2012р. 2012р. - Ч.6-7. - С.6.

- 17.Віктор Ідзьо. Язичницькі та християнські традиції стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігіївське Братство". - Львів, січень 2013р. - Число I. - С.7.
- 18.Віктор Ідзьо. Язичницькі та християнські традиції стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігіївське Братство". - Львів, лютий 2013р. - Число II. - С.6.
- 19.Віктор Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки "Монастир", що між Івано-Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XXI століть). - Газета громадської організації "Львівське Ставропігіївське Братство". - Львів, грудень 2013р. - Число XII. - С.5.
- Віктор Ідзьо. Історія вивчення скельних культових пам'яток на притоках Дністра на прикладі культової пам'ятки "Монастир", що між Івано-Франківськом та Галичем біля ріки Бистриця навпроти сіл Ямниця та Сілець. (порівняльний аналіз досліджень вчених XIX-XXI століть). - Газета громадської організації "Львівське Ставропігіївське Братство". - Львів, січень 2014р. - Число I. - С.5.
- 20.Віктор Ідзьо. Українські Січові Стрільці у Першій світовій війні та в українському державотворенні. 100 років від початку I світової війни(1914-2014). - Газета громадської організації "Львівське Ставропігіївське Братство". - Львів, листопад-грудень 2014р. - Число XI-XII. - С.4-5.
- 21.Віктор Ідзьо. Міжнародної наукової конференції «Роль міста Любачева та Любачівської землі в історії та культурі України. 800-літтю з часу першої письмової згадки про місто Любачів присвячується(1214-2014 рр.)». - Газета громадської організації "Львівське Ставропігіївське Братство". - Львів, листопад-грудень 2014р. - Число XI-XII. - С.8.
- 22.Віктор Ідзьо. Святкування 800 - ліття Галицького Королівства (1215-2015pp.) та презентація і обговорення наукових праць організатора святкування, завідувача Кафедрою українознавства Інституту Сх-ідної Європи що при Університеті «Львівський Ставропігійон» - доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо «Галицький король Коломан I та процеси першої політико-релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття» та електронних видань «Галицьке Королівство в 1215-2015 роках та «Українська держава в IX-XIV століттях», та вручення офіційних документів на працю відділенню «Стародавньої історії України». - Газета гром. організації "Львівське Ставропігіївське Братство". - Львів, січень 2015р. - Число I. - С.4.
- 23.Віктор Ідзьо. Галичина в книзі О. Гвагніні "Хроніка Землі Руської". До 800 ліття Галицького королівства. Галичина. Івано-Франківськ, 16 червня 2015р., вівторок. - №86. - С.1. - С.8.
- 24.Віктор Ідзьо. Галич під королівською короною. Галичина. Івано-Франківськ, 12 листопада 2015р., вівторок. - №168-169. - С.8.
- Віктор Ідзьо. Галич під королівською короною. Галичина. Івано-Франківськ, 19 листопада 2015р., вівторок. - №172-173. - С.8.
- 25.Віктор Ідзьо. Галич під королівською короною. Галичина. Івано-Франківськ, 26 листопада 2015р., вівторок. - №176-177. - С.8.
- 26.Віктор Ідзьо. Засновника Галицького королівства вшанували в Ватикані. Галичина. Івано-Франківськ, 22 листопада 2016 року. - №90. - С.8.
- 27.Віктор Ідзьо. Стародавнє місто Щекотин. Відродження. Жовква - №4, 2 лютого 2017р. - С.4.
- 28.Віктор Ідзьо. Володимир, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1141-1153pp.). Галичина. Івано-Франківськ, 23 лютого 2017 року. - №14. - С.17.
- 29.Віктор Ідзьо. Володимир, князь Галицький: господар, політик, дипломат, полководець, державний стратег(1141-1153pp.). Галичина. Івано-Франківськ, 3 березня 2017 року. - №16. - С.13.
- 30.Віктор Ідзьо. Визначна пам'ятка історії та християнської культури Галицької Русі. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №20, 8 червня 2017р. - С.4.
- 31.Віктор Ідзьо. Визначна пам'ятка історії та християнської культури Галицької Русі. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №22, 22 червня 2017р. - С.5.
- 32.Віктор Ідзьо. Експедиція "Давній Щекотин", 2017р. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №38, 12 жовтня 2017р. - С.4.
- 33.Віктор Ідзьо. Будівничий Галицької держави. Ярослав Володимирович, князь Галицький – політик, дипломат, державний стратег(1153-1187pp.). Галичина. Івано-Франківськ, 30 листопада 2017р., четвер. - №88. - С.19.
- 34.Віктор Ідзьо. Будівничий Галицької держави. Ярослав Володимирович, князь Галицький – політик, дипломат, державний стратег(1153-1187pp.). Галичина. Івано-Франківськ, 7 грудня 2017р. - №89. - С.19.
- 35.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №8, 22 лютого 2018р. - С.4.
- 36.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №9, 1 березня 2018р. - С.4.

- 37.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №10, 9 березня 2018р. - С.4.
- 38.Віктор Ідзьо. Нові наукові дослідження давнього Щекотина на Жовківщині. Відродження. Народний часопис Жовківщини. - №11, 15 березня 2018р. - С.5.
- 39.Віктор Ідзьо. Галицький реформатор. Як великий князь і король Роман Мстиславович на початку XIII століття створив давньоукраїнську державу від Карпат до Дніпра. Галичина. Івано-Франківськ, 22 березня 2018р., четвер. - №25. - С.14.
- 40.Віктор Ідзьо. Галицький реформатор. Як великий князь і король Роман Мстиславович на початку XIII століття створив давньоукраїнську державу від Карпат до Дніпра. Галичина. Івано-Франківськ, 12 квітня 2018р., четвер. - №31-32. - С.18.
- 41.Віктор Ідзьо. Галицький реформатор. Як великий князь і король Роман Мстиславович на початку XIII століття створив давньоукраїнську державу від Карпат до Дніпра. Галичина. Івано-Франківськ, 31 травня 2018р., четвер. - №47-48. - С.15.
- 42.Віктор Ідзьо. Галицьке Королівство. Газета «День». - Київ, п'ятниця-субота 20-21 квітня 2018 року. - № 70-71. - С.20.
- 43.Віктор Ідзьо. Час виникнення Галича і далі інтригує дослідників. Галичина. Івано-Франківськ, 8-11 березня 2019 року. - №11. - С.18.
- 44.Віктор Ідзьо. Володимир Ярославович. (До портрету останнього галицького князя з роду Ростиславичів). Івано-Франківська газета. Івано-Франківськ, 17 вересня 2020 року. - Число 29. - С.7.
200. Віктор Ідзьо. Автором «СЛОВА» міг бути князь Олег Ярославович. (До портрету останнього галицького князя з роду Ростиславичів). Івано-Франківська газета. Івано-Франківськ, 12 листопада 2020 року. - Число 35. - С.7.

VIII. Рецензії на монографії та праці з історії та культури Української Галичини:

- 1.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію Л.Скопа «Малар ікони Богородиця - Одиґітрія з Мражниці». - Львів «Логос», 2004р.
- 2.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію В.Артюха «Язичництво та раннє - християнство стародавньої Галичини». - Львів "Сполом", 2006р.
- 3.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію М.Козака «Минуле і сьогодення Кобилиць Волоської і Руської». - Перемишль, 2006р.
4. Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію Я.Стеха «Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини XIX - XX століть». - Перемишль - Львів. Видавництво "Сполом", 2006р.
- 5.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію А.Путько - Стех «Українські священники Закерзоння. Хроніка репресій». - Львів "Сполом", 2007р.
- 6.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію М.Козака «Невтомний душпастир о. кан. Володимир Боровець». - Перемишль - Щецин - Львів, 2007р.
- 7.Віктор Ідзьо. Рецензія на книгу історика Михайла Дземана «Іван Макух, - адвокат із Товмача(Тлумача) - міністр Західно-Української Народної Республіки(ЗУНР)». - Тлумач "Злагода", 2013. - 188с.
- 8.Віктор Ідзьо. Рецензія на книгу магістра богословських наук, Максимів Надії «Галицький рід». - Львів-Київ "Духовна вісь", 2014 р.
- 9.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію кандидата економічних наук, доцента Тараса Каляндрука «Дорогочинська битва 1238 року: таємниці однієї перемоги». - Львів "Піраміда", 2014р.
- 10.Віктор Ідзьо. Рецензія на монографію професора Романа Дяківа «Енциклопедія Бойківщини: культура, мова, славні імена». - Київ, 2017р.

IX. Поетичні твори:

- 1.Віктор Ідзьо. Зоряні сонети. Поезії. - Львів "Сполом", 2010. - 48с.
- 2.Віктор Ідзьо. Галицькі сонети. Поезії. - Львів "Сполом", 2010. - 40с.

Директору Інституту Східної Європи, історик - академіку Віктору Ідзьо 60 - років (1960-2020рр.)!

Список використаних джерел та літератури:

- 1.Віктор Ідзьо. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Інститут Східної Європи», 2015р. - Випуск I.
- 2.Віктор Ідзьо. Науковий журнал “Українознавець” у 2005-2015 роках. - Львів, “Інститут Східної Європи”, 2016р. - 118с.
- 3.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон”(2001-2016рр.). Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с.
- 4.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2016 році. Наукове видання. - Львів, 2017р. - 248с.
- 5.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2017 році. Наукове видання. - Львів, 2018р. - 248с.
- 6.Віктор Ідзьо. Національний науково-дослідний Інститут Українознавства та всесвітньої історії Міністерства Освіти і Науки України, Львівська філія - Кафедра українознавства Інституту Східної Європи(2003-2018рр.). Наукове видання. - Львів, 2018р. - 668с.
- 7.Віктор Ідзьо. Міжнародні наукові конференції Кафедри українознавства Інституту Східної Європи у 2008-2018 роках. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2018р. - 144с.
- 8.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2018 році. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2018р. - 248с.
- 9.Богдан Сушинський. Віктор Ідзьо. Засновник Інституту Східної Європи та Кафедри українознавства. Енциклопедія Львівської Ставропігії XV – початок ХХІ століття. - Одеса «Астропринт», 2018.
- 10.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у 2019 році. Наукове видання. - Львів «Електронне видання на Сайті Інституту Східної Європи», 2019р. - 124с.
- 11.Віктор Ідзьо. Міжнародна діяльність Інституту Східної Європи у Ватикані та Італії в 2016-2019 роках. Наукове видання. - Львів «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 286с.
- 12.Віктор Ідзьо. Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Австрії. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 40с.
- 13.Віктор Ідзьо. Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Будапешту. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 32с.
- 14.Віктор Ідзьо. Науково-освітня співпраця вчених Інституту Східної Європи з вченими Польщі. Наукове видання. - Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2019р. - 68с.
- 15.Віктор Ідзьо. Інститут Східної Європи у 2017-2019 роках. Наукове видання. - Львів, 2020р. - 382с.

**Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи, філолог-академік Петро Петрович Кононенко.
Засновник та директор Інституту Східної Європи, історик-академік Віктор Святославович Ідзьо.**

Наукове видання

Віктор Ідзьо

**Інститут Східної Європи
у 2020 році**

Подано до друку 3.01.21 р. Підписано до друку 4.01.21р.
Формат видання 60/ 84 1/16. Папір офсетний. Умовн.друк.арк.10,25
Зам.56. Тираж 300 екз.

«Видавництво Інституту Східної Європи»

Адреса видавництва:

Україна, 79008, м. Львів, вул. Тесленка д.2,
тел: (097) 496-22-40, факс:(0322)97-10-38.

E-mail:ukrainoznavezz@ukr.net

www.easterneurope.nethouse.ua